
Shri Dayasahasram by Lakshmidasa

श्रीलक्ष्मीदासविरचितं दयासहस्रम्

Document Information



Text title : Dayasahasram by lakShmIdAsa

File name : dayAsahasram.itx

Category : devii, vedAnta-deshika

Location : doc_devii

Author : lakShmIdAsa revealed by vedAntadeshika

Transliterated by : M N Ramanuja

Proofread by : M N Ramanuja

Latest update : March 17, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 18, 2025

sanskritdocuments.org

શ્રીલક્ષ્મીદાસવિરચિતં દયાસહસ્રમ્



૧. પ્રથમશતકમ્

શ્રી: ।

શ્રી પદ્માવતીસમેતાય શ્રીનિવાસાય નમઃ ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।

શ્રીમદ્ધરવરમુનયે નમઃ ।

શ્રીમતે નિગમાન્ત મહાદેશિકાય નમઃ ।

શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતં દયાસહસ્રમ્ ।

અથ દયાસહસ્રે પ્રથમશતકમ્ ।

વન્દે વન્દારુમન્દારં તં વૃષાદ્રિ વિહારિણમ્ ।

ચત્કૃપાવિતરત્યારાત્ પુરુષાર્થ ચતુષ્ઠયમ્ ॥ ૧ ॥

કૃણાસહસ્રો દ્વિસહસ્રજિહ્વઃ

શુદ્ધાત્મકો ભોગિપતિસ્ત્વદીયામ્ ।

દયાં ન દક્ષો ગદિતું કથં વા

તાં વર્ણયામ્યથ વૃષાદ્રિનાથ ॥ ૨ ॥

અથવા મદ્રસજ્ઞાયાં તાં વાણીમનણીયસીમ્ ।

નર્તયત્યહિશૈલેશ કરુણા ચિરકાલ્કિતા ॥ ૩ ॥

કરુણાવરુણાલયાર્તિહારિન્!

કરુણા તે તરુણાગસિ પ્રકામમ્ ।

ચિરજીવિનિ મય્યપિ પ્રસન્ના

શરણં હન્ત! રમેરિતા બભૂવ ॥ ૪ ॥

શરણાગતવત્સલત્વમમ્ભો-

રુહનેત્રસ્ય હરે! કથં ભવેત્તે ।

કરુણા ચદિ વલ્લભા નહિ સ્થાત્

ત્વયિ નિત્યં પરતા લસેદ્રભીરા ॥ ૫ ॥

દયા પયોધિતનયા હૃદિ ચેન્ન દ્વયં તવ ।

નિર્ભયશશરાણં પાપો વ્રજેયં ત્વાં કથં હરે ॥ ૬ ॥

ઇન્દ્રનીલમણિગ્રાવપ્રસ્રવત્કરુણારસમ્ ।

પાયમ્પાયં ભવારણ્યશ્રમમત્યજમાદરાત્ ॥ ૭ ॥

અયિ! દયે! હૃદયે કમલાપતે:

કૃતપદોરસિ સિન્ધુસુતા સ્થિતા ।

અપરતન્ત્રમપિ શ્રિતવશ્યતા-

મનયતાં તમુભે મહદદ્ભુતમ્ ॥ ૮ ॥

સા કલ્પવલ્લી સુકૃતિભ્ય એવ દદાતિ કામાંસ્ત્રિદિવે યથેચ્છમ્ ।

હરે! દયાપ્ર્યા તવ કલ્પવલ્લી પાપાત્મનાં પૂરયતીપ્સિતાનિ ॥ ૯ ॥

અનુકમ્પા સદાકમ્પા પદ્મજાક્ષ! દૃશોસ્તવ ।

યદ્ દૃશ્યતે કટાક્ષં તત્કાર્ણે મન્તુકુદ્યપ્ચહમ્ ॥ ૧૦ ॥

અનુદિનમનુકમ્પા કમ્પિતં પાપસઙ્ઘૈ:

અહિગિરિનિલય! શ્રી શ્રીનિવાસ! ત્વદીયા ।

સ્મૃતિપથમનુયાતા સાન્ત્વયત્યાદરાન્માં

ત્યજ ભયમિહ વત્સેત્યાશુ માતેવ દીનમ્ ॥ ૧૧ ॥

અચિદનલ્પગુણં તવ ચિદ્ગુણં

કરણકાયગણૈર્ઘટયન્ હરે! ।

ઇહ પુમર્થચતુષ્ટયભાજનં

સમકરોઃ કરુણા કિલ કારણમ્ ॥ ૧૨ ॥

પુપુષુષ્પદ્રસા માન્તુષ્કર્ગો મિત્રતાં ગતઃ ।

નાપરાધી કથં સ્યાં ત્વદ્યા મામુદ્ધરેહ્હરે! ॥ ૧૩ ॥

કરુણાકર! શેષશૈલવાસિન્!

કરુણા તે મધુરે સ્મિતે દૃગ્બજે ।

પ્રચુરા વરદાયિ પાણિપદ્મે

જનતાં સાન્ત્વયતિ પ્રકામપાપામ્ ॥ ૧૪ ॥

સર્વાન્ ગુણાન્ સફલયત્યવનૌ મુરારે!

સા તે દયા જલધિજાસહચારિણી યા ।

વૈકુણ્ઠધામ્નિ પરતૈકગુણોજ્જવલસ્ય
તેડન્યૈર્ગુણૈઃ કિમભલૈઃ પરિશુદ્ધસત્ત્વે ॥ ૧૫ ॥

અહિશૈલપતેઃ પ્રિયે! દયે! ત્વં
ગુણિનસ્તત્ત્વવિદો વિહાય દૂરે ।
અઘદુઃખિજનૌઘમાર્ગણે કિં
નિરતા કારણામત્ર વેદયામ્બ ॥ ૧૬ ॥

પ્રવિઘટય્ય રમામપિ સત્ત્વરં
ગજપતેઃ કરુણોક્તિવિચોદિતા ।
અયિ દયે! ગરુડેન તદન્તિકં
સમનયઃ પ્રજવં બત ચકિણમ્ ॥ ૧૭ ॥

દ્રુપદજાવસનાભિવિવૃદ્ધયે
નનુ દયે! ભગવન્તમચોદયઃ ।
જગતિ નાર્યવહેલનમાર્તિતઃ
સપદિ વેત્ત્યબલૈવ પુમાન્ન હિ ॥ ૧૮ ॥

કારુણ્યશ્રીસ્ત્વયિ વસતિ ચચ્છ્રીનિવાસોડસિ તસ્માત્
ભક્તાભીષ્ટં વિતરસિ તતશ્શેષશૈવે વસન્સન્ ।
આર્તત્રાણં વિદધદમિત ક્લિષ્ટભક્તાઘ્રદૃષ્ટઃ
દત્તં સ્વલ્પં સુબહુ ગણયસ્યદ્ભુતા તેડનુકમ્મા ॥ ૧૯ ॥

ભવઘોરમહારણ્યે દુઃખધ્વાન્તગતં હરે!
માં દયાદીપશિખયા કદા નેષ્યસિ સત્પથમ્ ॥ ૨૦ ॥

ભવકૂપનિમગ્નાનામાભીલજલપાયિનામ્ ।
શ્રીનિવાસાનુકમ્પે! ત્વં રજ્જુરુદ્ધરણે હ્યસિ ॥ ૨૧ ॥

સકુલ્પિતાનલ્ય જગત્પ્રવૃત્તિઃ
નારાયણશ્શાસ્ત્રમતાનુયાયી ।
દણ્ડોન્મુખો હન્ત! દયે! બભૂવ
ત્વદ્ભીક્ષિતઃ ત્વન્મતબદ્ધદીક્ષઃ ॥ ૨૨ ॥

કુચેલમમિતમ્પયં ચિપિટમુષ્ટિસન્તુષ્ટહૃત્
ચકાર ગરુડધ્વજો ભજનશીલમિભ્યં ભુવિ ।
વિદારિતકુદીનતાવિષલતાનિદાનાં દયે!

વદન્તિ ભવતીં જનાઃ જલજવાસિનીસોદરિ! ॥ ૨૩ ॥

આશ્રિતાવનગુરુત્વરે! દયે! સ્વામિ માનસરયં વિચિન્ત્ય ચ ।
તત્ર વાસરસિકાસિ કિં સદા શ્રીશયોદનકૃતે પ્રસૂરિવ ॥ ૨૪ ॥

વિચિત્રા લીલા તે વૃષગિરિપતેરમ્બા! કરુણે!
વસન્તં વૈકુણ્ઠે પરમપુરુષં ભક્તવશગમ્ ।
વિધાય પ્રાણ્યાર્તિપ્રશમનકૃતે ચારયસિ તં
ધરિત્ર્યાં તુચ્છૈર્યત્કમઠકિટિરૂપૈઃ પ્રતિયુગમ્ ॥ ૨૫ ॥

આશ્રિતાન્ શ્રીનિવાસોડયં તોષયત્યનુકમ્પયા ।
મહાન્ મહીરુહઃ સ્ફીતચ્છાયયેવ જનાન્ભુવિ ॥ ૨૬ ॥

પુરુષોત્તમગ્ય કરુણે! શ્રિયઃપતિં
શ્રિતભક્તરક્ષણકૃતે પુરાડકરોઃ ।
પ્રતિનં મૃગાજિનધરં સુવામનં
બલિસન્નદેહલિચરં ધરાર્થિનમ્ ॥ ૨૭ ॥

પુરુષોત્તમસ્ય લલનાસ્વરૂપમ-
પ્યદિશસ્સુધાવિતરણે કરુણે! ।
શ્રિતરક્ષણાય કથમપ્યહો! હરિં
બહુવેષતોડપિ ભુવિ યોજયસિ ॥ ૨૮ ॥

શેષાયલેશહૃદયાચ્છસરોવરાન્તઃ-
કીડૈકતાનરમણીયદયામરાલી! ।
ક્ષીરામ્બુવત્સુકૃતદુષ્કૃતરાશિમાશુ
શક્ત્યા વિભેદ્ય સુકૃતૈકકૃલં દદાતિ ॥ ૨૯ ॥

ઉલ્લાઘતાં સુગુણતાં શતવત્સરાન્ત-
માયુઃ કલા નિગમશાસ્ત્રયથાર્થબુદ્ધિમ્ ।
સૌન્દર્યમુચ્ચકુલજન્મ ચ કાયદાર્દ્ય-
મૈશ્વર્યમબ્ધિતનયેશદયા દદાતિ ॥ ૩૦ ॥

નાહં શરીરિદુરિતાન્યવલોકયામી-
ત્યાચ્છાદ્ય લોચનયુગં ઘનસારધૂલ્યા ।
મન્દસ્મિતેન વરદાનપરઃ શ્રિતાનાં
કિં ત્વં ઘૃણામહિગિરૌ પ્રકટીકરોષિ? ॥ ૩૧ ॥

કૌમુદીવ કરુણા તવ શૌરે! ચક્ષુષી શિશિરયત્યનિશં નઃ ।
કુલ્લયત્યવગુણાપનયાર્થં કુઞ્ચિકેવ હૃદયારરમાશુ ॥ ૩૨ ॥

અપરાધ સ્વભાવાનાં માદૃશાનાં દુરાત્મનામ્ ।
ત્વદ્યૈકા ગતિર્નાન્યા વૃષાદ્રિત્રિદશદ્રુમ ॥ ૩૩ ॥

નવવારિવાહુહૃદયક્ષપાકરપ્રસૂતાતિસુન્દરદયાચ્છકૌમુદી ।
ધનિદુર્ગતાદિતનુમદ્ગ્રજં સમં પરિતસ્સુશીતલયતિ સ્વયં બત ॥ ૩૪ ॥

ક્ષણમપિ કરુણે! ત્વં ક્ષીણપુણ્યાવનાશે
મુરરિપુહૃદયાચ્ચેદ્ દૂરતો હન્ત! તિષ્ઠેઃ ।
અમલસલિલપૂરાદુદ્ધૃતા જાલમીનાઃ
ઇવ દુરિતનિવાસાશ્ચેતનાસ્સ્યુર્વિસત્તાઃ ॥ ૩૫ ॥

લક્ષ્મીસ્સ્વયં નિજકટાક્ષવિશેષતોઽન્ન
નિમ્નોન્નતસ્થિતિજુષો વિતનોતિ જન્તૂન્ ।
ત્વં કારયસ્યયિ દયે! ભુજગાદ્રિનેત્રા
નિમ્નસ્થિતેરુપશમં તદવેક્ષણેન ॥ ૩૬ ॥

પરવાસુદેવમપિ માનુષં દયે!
પ્રવિધાય સિન્ધુરશનામનીનયઃ ।
અવમન્યતે સ્મ જનતા તમપ્યહો!
ભવતી તથાપિ સમરક્ષદત્ર તામ્ ॥ ૩૭ ॥

શબરીમમરીં ચકાર શાર્ફગિન્!
કરુણા તે પરિણામ પકવ ભોગ્યમ્ ।
પ્રવિતીર્ણમિનલ્પભક્તિસારં
હૃલમાદાય વનૈકવાસજીર્ણમ્ ॥ ૩૮ ॥

સર્વેશ્વરોપિ ભગવાન્ ધૃતમર્ત્યરૂપઃ
સગ્ધોદિતો નનુ દયે! નિતરાં ભવત્યા ।
સખ્યં પ્રકલ્પ્ય કપિના વિપિને ધનુષ્માન્
તસ્મૈ દદૌ પ્રગુણસમ્પદગારરાજ્યમ્ ॥ ૩૯ ॥

ઉલૂખલનિબન્ધનપ્રકટિતાન્યવશ્યાકૃતિં
દયે! વૃષગિરીશ્વરં કુટયુગાન્તરાકર્ષણે ।
પ્રયોધ બહુવત્સરામરમહામહીરુટ્થિતિ-

प्रबन्धनमपाकरोस्तदुदमस्मि धीरोऽधकृत् ॥ ४० ॥

सम्प्रेरितो ननु द्ये! भुजगाङ्गिनाथः
दिव्यस्वरूपमभिदृश्य गवां प्रजेशः ।
अङ्कुरमर्थमसुतासलिले निमग्नं
आनन्दसिन्धुविनिमग्नमखो व्यतानीत् ॥ ४१ ॥

भुजङ्गम मलीधरे प्रकटितात्मदिव्याकृतिः
सुघोरसमरे धनुष्प्रवरपाणिभ्रष्टाकृतिः ।
दशाननमसंज्ञकं रघुपतिस्तदा प्राडिणोत्
निजश्रमविनुत्तये ननु द्ये! त्वया योदितः ॥ ४२ ॥

पापात्मनां अयि! द्ये! भुवि मादृशानां
नोयेज्जनिः किमपि नाम तवास्ति कार्यम् ।
ज्योतिर्मये दुरितदूरतरेऽपवर्गे
तूष्णीं तदन्यगुणभावनयासि वीना ॥ ४३ ॥

दोषादरे जगति यत्स्पृहणीय रूपः
शेषायवे सकललोकविलोकितस्त्वम् ।
भूषाञ्चितोऽसि कमलेश! तदेव देव!
केषां न सूचयति ते करुणामपाराम् ॥ ४४ ॥

करुणे! तरुणापराधशिक्षा-
कृतयत्नं भुजगक्षमाभूदीशम् ।
विनिवार्य य दाययस्यभीष्टं
किमिदं मन्तुकृते विचित्रमेतत् ॥ ४५ ॥

कनकाम्बर! नीरदा! शौरे!
करुणा ते तरुणायते परार्थम् ।
अपराधिनि मय्यपि प्रसन्ना
वृषशैलेश! यदीक्षितो मयापि ॥ ४६ ॥

आह्वयन्तु जनाः श्रीश! श्रीनिवासेति भक्तिः ।
दयावासेत्यलं तु त्वां ज्वीमि कृतदुष्कृतः ॥ ४७ ॥

करुणा वरकामिनीव नित्यं
लुप्तं ते परिवर्तयत्यमोघम् ।

અહિશૈલપતે! તતસ્તવાસીત્
જગતાં રક્ષક ઇત્યહો! પ્રસિદ્ધિઃ ॥ ૪૮ ॥

દુર્વાસઃપ્રમુખાત્તપોધનગણાદભ્યાગતાદ્દુહ્યતઃ
ત્રાતું પાણ્ડુસુતાન્વને દ્રુપદજાભુક્તાવશિષ્ઠાલ્પકમ્ ।
ભુક્ત્વા શાકમમત્રગં યદુપતે! તત્કુક્ષિપૂર્તિં વ્યથાઃ
કિં કિં વા ભવતા ન કારયતિ તે સ્વાન્તસ્થિતેયં દયા ॥ ૪૯ ॥

યવનાદવનીપતેરસુભીતો
જવનાતીતવનો ગુહાત્તનિદ્રમ્ ।
મુચુકુન્દમહો! વિબોધ્ય તસ્મૈ
દયયા દર્શિતવાન્ મુકુન્દ રૂપમ્ ॥ ૫૦ ॥

વારાડ્ગનાનર્તનવીક્ષણાર્થ
ત્વન્મન્દિરં પ્રાપ્તવતોઽપિ નાસ્તિકાન્ ।
અડ્ગીકરોષ્યાત્મવિલોકનાર્થ
સમાગતાન્ શ્રીશ! તવાદ્ભુતા દયા ॥ ૫૧ ॥

પૃદાકુગિરિમન્દાર! વન્દારુજનચન્દન ।
કુબ્જામબ્જમુખીં ચક્રે દયા તે ચન્દનાર્થિનઃ ॥ ૫૨ ॥

કિં ભુક્તા ભવતાધ્વમૃત્, નહિ મયા ભુક્તા, સુહૃદ્ભિસ્તથા
પ્રોક્તં તૈરનૃતં, પ્રદર્શય મુખં વ્યાદાય પશ્યામ્યહમ્ ।
પશ્યામ્બેતિ તથા વિધાય વદને લોકાસ્ત્વયા દર્શિતાઃ
ભક્તાનાં વશવર્તિતા તવ હરે! કારુણ્યમૂલા કિલ ॥ ૫૩ ॥

ત્રિવિક્રમસમૃદ્ધતપ્રયતપાદપક્ટેરુહાત્
વિરિગ્ચિપદપક્ટજસ્નપિતપૂતપાથસ્મૃતેઃ ।
ધરાતલમુપાગતા સુરધુની પુનાના જનાન્
તનોતિ કરુણાપગાધિયમયે! વૃષાદ્રીશ્ચર ॥ ૫૪ ॥

જવલનોજજ્વલિતાત્મહેયકાયં
કરુણાદૃઙ્સુધયા વિધાય સિક્તમ્ ।
શરભડ્ગમભડ્ગુરવ્રતં તં
કરુણાનીનયદદ્ભુતં પદન્તે ॥ ૫૫ ॥

અચિન્ત્યગુણવૈભવપ્રકટિતાત્મસૌલભ્યતઃ

ચરાચર નિરન્તરે જગતિ લબ્ધજન્મા ભવાન્ ।

કૃતાતિદુરિતૈર્જનૈર્જડમનીષિભિર્દૂષિતઃ

દયા તવ નિરુદ્ધશા નિરવધિઃ કિમુ બ્રૂમહે ॥ ૫૬ ॥

અધિગતસકલાર્થોઽપ્યત્ર ગોષ્ઠે ચરન્ સન્

વ્રજજનપરિભીતો લીનદેહો ગૃહાન્તઃ ।

પ્રમુષિતનવનીતો રજ્જુબદ્ધો જનન્યા

નન્નુ ચિરમરુદસ્ત્વં કૃષ્ણ! હન્તાનુકમ્પા ॥ ૫૭ ॥

મહારણ્યે શીલવ્યપગમનદૂરીકૃતસુખાં

અહલ્યાં પાષાણસ્થિતિમુપગતાં વલ્લભરુષા ।

દયાસીમાભૂમે! દશરથસુત! સ્વાઙ્ગિકલનાત્

વિશુદ્ધાં દિવ્યાભાં સપદિ કૃતવાન્ હન્ત! કરુણા ॥ ૫૮ ॥

જમ્બાલયઙ્કમણાલબ્ધપદાભિપીડં

કાન્તારસગ્ધરણધૂલ્યવગુણિઠં ત્વામ્ ।

તે ન સ્મરન્તિ નવનીતમુષે વદન્તિ

ધિક્! બાલિશાન્ વ્રજજનાન્ બત! તેડનુકમ્પા ॥ ૫૯ ॥

સમો ભવાન્ ભક્તરિપું નિજારિં જાનત્રપિ સ્ફીતદયાવિનુત્રઃ ।

તદ્રક્ષણાયાપિ કૃતપ્રયત્નો દૌત્યં નિહીનં શ્રિતવાન્ મુકુન્દ ॥ ૬૦ ॥

બલિભુજમપરાધિમુખ્યગાણ્યં

ત્રિભુવનદુર્લભરક્ષમભ્યરક્ષઃ ।

ચરણતટનિપાતમાત્રતુષ્ઠો

વૃષગિરિનાથ! દયા તવાદ્ભુતા હિ ॥ ૬૧ ॥

કર્ણારુન્તુદવાક્ ક્ષુરપ્રનિકરૈઃ હૃદાયન્તં હિધિ-

ક્કુર્વન્તં સમિતૌ સભાજનપરં કુન્તીસુતં રોષતઃ ।

ચેદીશં પ્રવિલૂય તત્ર કદલીલાવં શિરોધૌ હસન્

શેષાદ્રીશ! ભવત્પદામ્બુજમદાસ્તસ્મૈ દયા તે બત ॥ ૬૨ ॥

વૃષગિરિશિખરે શ્રીશ્રીનિવાસાભિધોઽયં

સુરતરુરતિતુઙ્ગઃ પ્રાર્થિતાર્થ પ્રદાયી ।

નિરતિશયદયાખ્યચ્છાયયા સ્વાશ્રિતાનાં

હરતિ સપદિ તાપાંસ્ત્રિપ્રકારાન્ ભવાન્ને ॥ ૬૩ ॥

વૃષાદ્રિશૃંગશીતાંશો! દયાજયોત્સ્ના તવામલા ।
વિકાસયતિ સુસ્નિગ્ધં સ્ફીતં કુવલયં સદા ॥ ૬૪ ॥

ભુજગગિરિપતે! તવાનુકમ્પા-
પ્રતતિતતિ: પરિતસ્સુપુષ્પિતાગ્રા ।
જગદ્ભિલભપિ સ્વકીયગન્ધૈઃ
દુરિતમલં પરિનોદયત્યનલ્પૈઃ ॥ ૬૫ ॥

હૃદયાલવાલદૃઢરૂઢદુષ્કૃત-
દ્રુમદારણાસિલતિકાસિ દારુણા ।
વૃષશૈલનાથકરુણો! નૃણાં મન-
સ્યધિરોપયસ્યનુગુણાન્ ગુણદ્રુમાન્ ॥ ૬૬ ॥

લક્ષ્મીસ્સ્વયં કૃતજનિર્ભુવનાવનાય
ક્ષીરામ્બુધૌ ભગવતો હૃદયં પ્રવિષ્ટા ।
શેષાદ્રિનાથકરુણો! ભવતી તુ તસ્ય
સ્વાન્તે જનિં ગતવતી પરિવર્તનાય ॥ ૬૭ ॥

વેલોલ્લઙ્ઘનમાદિતો જડમયો રત્નાકરોડપિ સ્વયં
શેષાદ્રીશ્ચર! તેડનુશાસનવશાન્નૈવાયરત્યદ્ભુતમ્ ।
કૃત્યાકૃત્યવિવેકબુદ્ધિવિભવં દત્તં વિહાયોદ્ધતઃ
વેલોલ્લઙ્ઘનમાથરામિ કરુણો! તત્પાહિ મામીદૃશમ્ ॥ ૬૮ ॥

અવસિતસમરં રથે નિષણ્ણં
શિબિરતટે ત્વવતાર્ય ફલ્ગુનં તમ્ ।
સ્વયમપિ રથતોડવતીર્ય શૌરે!
જવલનભયાદ્યયાન્વપાલયો હિ ॥ ૬૯ ॥

દયા કાપિ કાન્તા ભુજગાદ્રિનેતુઃ
કયાપિ પ્રવૃત્ત્યા પ્રિયેવ પ્રકામમ્ ।
મનોવાસ્તુવાસા જગજ્જન્મિયાગ્યાં
વિના માતૃકલ્પા દદાતીષ્ણિતાર્થાન્ ॥ ૭૦ ॥

સીતાન્વેષણતત્પરો રઘુપતે! પૃચ્છન્ વને પક્ષિણો
વૃક્ષાન્ પર્વત કન્દરાંશ્ચ વિલપન્ હા! જાનકીત્યાહ્વયન્ ।
મધ્યેમાર્ગમવેક્ષ્ય ભૂમિપતિતં ગૃપ્ત્રાધિપં દુઃખિનં
તસ્મૈ સદ્ગતિમન્ત્યકર્મકરણાત્પ્રાદાઃ દયા તેડનઘા ॥ ૭૧ ॥

रुज्जिमर्षीं भवदवामिकाङ्क्षिणीमन्यमर्त्यसुखवासदूषिणीम् ।
प्राप्तसन्निधिरयूयुरो ङरे! पाणिपीडनकृते दयानघा ॥ ७२ ॥

सुरभिषु मुषितासु वेधसा द्राक्
अधिगततादृशविग्रहो मुकुन्द ।
प्रजजनमभिर्धयन्नभूस्त्वं
तव करुणा ननु विस्मयं तनोति ॥ ७३ ॥

दावाग्निं विपिनतटे प्रजार्भकाना-
माभाधामुपजनयन्तमन्तकाभम् ।
शौरै! त्वं सपदि निगीर्य मोददोऽभूः
कारुण्यं किमिव नकारयत्ययिन्यम् ॥ ७४ ॥

वृषायलशिखामणो! तव गुणेषु भद्रात्मके-
ष्वयिन्यविभवां दयां गदितुमक्षमा सा त्रयी ।
द्विधा किल पराङ्मुभी स्थितवती यिरादध्यहो!
कथं तु कथयेयमप्ययलदुष्कृतस्ते दयाम् ॥ ७५ ॥

दया दूरीभूता तव तु दुदयाभ्येदुणानिधे!
तद्वैतान् पापस्त्वं श्रुतिविहितकर्मप्रतिभटः ।
मदाज्ञाच्छेदी त्वं निरयकुङ्करे घोरतिमिरे
क्षिपामीति भूयास्तद्विड शरणं यामि करुणाम् ॥ ७६ ॥

भवसागरतारणे मुरारे! ननु नौरस्यघभाखाडकानाम् ।
परितस्सुसुप्तं प्रवर्तयित्री करुणा क्षेपणिका छि यात्रिकानाम् ॥ ७७ ॥

मालाकारो ग्रथितसुमनोज्ज्वलकः कंसवश्यः
भक्त्या नम्रः स्वयमुपगतं शेषशैलाग्रदीप ।
त्वामभ्यर्च्य स्रजमतिगुणामर्पयित्वा स्ववंश्यैः
साकं भोक्षं समधिगतवांस्तेऽनुकम्पा विचित्रा ॥ ७८ ॥

भगवन्! द्रुडितुर्विवाडसिद्ध्यै
उरथापं निहितं विभज्य शौर्यात् ।
कृततत्करपीडनो व्यतानीः
जनकं दृष्टमहो! तवानुकम्पा ॥ ७९ ॥

કરુણા તવ મુગ્ધવલ્લવીનાં સ્મરતાપ્રશમૈકબદ્ધદીક્ષા ।
શરણાગતવત્સલ! ત્વદીયં પરિરમ્ભં સમદાપયહ્નિ તાભ્યઃ ॥ ૮૦ ॥

કરુણા વશવર્તિની વશેવ
સ્વવશે ત્વાં પરિકલય યૂધપાભમ્ ।
વૃષશૈલવિભો! ગજાભમર્ત્યાન્
ભવવન્ધ્યાન્ વિવશી કરોતિ મત્તાન્ ॥ ૮૧ ॥

અવિનાભાવિની કાન્તા દયે! સા કમલાલયા ।
અવનીભાવિની ત્વન્તુ વેકુટેશસ્ય હૃદ્ગતા ॥ ૮૨ ॥

વિહિતકર્મકૃદપ્યહમલ્પધીઃ
અનવધાનતયા વિધિતસ્સ્મલન્ ।
દુરિતકૃદ્ વૃષશૈલશિખામણે!
શરણમેમિ ભવત્કરુણાં સદા ॥ ૮૩ ॥

તૈલધારાવદસ્થિન્નસ્મૃતિસન્તાનતો હરે ।
ધ્યાતું ત્વામસમર્થસ્ત્વત્કરુણા શરણં મમ ॥ ૮૪ ॥

વૃષશૈલવલ્લભદયાખ્યદીપિકા
હૃદયન્તરસ્થતિમિરં નુદત્યદઃ ।
કમલેશપાદસરસીરુહે સ્થિતાં
વિતનોતિ ભક્તિરુચિરધૃતિં નૃણામ્ ॥ ૮૫ ॥

નવકજ્જલાભયમુનાપયોધુની-
મવગાહ્ય ગોપવનિતાભિરચ્યુત ।
ઝષતાં પ્રદર્શ્ય તદવાસિખેલને
સમનન્દયો હિ કરુણા તવાનઘા ॥ ૮૬ ॥

ન હિ મયિ મહાવિશ્વાસોઽપિ પ્રપત્તિકરણે હરે!
ન ચ દુરવગાહે શાસ્ત્રે બુદ્ધિરસ્ત્યમિતપક્ષકે ।
ન ચ કિમપિ કર્મ જ્ઞાનં ભક્તિરસ્ત્યહિગિરેઃ પ્રભો!
તવ તુ કરુણાં યાચે નીચોઽપ્યનારતરતિપ્રિયઃ ॥ ૮૭ ॥

રાસકીડાકલિતલલનામણ્ડલે વાસુદેવ!
સ્વીયં કાયં સુબહુ કલયન્ કામિનીકામિતાર્થાન્ ।
દત્વાકીડો મુરલિવદનઃ પીતથેલોપવીતઃ

કારુણ્યૈકપ્રણયિ ખલુ તે માનસં માનનીયમ્ ॥ ૮૮ ॥

કમલાકટાક્ષકરણેડપિ કારણં
કરુણે ત્વમેવ કૃણિશૈલચક્રિણઃ ।
અત એવ સા તુ તવ સન્નિધૌ વસ-
ત્યમલાયતાસિતમૃગેક્ષણા સદા ॥ ૮૯ ॥

સુમસાયકોડપિ ગતવિગ્રહોડપ્યયં
ઝંષકેતનસ્તુ વિષયાન્ પ્રદર્શ્ય મામ્ ।
વનિતૈકસક્ત હૃદયં મદોદ્ધતં
વિતનોતિ નાથ! શરણં દયાસ્તુ તે ॥ ૯૦ ॥

અમર્ષો નિત્યં માં કથમપિ વશે હન્ત! કલયન્
પિશાચાભો રક્તપ્રચુરનયનં કૂરવચનમ્ ।
પ્રતીક્ષ્યાણામપ્યત્યતિભવનસક્તૈકમનસં
તનોતિ શ્રીશ! ત્વદ્ગુચિરકરુણા મેડસ્તુ શરણમ્ ॥ ૯૧ ॥

લોભો લાભમુખો વ્યયે નતમુખઃ સ્વાન્તૈકવાસોડસ્તિ મે
સ્વાત્માર્થેડપિ પરાઙમુખો વિતરણે મૂકાનુભાવોન્મુખઃ ।
શેષગ્રાવશિખામણે! તવ પદન્યાસપ્રસૂનાય વા
દત્તા કાકણિકાપિ હન્ત! ન મયા તત્તે દયા મે ગતિઃ ॥ ૯૨ ॥

મોહોડહૃદ્કૃતિકલ્પકલ્પનપટુસ્તલ્પાયમાનો મહા-
મૌર્ખ્યસ્ય પ્રથમપ્રવૃત્તિકરણવ્યગ્રો દુરધ્વોદ્રતેઃ ।
દેહાત્મભ્રમવિભ્રમભ્રમણકૃન્મન્નિત્રભાવં ગતઃ
ત્વત્પૂજાવિમુખોડસ્મિ વેકુટપતે! તત્તે દયા મે ગતિઃ ॥ ૯૩ ॥

મદેન શિથિલેન્દ્રિયો ગુરુવરાત્રમસ્યોચિતાન્
તિરસ્કરણવીક્ષણૈર્વ્યથિતમાનસાનાયચરન્ ।
વૃષાયલપતે! વયઃકુલકલાદિભિર્ગર્વિતઃ
ત્વદ્ગ્ઘ્નિનતિમપ્યહં ન કૃતવાન્ દયા મે ગતિઃ ॥ ૯૪ ॥

પરધનપરિવીક્ષણૈકતાનઃ
પરશુભદર્શનદર્શિતાત્મવૈરઃ ।
સ્મરણમપિ ન તે તનોમિ તસ્માત્
વૃષશિખરીશ! દયા ગતિસ્ત્વદીયા ॥ ૯૫ ॥

કામાદ્યવકરપૂર્ણો હૃદાલવાલે દયાખ્યલતિકાં તામ્ ।
પરિષિચ્ય વેક્રુટેશ! ત્વદ્ગુણસલિલં પ્રરોપયામ્યધુના ॥ ૯૬ ॥

કંસં નિહત્ય પરહિંસન માનસં તં
સંસારચક્ર ઇવ બન્ધનમન્દિરે તૌ ।
બદ્ધૌ વિમોચ્ય પિતરૌ ચિરદુઃખિતૌ ત્વં
પ્રાહર્ષયો હિ નૃહરે! કરુણા તવેડ્યા ॥ ૯૭ ॥

શકટં નિકટે કુટી તટીસ્થં પ્રકટાટોપપદાભિઘટ્ટનેન ।
ત્રુટિતં પ્રકટય્ય પાટવેન વ્રજરક્ષામતનોઃ કૃપા તવેડ્યા ॥ ૯૮ ॥

નિશિતબાણહતિગ્રણિતાઙ્ગકઃ
કુદભિદર્શિતચક્રકરો હરે ।
નુતિવિવર્જિતભીષ્મહતિહર્યભૂઃ
વચનદૂરતરા કરુણા તવ ॥ ૯૯ ॥

બાલોડપિ બાહુશિખરેણ વૃષાદ્રિનાથ!
ગોવર્ધનાભિધમુદૂહ્ય શિલોચ્ચયં ગાઃ ।
ઘોરાતિવૃષ્ટિહતિભિર્વિનિવાર્ય ઘૈર્યા-
દામોદયો હિ કરુણા તવ માનનીયા ॥ ૧૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
પ્રથમશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૨. દ્વિતીયશતકમ્

શ્રીઃ ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમતે નિગમાન્ત દેશિકાય નમઃ ।
અથ દયાસહસ્રે દ્વિતીયશતકમ્ ।

દિવાકરાત્મજાહ્લદે નિલીનમદ્ભુતાકૃતિં
પૃદાકુમુચ્ચમસ્તકે વિચિત્રતાણ્ડવૈર્નટન્ ।
નિવાર્ય દર્પમમ્બુધિં ભવાન્નિનાય હિંસકં
દયા તવાનઘા હરે! ભુજ્ઙગમાદ્રિ શેખર ॥ ૧૦૧ ॥

દશાનનહતિઃ કૃતા ન હિ તથાપિ બદ્ધાઞ્જલિં
વિભીષણમસ્તિમં રિપુસકાશતોડભ્યાગતમ્ ।
પયોધિતટ એવ તં સમભિષિચ્ય રાજયેડકરોઃ
રઘૂત્તમ! દયાનદા તવ વૃષાયલસ્વામિનઃ ॥ ૧૦૨ ॥

સુકેતુ તનયાં વને નિજગુરુપદેશોન્મુખઃ
નિહત્ય મુનિઘાતિનીં સપદિ શૈશવે રાક્ષસાન્ ।
નિપાત્ય ગુરુકૌશિકકંતુમપિ પ્રપૂર્યાદરાત્
પ્રહૃષ્ટહૃદયો હ્યભૂઃ તવકૃપા વિચિત્રા હરે! ॥ ૧૦૩ ॥

સકુલ્પમાત્રપરિકલ્પિતસર્વલોકઃ
કર્માનુરૂપકૃતજન્મિશરીરયોગઃ ।
તત્રાપિ તત્સુકુતદુષ્ટતયોગ્યભોગ-
દાતાસિ દેવ! કરુણા સ્મૃહણીયરૂપા ॥ ૧૦૪ ॥

આત્માભિરક્ષણકૃતે પ્રતિજન્તુવર્ગ
તત્તત્સ્વરૂપગુણચેષ્ટિતશક્તિયોગાન્ ।
પ્રાપચ્ય રક્ષસિ યથેચ્છમનન્તભૂષ!
શેષાદ્વિશેષ્મર! દયા તવ માનનીયા ॥ ૧૦૫ ॥

સર્વજન્તુહૃદયાન્તરસ્થિતઃ જીવિકાકલનકર્મચોદકઃ ।
રક્ષસિ પ્રતિશરીરિવર્ગમપ્યમ્બુજાક્ષ! કરુણા મનોહરા ॥ ૧૦૬ ॥

લીલાર્થં પતંગેષુ ચિત્રગરુતાં નિર્માણમત્યદ્ભુતં
વૈવિધ્યં ધ્વનિસન્તતૌ કથમિવ પ્રીતિ ન કુર્યાન્નૃણામ્ ।
એવં વૃક્ષલતાદિકુઞ્જનિવહે વૈચિત્ર્યમુચ્ચાવચં
સર્વં શ્રી વૃષશૈલનાથ! કરુણાકાર્યં કિલૈતત્તવ ॥ ૧૦૭ ॥

અવાપ્તસર્વકામસ્ય સૃષ્ટ્યા કિં તે પ્રયોજનમ્ ।
ચેતનોજીવનાયૈવ હન્ત! તે કરુણા હરે ॥ ૧૦૮ ॥

નિમિત્તમાત્રં પરિકલ્પ્ય શકં
સ્વયગ્ચ મગ્નન્ દધિમાથમબ્ધિમ્ ।
જીવાતુમુત્પાદિતવાંસ્ત્રિલોકી-
ત્રાણાય તે હન્ત! દયા રમેશ ॥ ૧૦૯ ॥

જગત્સૃષ્ટિશક્તિં પ્રસાદોપદિષ્ટ-

શ્રુતિર્વેધસે નાભિપદ્મોદ્ભવાય ।

જગત્પાલને બદ્ધદીક્ષોઽસિ કષ્ટે

દયાકાર્યમેતત્કિલાબ્જાયતાક્ષ ॥ ૧૧૦ ॥

રુદ્રં રોદનલબ્ધનામવિભવં ફાલાક્ષમક્ષાગ્નિતં

ત્રૈલોક્યક્ષપણક્ષમં સભસિતં સહુલ્ય કલ્પે હરે! ।

રક્ષાર્થં ભુવનત્રયં શિશુતનુર્નિક્ષિપ્ય કુક્ષ્યન્તરે

પાથોધૌ શયિતોહ્યભૂર્વટદલે માન્યાનુકમ્પા તવ ॥ ૧૧૧ ॥

અપવાદવિનુત્તયે સ્યમન્તં વરરત્નં હૃતવાનિતિ પ્રમુગ્ધઃ ।

જિતજામ્બવદાત્ત દિવ્ય રત્નો વિગતાધિસ્ત્વમભૂર્દયા વિચિત્રા ॥ ૧૧૨ ॥

નનુ પૂતનાન્તુ વિષપૂરિતસ્તર્ની

હનનાય રમ્યતનુમાગતાં વ્રજે ।

શિશુભાવ એવ હતવાન્ પયઃ પિબન્

કરુણા વિપત્તિ પરિહારિણી કિલ ॥ ૧૧૩ ॥

અણોર્જીવસ્યાન્તઃ કૃતવસતિરાનન્દમયતા-

સુવાસો મેરોરપ્યતિપૃથુતનુર્વિશ્વતનુભૃત્ ।

સમસ્તસ્યાપ્યન્તર્બહિરપિ સદા વ્યાપ્ય રુચિમાન્

જગદ્રક્ષાં તન્વન્વિલસસિ હરે! હન્ત! કરુણા ॥ ૧૧૪ ॥

ત્રિસ્સમકૃત્વો ભ્રમણૈકશીલઃ

કુઠારકૃત્તાવનિરાજલોકઃ ।

સદ્રક્ષકોઽભૂર્વૃષશૈલનાથ!

દયૈકકાર્યં કિલ સર્વમેતત્ ॥ ૧૧૫ ॥

સંસારચક્રે બહુહયદેહાન્

જન્તૂન્ પ્રમોહવ્યથિતાન્ મુરારે ।

અર્ચાવતારપ્રકટસ્વરૂપઃ

સન્તોષયસ્યાર્તિહરા દયા તે ॥ ૧૧૬ ॥

શ્રી વેકુટેશ! કરુણા તવ લોકબન્ધુઃ

દીનેષુ સક્તહૃદયા ભગવત્પદાબ્જે ।

તેષાં મનાંસિ વિનિવેશ્ય નિરન્તરં તાન્

ઉદ્ધર્તુમિચ્છતિ ભુવીહ કૃતાર્થયન્તી ॥ ૧૧૭ ॥

विदुरालयमेत्य तत्र भुङ्क्वा भयभङ्ग्यर्पितपायसादि भोज्यम् ।
अनुजगृह्णति शैलवासिन्! करुणा ते श्रवणाभिरामलीला ॥ ११८ ॥

स्मलद्गतेस्सदा नाथ! किमस्त्यस्मलनं मम ।
अतस्ते करुणापाणिरेव लम्बनदृशुभः ॥ ११९ ॥

प्रपत्तिकराणे मतिं धृतरां वितन्वन् हरे!
मदीयकरात्रयं निरतमङ्घ्रिसेवाविधौ ।
शिरन्तनसमार्जितप्रयुरकर्मजा वासनां
निराकुरु पराङ्मुખे करुणाया विनुन्नो मयि ॥ १२० ॥

अकिञ्चनं मां दुरितैकभाजनं
सदापराधोन्मुपमम्बुजेक्षाण! ।
कदा कटाक्षैः करुणारसामलैः
करिष्यसि स्नापितमीप्सितार्थद ॥ १२१ ॥

जुवात्मा रुचिरुचिरोऽपि पापसङ्घैः
आच्छन्नो बहुतरङ्गः प्रभाजनं स्यात् ।
कारुण्यं पतति तवैव नाथ! यस्मिन्
आनन्दी भवति स एव धन्यधन्यः ॥ १२२ ॥

श्री श्रीनिवास! तव वक्षसि भासमानां
लक्ष्मीं विलोक्य मयि सान्त्वनमाविरासीत् ।
स्मृत्वा मनोनिवसनां करुणां त्वदीयां
निर्भीक एव पशुवद्विरामि भूमौ ॥ १२३ ॥

परिणामसौख्यवरणाय ते जनैः
करुणाकरत्वमरुणोदयोपमम् ।
शरणागतार्तिहरणानुकूल्यभाङ्
निरणायि कारुण्यमिति श्रियःपते! ॥ १२४ ॥

चिन्तामणिस्सुरतरुर्दिवि कामधेनुः
अौरावतस्सुरुचिराप्सरसोऽश्वरत्नम् ।
अेतत्समस्तमल्लिशैलपते! त्वदीय-
कारुण्यविभ्रमभवं किल शङ्केतोः ॥ १२५ ॥

वाग्देवतापरिणयोऽम्बुजपत्रनेत्र

સ્રષ્ટસ્ત્વદીયદયયા કિલ સમ્બભૂવ ।
કૃલેક્ષણોડપિ ભવદીયદયાવિશેષાત્
અત્યદ્ભુતાષ્ટવિધભૂતિ સમૃદ્ધિરાસીત્ ॥ ૧૨૬ ॥

રવિમણ્ડલરૂપેણ કારુણ્યં તવ રાજતે ।
દધાદતસ્તદેવાત્ર રુગણાયોલ્લાઘતાં હરે! ॥ ૧૨૭ ॥

કૃત્વા યથેચ્છમમિતં દુરિતં મનુષ્યઃ
કર્માનુરૂપ ફલમુદ્ગતમશ્રુવાનઃ ।
મૌઢ્યાદિનિન્દતિ ભવન્તમનન્તરૂપં
તસ્મિન્નિપાતય કૃપામહિશૈલનાથ! ॥ ૧૨૮ ॥

પાર્થસ્ય રક્ષણકૃતે ભગવંસ્તદીય -
રથ્યાનુયોદનગૃહીતકશો રથાગ્રે ।
સારથ્યપાટવવિચાલિત વાજિવર્યઃ
પ્રાવર્તયો હિ સમરં કરુણા વિચિત્રા ॥ ૧૨૯ ॥

યુદ્ધે ગુરુપ્રભૃતિબન્ધુગણાન્નિહન્તું
પાર્થે પ્રકાશિતદયે સુજનાવનાય ।
સન્દર્શ્ય વિશ્વતનુતામુપદિશ્ય ગીતાં
પ્રાવર્તયોહિ સમરં કરુણા વિચિત્રા ॥ ૧૩૦ ॥

રાક્ષસાશિતવિસૃષ્ટતાપસ ક્ષીણકીકસગણાંસ્તપોધનૈઃ ।
દર્શિતાનભિસમીક્ષ્ય દુઃખિતસ્સમ્બભૂવ કરુણામયો ભવાન્ ॥ ૧૩૧ ॥

અલ્પવંશજગુહાય પૃચ્છતે ચક્રવર્તિતનયોડપિ રાઘવ!
આત્મનશ્ચરિતમભ્યુદીરયન્ સખ્યમાપિથ દયા તવાનઘા ॥ ૧૩૨ ॥

અધિદેવતા હિ મનસસ્સ ચન્દ્રમાઃ
કરુણા ત્વદીયહૃદયૈકવાસિની ।
અત એવ શીતકિરણોદયે જનાઃ
પ્રમદાન્વિતા નનુ ભવન્તિ માધવ ॥ ૧૩૩ ॥

કર્માનુરૂપસુખદુઃખફલાનુભૂત્યૈ
નાનાપ્રકારવપુષામિહ ચેતનાનામ્ ।
નિશ્રેણિરસ્યયિ! દયે! સુકૃતૈકગમ્ય-
લોકાધિરોહણકૃતે વૃષશૈલનેતુઃ ॥ ૧૩૪ ॥

उदङ्मुदकार्थिनं विरथितानुयोगक्षाल-
प्रधावितमुकुन्दमप्यथि! दये! वृषाद्रिप्रभोः ।
तिरस्कृतदिवस्पतिप्रमददत्तपीयूषं
वरेण समतोषयस्तव विचित्ररूपा क्रिया ॥ १३५ ॥

अव्याजबन्धुरलमित्यनुशंसनाय
स्वीयं परत्वमनपाय्यपि सन्निगूह्य ।
धन्वानुजोऽसि रघुवंशसुतोऽसि यन्त्र-
वंशोऽसि उन्त! करुणा तव वेङ्कटेश! ॥ १३६ ॥

वनवासरिक्तसितवालनात्मज-
प्रथिताभिमन्यु करपीडनोत्सवे ।
प्रवितीर्णवस्त्रधनधान्यवालनो
मुदितोऽसि उन्त! करुणा तवानघा ॥ १३७ ॥

षडूर्मिसन्ताडितदेहबन्धं व्याध्यादियादःकुलकृष्यमाश्रमम् ।
संसारसिन्धौ प्लवमानमेनमुत्तारयाब्जाक्षदये! द्रुतं माम् ॥ १३८ ॥

कर्मानुपसुप्तदुःखपरम्परास्ति
यद्यप्यनल्पतनुविप्लुतमानसेऽस्मिन् ।
स्यान्नाम वेङ्कटविभो! दयया तथापि
निर्लिप्तास्तु मयि पुष्करपत्रवद्धा ॥ १३९ ॥

दुष्टैरप्यनुदिनचिन्तनीयमेतत्
वात्सल्यं ननु करुणो! मुरारिचित्ते ।
रक्षार्थं समजनयो ङि दीनबन्धुः
दोषाढ्यत्रिभुवनवीक्षातिभिन्ना ॥ १४० ॥

पितृपितामहतत्पितृवर्गमाप्यु-
परतं भगवन्निष्ठ कर्मणा ।
सकलभोक्तृतया स भवान् द्विवं
नयति शेषगिरीश! दयानघा ॥ १४१ ॥

सुकृतदुष्कृतशृङ्खलिकाद्वय-
प्रकृतिमण्डलमन्दिरबन्धनम् ।
मम वृषाद्रिप्रभो! तव सा दया
विघटयत्वचिराद् धृढकुञ्चिका ॥ १४२ ॥

દુર્ભરવિરાવિવેગાં વિષ્ણુપદીં તાં કપર્દકુહરાન્તઃ ।
વોક્ટું શિવાય શક્તિં તવાનુકમ્યા દદૌ હિ કમલેશ ॥ ૧૪૩ ॥

તત્તલ્લિયાનિયમિતાદ્ભુતભૂતવર્ગઃ
સક્રુલ્યમાત્રપરિકલ્પિતવૈભવોઽયમ્ ।
ભીત્યા તનોતિ નિજકર્મશરીરરક્ષા-
સક્તો દયાત્ર તવ કારણમમ્બુજાક્ષ ॥ ૧૪૪ ॥

અવાચં સંવાચાલયસિ કરુણે! વલ્લભતમં
શ્રિતાનાં દુઃખૌઘપ્રશમનકૃતે સાદરહૃદમ્ ।
ખગેશેનાટન્તં ચરણકમલાભ્યાં ક્ષિતિતલે
મુકુન્દં ભક્તાર્થં વિવિધમુખતઃ ચાલયસિ તમ્ ॥ ૧૪૫ ॥

સૌલભ્યં નનુ કરુણે! સુશીલતા ચ
શ્રીનેતુર્દ્રુયમિદમુત્તમોત્તમસ્ય ।
આયાતં તવ પરિચોદનેન તસ્માત્
અસ્માદ્ગ્રજજનગોચરોઽત્ર સોઽભૂત્ ॥ ૧૪૬ ॥

ભવગ્રીષ્મે ઘોરે હરિગુણજલાભાવતૃષિતાઃ
સમન્તાત્સન્તાપૈસ્ત્રિવિધવિસૃતૈઃ પ્લુષ્ટતનવઃ ।
દયામેઘાગિન્તે વૃષગિરિપતે! વિષ્ણુપદગાઃ
નરાખ્યા યાચન્તે હ્યમૃતમમલં ચાતકગણાઃ ॥ ૧૪૭ ॥

વિટપિષુ વિવિધેષુ કેચિદાત્ત-
પ્રસવગુણાઃ કતિચિત્ કૃલાભિરામાઃ ।
વૃષશિખરિવિભો! સપત્રમાત્રાઃ
કતિચિદિદં કરુણાવિભેદતસ્તે ॥ ૧૪૮ ॥

ક્રિમિકીટજનિષ્વપિ પ્રતીક-
સ્ફુટવર્ણસ્મૃહણીયતોદ્રતા યા ।
નનુ સાપિ વૃષાદ્રિશેખર! ત્વ-
હરુણાતૂલિકયા ત્વયા કૃતા હિ ॥ ૧૪૯ ॥

લાસ્યેન દર્શિતવિલાસવધૂસ્વરૂપઃ
સ્વીયં કરં સ્વશિરસિ પ્રણિધાપયન્ સન્ ।
ભસ્માસુરં વરપરીક્ષણધાવિતેશં

ભસ્મીયકાર સ ભવાન્ કરુણા વિચિત્રા ॥ ૧૫૦ ॥

સમભિમુખયસીમાન્ કામચારાન્ મનુષ્યાન્
બહુવિધવિષયૈસ્તૈઃ કૃષ્યમાણેન્દ્રિયૌધાન્ ।
વૃષગિરિશિખરાગ્રે કલ્પવૃક્ષસ્ય વિષ્ણોઃ
ઇહ ભુવિ કરુણે ત્વં પાદસેવાવિધૌ હિ ॥ ૧૫૧ ॥

યથેચ્છસગ્ચારપરાન્નરાત્રો દયાગુણેનૈવ નિબધ્ય વશ્યાન્ ।
સૂતો યથા પ્રગ્રહપાણિરશ્વાન્ સત્પદ્ધતૌ ચારય વેકુટેશ ॥ ૧૫૨ ॥

તાપત્રયાખ્યબડિશેન વને ભવાખ્યે
કાલાખ્યધીવરવરેણ નિપાતિતં મામ્ ।
શેષાદ્રિશેખર! વિભો! કરુણાપયોધા-
વુજ્જીવયાશુ વિનિપાત્ય ઝષં લુઠન્તમ્ ॥ ૧૫૩ ॥

સાન્દીપનિસુતં નષ્ટં પ્રત્યર્પ્ય ગુરુદક્ષિણામ્ ।
અપૂરયો હિ કરુણા હન્ત! તે વેકુટાલય ॥ ૧૫૪ ॥

દધિભાણ્ડભાણ્ડજઠરે નિલીય ત-
દ્રશવર્તિતાં પ્રકટયન્ પદાર્થિને ।
પ્રવિતીર્ણવાન્ ખલુ પરમ્પદં જુષે
વૃષશૈલનાથ! કરુણાત્ર કારણમ્ ॥ ૧૫૫ ॥

શયાનઃ ક્ષીરાબ્ધાવુરગપતિપર્યઙ્કુલકે
યશોદાકુંઠે સુખ્યા સ્તનકલશદુગ્ધૈકરસિકઃ ।
પુનાનઃ પૃથ્વીં ત્વચ્ચરણકમલોદ્ભૂતરજસા
વૃષાદ્રીશાભૂસ્ત્વં તવ હિ કરુણા કારણમિહ ॥ ૧૫૬ ॥

કૈકેયી મકુટમયાયતાત્મજાય
શ્રીરામસ્તદતુલપાદુકાકિરીટમ્ ।
તચ્છીર્ષે વિનિહિતવાંસ્તદર્થિતસ્ત્વં
વાઞ્છાતોઽપ્યધિકવિધાયિની દયા તે ॥ ૧૫૭ ॥

દ્રોગધું ત્વન્નિકટમુપાગતાહિતેભ્યો
દોઞ્ધિ દ્રાક્તવ કરુણા ફલં મુનીઝયમ્ ।
કાલીયોદ્ભટશકટાદિષુ ત્વદ્દ્વિ-
સ્પર્શ સા સુસુખમદાપયન્ મુકુન્દ ॥ ૧૫૮ ॥

પારિજાતમમરૈકસુભોગ્યં પ્રાપયો હિ દયિતોપવનાન્તઃ ।
વેકુટેશકરુણે! વિતનોષિ સ્વર્ગકલ્પમવનીતલમલ્પમ્ ॥ ૧૫૯ ॥

મીનાત્મા પ્રલયપયોનિઘૌ ચરન્ સન્
શૃંગાગ્રપ્રઘટિતનૌવિકર્ષણાદ્વ્યઃ ।
આમ્નાયાન્ વૃષગિરિનાથ! તાનરક્ષઃ
કારુણ્યં કિમિવ ન કારયત્યચિન્ત્યમ્ ॥ ૧૬૦ ॥

પૂર્વં વામનરૂપભૃદ્ભલિકરાત્પાદત્રયૈકાવનિં
પ્રાર્થ્યં પ્રાંશુતનુર્ભૂવિથ શુનાસીરાર્થમબ્જેક્ષણ! ।
કુબ્જાં ચન્દનમાત્મકાયસુભગં સમ્પ્રાર્થ્યં તાં સુન્દરીં
આત્માર્થં રુચિરોચ્ચમૂર્તિમતનોશ્ચિત્રાનુકમ્પા તવ ॥ ૧૬૧ ॥

કલૌ કારુણ્યાબ્ધે! તવ પદયુગધ્યાનવિમુખો
નિતાન્તકલાન્તાત્મા યદિ શરણમીયાત્કૃતમતિઃ ।
તદા તસ્મિન્ ક્ષિપ્રં પ્રકટય કૃપાં કામપિ હરે!
તથા નો ચેલ્લોકો ભવતિ વિતતો નાસ્તિકગણૈઃ ॥ ૧૬૨ ॥

ત્વરિતગમનમાયુર્ભોગતૃષ્ણાકુલં હૃત્
જઠરપિઠરપૂર્ત્યૈ દુષ્કૃતૈકપ્રવૃત્તિઃ ।
બહુવિધગદપીડાકિલિષ્ઠમેતચ્છરીરં
ભુજગશિખરિનાથ! ત્વત્કૃપૈકા ગતિર્મે ॥ ૧૬૩ ॥

તમોયવનિકાદૃઢસ્થગિતચિત્તસક્તોઽપ્યહં
નિતાન્તમતિકુભ્રમોઽપ્યમિતષડ્ઝિપૂપાસકઃ ।
કૃતાન્તભયવિહ્વલસ્તવ દયાન્તુ દીનસ્મરન્
નિરસ્તગુરુસાધ્વસો વૃષગિરિપ્રભો! નિર્ભરઃ ॥ ૧૬૪ ॥

ભવબદ્ધશરીરિદર્શનાત્વાં કરુણા દ્રાવયતીહ વેકુટેશ ।
તદહં વિનિવેદયામિ તૂર્ણં પ્રણતાન્ રક્ષ વિતીર્ય તત્પુમર્થાન્ ॥ ૧૬૫ ॥

શ્રીશેષાચલનિત્યવાસરસિક! શ્રીશોઽપિ સાક્ષી ભવાન્
લોકાલોકમહીપ્રતુલ્યવિભવં લોકં વિતન્વન્ હરે ।
કારુણ્યપ્રણિપાતને પ્રકટયત્યુચ્ચાવય પ્રાભવં
તેજોરૂપમિહૈકભાગમપરં ગાઢાન્ધકારાવૃતમ્ ॥ ૧૬૬ ॥

ક્ષણાર્ધકૃતદુષ્કૃતપ્રશમનાય નાનાતનુ-

ध्ववाप्य चिरदुस्तरं विविधदुःखमात्मा भुवि ।
 त्वदीय करुणावशादधिगतद्विजत्वोत्तमः
 कदापि सुकृती कृती तव कृपां हरे! याचते ॥ १६७ ॥

उयेषु नश्वरतया विषयेषु नृणां
 या प्रीतिरस्ति वृषशैलविभो! सदा सा ।
 आविर्भवैत्करुणया तव दीनबन्धो!
 क्वापि त्वदीयपदपङ्कजयोः कदापि ॥ १६८ ॥

कन्यायां वरकरुणाकटाक्षवीक्षा
 यस्यां श्रीवृषगिरिनाथ! सम्पतेत्सा ।
 आप्नोति प्रियकरपीडनोत्सवं तत्
 कन्यासु प्रलिप्तु कृपाकटाक्षमाशु ॥ १६९ ॥

पाप्मानो मृगयत मां विडाय दूरात्
 अन्यत्वाप्युदवसितं स्ववासयोग्यम् ।
 अधायं निरवधिदुर्गुणोऽप्यहं श्री-
 शेषाद्रिप्रभुकरुणाकटाक्षपात्रम् ॥ १७० ॥

महामोह! दूरे भवाधानुकम्पा
 भुजङ्गाद्रिनेत्रा मयि प्रेषिता सा ।
 विवस्वत्प्रसर्पन्मयूषेषु सत्सु
 स्थितिस्स्यात्कथं वा तमिस्रस्य लोके ॥ १७१ ॥

दुरितघस्मरताप्रयतीकृताः
 ननु जना वृषशैलविभोर्दये ।
 शिशिरयाश्रयिणं तदमुं जनं
 शशिनिभा भवभीतिविधूर्णितम् ॥ १७२ ॥

गुञ्जामञ्जुलमस्तकप्रविलसत्पिञ्जलिज्योतिर्वर्तकं
 भूभङ्गस्फुटितायतालिककनकस्तूरिकाचित्रकम् ।
 नानारागतर्ङ्गरञ्जितचलद्गेषुप्रसक्ताधरं
 कृष्णं त्वां परिदर्शयिष्यति कदा श्रीश! त्वदीया दया ॥ १७३ ॥

यथा त्वां ग्राहार्तशरणाभमजद्वारापतिः
 यथा वा पाञ्चाली शिथिलनिजयत्ना दृढमतिः ।
 तथाहं नैवास्मि प्रबलदुरितं पाहि करुणा-

કટાક્ષેણૈવ શ્રીવૃષગિરિપતે! મામપિ હરે ॥ ૧૭૪ ॥

તિર્યગ્ભિર્યદુપાર્જિતં સુકૃતજં ત્વત્સાહ્યકર્મ પ્રિયં
તસ્યાત્પાંશલવોડપિ હન્ત! ન મયા સમ્પાદિતઃ પાપિના ।
ગ્રાવપ્રાપણસેતુબન્ધનમૃદૈઃ સેવાં પુરા વાનરાઃ
ચકુર્નાહમણું નરોડપિ કરુણા તત્તે ગતિર્મે હરે ॥ ૧૭૫ ॥

મર્ત્યેષ્વપિ શ્રયણયોગ્યયતીન્દ્રવર્ય-
રામાનુજાર્થચરણામ્બુજસંશ્રયં મે ।
દત્વા પવિત્રમતનોર્નનુ વૈષણવં માં
શ્રીશ્રીનિવાસ! કરુણા તવ માનનીયા ॥ ૧૭૬ ॥

અમ્ભોરુહાક્ષ! કરુણાં તવ પાપિનોડપિ
સંસ્મૃત્ય ધૈર્યવશતઃશરણં વ્રજન્તિ ।
કાકાસુરસ્ય હિ નિદર્શનમત્ર વૃત્તં
તત્પાહિ પાપિનિકરં દયયા રમેશ ॥ ૧૭૭ ॥

અનુપદમપરાધં શ્રીનિવાસ! ત્વદીયે-
ષ્વનુદિનમપિ તન્વન્માનમત્તોડસ્યમર્ષા ।
મયિ કૃતદુરિતૌઘે નાનુતાપોડપ્યુદેતિ
પ્રકટય કરુણાં તન્માદૃશોજ્જીવનાય ॥ ૧૭૮ ॥

શ્રુત્યન્તસંસ્તુતભવલ્કરુણા મદીયાન્
દોષાન્ કદાપ્યવિગણાય્ય બિભર્ત્યમું મામ્ ।
નો ચેત્તથા વિવિધદુર્ગુણવાગુરાન્તઃ
બદ્ધઃ કુરડ્ગ ઇવ દુઃખમયો ભવેયમ્ ॥ ૧૭૯ ॥

પ્રકૃત્યનુગુણં સદા વિવિધવાઞ્છયા સગ્ચરન્
અલબ્ધસુમનોરથસ્તદુપલબ્ધયે દુષ્કૃતે ।
પ્રવર્તિતમના ભવામ્યમિતદુઃખપાત્રં તતઃ
પ્રદેહિ દયયૈવ મે તવ પદાબ્જભક્તિં હરે ॥ ૧૮૦ ॥

રામાનુજાર્થકરચિહ્નિતશઙ્ખચક્રઃ
યશ્શ્રીગુરુત્તમપરમ્પરિકાપ્રતીક્ષ્યઃ ।
તસ્યોરગાયલપતેઃ કરુણાપગા માં
પાપૈકમન્દિરમમું પ્રયતા પુનાતુ ॥ ૧૮૧ ॥

શ્રુત્યેકગમ્યમહિમાતિશયં ભવન્તં
શ્રીશ્રીનિવાસ! ભુજગેન્દ્રમહીઘ્રશ્ઙ્ગે ।
પશ્યામ્યહં નનુ ભવત્કરુણાવિશેષાત્
યોગીન્દ્રમૃગ્યમમરાર્ચિતપાદપદમ્ ॥ ૧૮૨ ॥

વર્ષાતપામિતસમીરણસમ્ભૃતેડપિ
ભોગીન્દ્રભૂમિધરતુઙ્ગવિશાલશ્ઙ્ગે ।
માદૃગ્જનાર્થમવનૌ કૃતસન્નિધાનઃ
દૃગ્ગોચરોડસિ કરુણા ખલુ કારણં તે ॥ ૧૮૩ ॥

જનામ્યનાદિપરિજૃમ્ભિતવાસનાનુ-
સ્વીયપ્રવૃત્તિરિતિ તત્તવ નામ પૂતમ્ ।
ન સ્મર્યતે ન ચ ભવત્પદભક્તવર્ગોડ-
પ્યેવં સ્થિતે તવ દયા શરણં સદા મે ॥ ૧૮૪ ॥

અધરનિહિતવેણું રાધિકાલિઙ્ગ્યમાનં
મદનપરવશાભિર્વલ્લવીભિઃ પરીતમ્ ।
વિચલદલકપ્સ્ક્તિપ્રોચ્ચલદ્ધર્ડયૂડં
મમ મનસિ દયે! શ્રીનન્દસૂનું નિધેહિ ॥ ૧૮૫ ॥

યસ્મિન્ ભુવિ પ્રણયિની કરુણા ત્વદીયા
શ્રીશ્રીનિવાસ! સ સદા પ્રમદાન્વિતસ્સન્ ।
ધત્તે સુવૃત્તપરિશુદ્ધગુણાં સ્વકણ્ઠે
મુક્તાવલિં સકલલોકવિભાવ્યમાનામ્ ॥ ૧૮૬ ॥

હે વેદ્ફુટ! ત્વમસિ નિશ્ચલતાં પ્રપન્નઃ
તત્ત્વચ્છિરોડર્પિતપદઃ કમલાસખોડયમ્ ।
નાહં તથાડસ્મિ ન હિ મે તવ ભાગધેયં
સમ્પ્રાર્થયે તદિહ તત્કરુણાં સુદીનઃ ॥ ૧૮૭ ॥

દાસ્યં કૃતં કુજનસન્નિધિમેત્ય કુક્ષિ-
સમ્પૂરણાય ન હિ તે પદયોઃ કદાપિ ।
શ્રીવેદ્ફુટેશ! કરુણા યદિ તે મયિ સ્થાત્
એતાદૃશી કિમુ દશા મયિ સમ્ભવેદ્ધા ॥ ૧૮૮ ॥

પુરાસચિતદુષ્કૃતોદ્ગતફલાનુભૂતૌ રુદન્
ભવન્તમિહ ગર્હયામ્યવિદિતાત્માપાપક્રિયઃ ।

તથાપિ રચિતસ્મિતપ્રકટિતાત્મગામ્ભીર્યતઃ
કટાક્ષયસિ માં કૃપારસપરિપ્લુતાક્ષો હરે ॥ ૧૮૯ ॥

નોપેક્ષણીયમિદમુત્તમપાત્રમથ
કારુણ્યદુઃખમિહ પૂરય વેકુટેશ ।
મૃત્સ્નાઘટોડપિ નનુ ગોકુલદુઃખપૂર્ણઃ
કૃષ્ણાત્મકસ્ય તવ ભોગ્યતમો બભૂવ ॥ ૧૯૦ ॥

કનત્કનકવાસસં કટિતટાડર્પિતેલીત્સરં
વરપ્રદકરામ્બુજં રુચિરજાનુચયત્કરમ્ ।
કરદ્વયધૃતાયુધં સ્મિતમનોજ્ઞાભિમ્બાધરં
ભવન્તમનુકમ્પયા હૃદિ સદા મમ સ્થાપય ॥ ૧૯૧ ॥

અચિન્ત્યગુણચેષ્ટિતોડપ્યવનિજૈર્જનૈર્દુષ્ટ-
પ્રરોપિતમતિભ્રમૈર્નહિ ભવાનહો! ગણયતે ।
તદથ રચિતાઞ્જલિસ્સવિનયં મુહુઃ પ્રાર્થયે
નિપાતય કૃપામૃતં ભુવિ વૃષાદ્રિધારાધર ॥ ૧૯૨ ॥

લીલામાનુષવિગ્રહં વિરચિતપ્રત્યર્થિસન્નિગ્રહં
કારુણ્યૈકકૃતાતિમાનુષજગદ્વિખ્યાપિતાત્મકિયમ્ ।
જાનાત્યત્ર તુ કોડપિ તાપસગણસ્ત્વાં ભાર્ગવીવલ્લભં
નાન્યે તત્કરુણામૃતં પ્રહિણુ તે શેષાદ્રિધારાધર ॥ ૧૯૩ ॥

પ્રહ્લાદં પિતૃભર્ત્સિતં દૃઢતરપ્રીતિસ્તુતત્વત્પદં
સ્થાસ્નુસ્તમ્ભવિજૃમ્ભિતાત્મનૃહરિકૂરસ્વરૂપો ભવાન્ ।
હત્વા શત્રુમરક્ષદત્ર કરુણા તે ચક્રિણઃ કારણં
તચ્છેષાદ્રિપતે! નિપાતય કૃપાં પાપાત્મકે મય્યપિ ॥ ૧૯૪ ॥

નવનીતચિક્કણ પયઃપ્લુતાંશુક-
વ્રજગોપિકાભિરભિદર્શિતાદરઃ ।
યમુનાતટોચ્ચપુલિનાભિખેલને
વ્યહરો હિ હન્તા! કરુણા તવેદૃશી ॥ ૧૯૫ ॥

કદર્યગૃહદેહલીદરદુરાસિકાં દારય
પ્રદાપય દયે! હરે: કરવરેણ વિત્તં તુ મે ।
યદત્ર ભગવત્પદપ્રવણભક્તવર્ગેષ્વહં
મુદા સમુપયુજ્ય ચ પ્રમુદિતો ભવેયં સદા ॥ ૧૯૬ ॥

જિહ્વા યથા મે ન કદાપિ નિન્દાં પરસ્ય કુર્યાદ્વૃષ્ણૈલનાથ!
સદા દયા તે સકલેષ્ટદાત્રી તનોતુ વાચાટમમું તથા મામ્ ॥ ૧૯૭ ॥

ત્વત્કૃપાપાત્રતાં નીતા વૃષ્ણૈલશિષ્યામણે!
ત્વત્કીર્તનપરા મેડસ્તુ રસજ્ઞા મઞ્જુભાષિણી ॥ ૧૯૮ ॥

કારુણ્યપ્રચુરતરં ત્વદીયચિત્તં
કાઠિણ્યપ્રવાણમિદં મદીયચિત્તમ્ ।
વસ્તુસ્થિત્યવિનિમયઃ પ્રસિદ્ધ એવ
શ્રીમંસ્તન્મયિ કરુણાં કુરુ પ્રસીદ ॥ ૧૯૯ ॥

આશાયા વિરતિર્નહીહ ભુવને દત્તેડપિ વિત્તે પુનઃ
કાક્ષા તત્પરિવૃદ્ધયે ચ પુનરધ્યાત્મૌ સમુજ્જૃમ્ભતે ।
એવં સ્વાનુભવેડપિ તસ્ય સુમહાન્ રોગોડવકાશપ્રદઃ
ન સ્યાદેવ તદધ તેડત્ર કરુણાં નીચોડપિ યાયે હરે ॥ ૨૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
દ્વિતીયશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૩. તૃતીયશતકમ્

શ્રીઃ ।
શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમતે નિગમાન્ત દેશિકાય નમઃ ।
અથ દયાસહસ્રે તૃતીયશતકમ્ ।

દાનેન કિં નિગમશાસ્ત્રપુરાણતત્ત્વ-
જ્ઞાનેન કિં સુતપસા કિમુ તીર્થગાઢેઃ ।
યોગેન કિં કિમુ જપેન વૃષાદ્રિનાથ!
દૂરે ભવેદદિ દયા તવ દુઃખહન્ત્રી ॥ ૨૦૧ ॥

વિકર્તનકુલોદ્ભવઃ પ્રતિભટં પ્રચણ્ડધૃતિં
કુઠારવરદારિતપ્રબલદૃમરાજદ્રુમમ્ ।
વિધાય ગતતેજસં પરશુરામમાશ્રત્યજો

રઘૂત્તમ! દયાનધા પ્રકટિતા સિપાવપ્યહો ॥ ૨૦૨ ॥

વામાકૃતિર્વામનવિગ્રહસ્ત્વં સામાભિગીતોઽપિ પુરન્દરસ્ય ।
કામાભિપૂર્ત્યૈ બત! યાચકોઽભૂઃ સીમાતિગા તે કરુણા રમેશ ॥ ૨૦૩ ॥

સત્યાં દયાયાં તવ વેક્રુદેશ! ન કર્મઠોઽહં ન હિ ભક્તિભાજ્ય ।
ત્વન્નામવક્તા ન ન શાસ્ત્રવેત્તા સા રક્ષતીતિ પ્રતિપન્નઐર્યઃ ॥ ૨૦૪ ॥

યથા તથા વા સકૃદગ્જલિં હરે!
વિતન્વતેઽહં વિતરામ્યભીષિતમ્ ।
ઇતીરિતં તત્પરિપાલયાશુ માં
તથાવિધં શેષગિરીશ! સાદરમ્ ॥ ૨૦૫ ॥

કલ્યાણકૃદ્રસનયા સમુદીરણેન
ત્વન્નામ દિવ્યમભિધાતુમપિ શ્રુતીઽયમ્ ।
ઘોરં રુણદ્ધિ દુરિતં ચિરસાગ્ધિતં માં
તત્ક્ષાલયાશુ કરુણાસલિલૈર્મુકુન્દ! ॥ ૨૦૬ ॥

કાર્યં કારણમન્તરા ન હિ ભવત્યેતત્ પ્રસિદ્ધં કિલ
શ્રીમન્નત્ર નિદર્શનં ત્વહમહિક્ષમાભૃદ્ધિભો! સામ્પ્રતમ્ ।
સદ્ગંશે જનનં સતાં ચ નિવહે વાસઃ પવિત્રાવનૌ
સ્થાનં જ્ઞાનિષુ ભાષણં ચ કરુણાકાર્યં કિલૈતન્મમ ॥ ૨૦૭ ॥

અભિનિવેશવશં મમ માનસં
નિજમતાનુગતં કથમચ્યુત! ।
સ્વગુરુવાગનુવર્તિ ભવેત્તતઃ
કરુણયા નનુ વર્તય સત્પથે ॥ ૨૦૮ ॥

મચ્છેમુષી વિષયમાર્ગણસમ્મુખીના
વિસ્મૃત્ય સર્વપતિમપ્યમિતાશયા ત્વામ્ ।
ધાવત્યભીતિકુલટેવ તદદ્ય નાથ!
સન્માર્ગગાં તવ દયાં કુરુ તત્સર્ખીં દ્રાક્ ॥ ૨૦૯ ॥

સ્મિતમુખીં મુકુટપ્રસવસ્રજં
તુહિનવાલુકયા કૃતપુણ્ડકામ્ ।
મયિ દયા યદિ તેઽહિગિરિપ્રભો!
નયનગોચરતાં સ્વતનું નય ॥ ૨૧૦ ॥

धीसारथिर्विषयिवाजिगाणं गृहीत-

लुप्तप्रलसुतनुरथं गमयत्यतन्द्रः ।

आत्मा रथी विषयघाससमर्पणेन

वाढान् सुपोषयति ते करुणा-सुदूरः ॥ २११ ॥

प्राणायामविधिर्न मे स्थिरसुषुम् नाप्यासनं मानस-

स्थैर्यं नैव शुचित्वमाध्ययपलध्यानं न सिद्धेर्वयः ।

नो हिंसाविनिवृत्तिरप्युपकृतिर्नैवाहिशैलप्रभो!

कारुण्यामृतवर्षिणं प्रहिणु तत्स्वीयं कटाक्षं मयि ॥ २१२ ॥

कतकक्षोदवत्पाथो वेङ्कटेश! दया तव ।

तनोतु निर्मलं मेऽद्य डिल्लिषैराविलं मनः ॥ २१३ ॥

भोगीन्द्रतुङ्गाद्रिशिरोविवस्वन्! विसृत्तरास्ते करुणामयूषाः ।

आविधमन्तर्दृढगाढरुढं तमो व्यपोढन्तु पिनद्धयक्षुः ॥ २१४ ॥

अनिमिषपरिवीक्षाणीयमन्त-

स्मरणाविवर्धितदिव्यभोदभारम् ।

प्रकटितकरुणं त्वदीयतृपं

लृध्यतटाक तटेऽटतु प्रभो! मे ॥ २१५ ॥

नग्रा विधाय यमुनासलिलार्धमग्राः

गोपीस्तदंशुकडरो मुमुद्रे भवान् हि ।

मग्रान्तु दुःखजलधौ पटदो ज्यनग्रां

कृष्णं शुशोय करुणा तव चित्ररूपा ॥ २१६ ॥

दिव्यापवर्गसुभापद्मसिद्धिं तं

रामानुजं मुनिवरं शरणार्थिने मे ।

सन्दर्श्य भोगिगिरिनाथ! भवाब्धिभाजे

मन्दस्मितोऽसि करुणा तव मादृशाय ॥ २१७ ॥

कीशानस्रपधातितान् समरभूसुमान् स्वसाख्योन्मुषान्

मर्त्यात्मा सुरसार्वभौमवरतः स्वात्मार्यमुत्थाप्य य ।

सप्राणान् समतोषयो हि भुजगक्षमाभुत्सुधादीधिते!

कारुण्यं तव वागगोचरमहो! मादृग्विधे माधव ॥ २१८ ॥

कादम्बिनी सुजनदुर्जनतारतम्यं

કિંવાવલોકયતિ? તમજનાન્ ધિનોતિ ।
એવં વૃષાયલપતે! કરુણા ત્વદીયા
તાપત્રયૈકનિલયાન્ શિશિરીકરોતુ ॥ ૨૧૯ ॥

અનુભવન્તિ જના નિજકર્મતઃ
સુખમશર્મ ચ શેષગિરિપ્રભો ।
તદપિ તે કરુણા શ્રિતવત્સલા
શમયતુ શ્રિતદુઃખમભીષ્ટદા ॥ ૨૨૦ ॥

ભુજગાવનિભૃચ્છિરોવિહારિન્!
યદિ દીયેત પુનશ્ચ જન્મ મહ્યમ્ ।
ભવતા દયયા પ્રદીયતાં શ્રી-
મુનિરામાનુજપાદપૂતદેશે ॥ ૨૨૧ ॥

સીમાતીતાપ્રચુરવિભવા ભાવનાગમ્યરૂપા
ત્રૈલોક્યચૈરહમહમિકાપ્રાર્થનીયા દયા તે ।
દૈન્યક્ષોણીભૃદશનિરહિક્ષમાભુદગ્રાવતંસ!
ત્વત્કીર્તિશ્રીપ્રસરણચણા ભાગ્યતો ભાતિ કાપિ ॥ ૨૨૨ ॥

અભ્યર્થનાપ્રકારઃ પ્રાકૃતધિષણસ્ય નૈવ મે વિદિતઃ ।
નિર્હૃતુકપ્રસન્ના કરુણા રક્ષતુ તવાહિશૈલપ્રભો ॥ ૨૨૩ ॥

વારાહં પ્રયતસવાઙ્ગદિવ્યરૂપં
સમપ્રાપ્ય પ્રલયપયોનિધૌ નિમગ્નામ્ ।
ઉદ્ધૃત્ય ક્ષિતિમિવ માં ભવાબ્ધિમગ્રં
રક્ષ ત્વત્સિતકરુણાખ્યદંટ્યૈવ ॥ ૨૨૪ ॥

મૃગરાજશિરા નરોત્તમસ્ત્વં સ્પિહન્તા રમયા પ્રશામિતક્રુત્ ।
અપિ ચેદ્યયા વિચોદિતસ્સન્ ન ભવેશ્ચ્રીશ! જગદ્ભવેત્કથં વા ॥ ૨૨૫ ॥

વિધ્યાદયસ્તવ દયોદયતસ્ત્વદીયાં
દિવ્યામુદારદરદૂરવિભૂતિમેત્ય ।
દેદીપ્યમાનદિવિષત્પરિષત્પરીતાઃ
શ્રી વેક્રુટેશ! વિલસન્તિ નિરહુશાસ્તે ॥ ૨૨૬ ॥

મા નો ભુજઙ્ગમગિરીન્દ્રશિરોવિહારિન્!
માનોઽસ્તુ મર્ત્યનિવહેષુ કદાપિ નાથ! ।

त्वत्पादतामरसकिङ्कृतोपलब्ध्या
सोऽस्तु त्वदीयसङ्वासविशेषजन्मा ॥ २२७ ॥

स्वामिन्नुदारकरुणा तव किङ्करेऽस्मिन्
साख्यं मल्लुतवती जगतीतलेऽस्मिन् ।
त्वद्दर्शनानुभवकन्दलितानुभाव-
उर्ध्वप्रकर्षपुलकाञ्चितमातनोन्माम् ॥ २२८ ॥

दुरत्यया हि माया ते तथा वागुरयेव माम् ।
बद्धं विमोचयत्वेनं करुणा ते रमापते ॥ २२९ ॥

यथा भवन्तं पश्येम शरदश्शतमादरात् ।
अस्मास्वनुग्रहं कुर्यात्तथा ते करुणाञ्च्युत ॥ २३० ॥

कठोरलृट्यासुरप्रकुपिताक्षिसंस्तम्भन-
प्रदानपटुवीक्षाक्षपितवैरभारं हरे! ।
प्रदर्शितसुविभ्रमं भ्रमरकाञ्चितास्याम्बुजं
दया किल ददौ तदा रुचिरमोहिनीवर्ष ते ॥ २३१ ॥

भवदङ्घ्रिसरोजयिन्तनैक-
स्थिरयित्तत्वमराणगाद्रिनाथ! ।
वितरत्पनिशं श्रिताय मख्यं
करुणा ते सकलेप्सिदार्थदात्री ॥ २३२ ॥

कामाद्विद्यलघुभूयभिताडितात्मा
नामापि ते स्मृतिपथे न निवेशयामि ।
सामाधुपायगणना न कृता मया तत्
सीमातिगा तव दयाञ्च्युत! मां पुनातु ॥ २३३ ॥

क्षीणात्मा दुरितययैश्चिरार्जितैस्ते
कारुण्यं किमु कथयेयमम्बुजाक्ष! ।
यन्मे त्वन्निरुपमदर्शनन्तु काक-
तालीयं समभवदत्र वेङ्कटेश ॥ २३४ ॥

सुकुमारकान्त शिशुभावभावितं
कमनीयउपमवनीपलर्त्सितम् ।
ध्रुवमादरेण तपसि स्थितं वने

દયયૈવ વેકુટપતે! રરક્ષિથ ॥ ૨૩૫ ॥

માતર્દયે! કુરુ તથા હૃદિ મે યથા સ્યાત્
શ્રીશ્રીનિવાસચરણસ્મરણં સમોદમ્ ।
તત્કીર્તન-શ્રવણ-વન્દન-મન્દિરાભિ-
યાનાદયશ્ચ કરણેષ્વિતરેષુ નિત્યમ્ ॥ ૨૩૬ ॥

અસત્યમશૌચમનારતદૌષ્ટ્યં
વિનિન્દિતકર્મરતિં ચ દયાલો! ।
અહીશશિલોચ્ચયશ્ચ ૃગ્વિહારિન્!
નિરાકુરુ સર્વમિદં દયયા મે ॥ ૨૩૭ ॥

સ્મરંસ્તવ દયાલુતાં દુરિતકુદ્ભવામ્યુદ્ધતઃ
ભવેયમિતિ ભાવયંસ્તવ દયૈકસદ્ભાજનમ્ ।
યતસ્તવ દયા સદા દુરિતદુઃખિનસ્સાન્તવય-
ત્યમેયશુભવૈભવ! દ્વિરસનાદ્રિદીપાચ્યુત ॥ ૨૩૮ ॥

કિં વા કૃતં સુકૃતમત્ર મનુષ્યદેહ-
ભાજા મયેતિ સુવિચારવિલોડિતે મે ।
હન્તાવિચારરમણીયમિદં કિલેતિ
ચિત્તં વદત્યથિ! દયાં કુરુ તદ્રમેશ ॥ ૨૩૯ ॥

કરોટિપટલસ્રજો ભસિતલિમચગ્ચત્તનોઃ
શ્મશાનવસતેઃ જવલત્કુટિલફાલયક્ષુષ્મતઃ ।
ગજાજિનકટેઃ નટદ્વિકટભૂતસન્ધપ્રભોઃ
શિવત્વમભવત્સરીસૃપગિરીશકારુણ્યતઃ ॥ ૨૪૦ ॥

સૌલભ્યં ન હિ ગણયન્તિ માનવાસ્તે
પારમ્યં તદપિ વૃથૈવ ભૂતલેડસ્મિન્ ।
અર્ચ્યત્વં તુ દુરુપયોજયન્તિ મૌઢ્યાત્
ત્વાં યાયે તદિહ દયાં નિધેહિ નાથ ॥ ૨૪૧ ॥

સત્વોદ્રેકાત્કતિયન સદા ભાવયન્ત્યાત્મતુષ્ટયૈ
કેચિત્સ્વીયં નિરુપમફલં કાઙ્ગમાણા રજસ્તઃ ।
અન્યદ્રોહે નિરતમતયસ્તામસાસ્ત્વાં મુરારે!
સર્વત્રાપિ ત્વદતુલદયાત્વેકરૂપા કિમેતત્? ॥ ૨૪૨ ॥

त्यज हृदय! भयं तन्नारकाद्रौरवाभ्यात्
यदपि दुरितकृत्वं शङ्कुमानं बिभेषि ।
शङ्खु छितवयनं मे कापि जागर्ति विष्णोः
त्वदुपमजनरक्षाबद्धदीक्षानुकम्पा ॥ २४३ ॥

कलिकल्मषाभिहतमानसे जने
विनिवेदयामि यद्वि वैभवं तव ।
परिहासभाजनमढो भवाम्यहं
वृषशैलनाथ! कुरु तादृशे दयाम् ॥ २४४ ॥

किं वा पयोधितनया सडयारिणी ते
मा श्रीनिवासकरुणो! ननु तादृशी भूः ।
येकत्र सात्वयपला न छि तिष्ठति त्वं
स्याश्चेत्तथा जगद्विद कथमम्भ! तिष्ठेत्? ॥ २४५ ॥

उच्यस्थलाद्भ्रुति विष्णुपदी पवित्रा
नीयेषु संश्रितजनाघविमोयनाय ।
श्रीवेङ्कटेशकरुणापि तथैव उन्त!
लोके मडात्मसरणिस्सलज्जैकरुपा ॥ २४६ ॥

यं जायमानमखिशैलपते! पुमांसं
पश्येरनुग्रहसुपूर्वाकृपाकटाक्षैः ।
श्रीमान् गुणी विषयातुल्यमतिस्सुखो
लोकप्रियो दृढतनुस्सुकृती भवेत्सः ॥ २४७ ॥

जगत्सृष्टिरक्षाविनाशादिकर्म
स्वसङ्कल्पमात्रेण तन्वन्नपि त्वम् ।
नृशंसासुरध्वंसनायावतीर्णो
धरित्र्यां कृपाकार्यमेतत्किलेश ॥ २४८ ॥

सर्वव्यापी निरवधिगुणः कर्मसाक्षी दयालुः
तत्तत्कर्मप्रशमनकृते येतनेत्यशरीरम् ।
दत्त्वा स्वीयप्रपदनविधिं बोधयन् शास्त्रतस्तान्
रक्षस्यम्भोरुडनयन! ते तां दयां किं ब्रवीमि ॥ २४९ ॥

यिरार्जिततपःकलं किमुत ते कृपायाः कलं
वृषायलशिखामणो! मम तु वैष्णवानां कुले ।

જનિર્યદભવત્તતસ્તવ પદાબ્જનુત્યૈ સ્મૃડા
યતીન્દ્રપદસંશ્રયઃ પ્રયતદિવ્યદેશે સ્થિતિઃ ॥ ૨૫૦ ॥

શ્રીશ્રીનિવાસ! મયિ તે કરુણા ન ચેત્સ્યાત્
ત્વત્સન્નિધૌ કૃતકઠોરતરાપરાધઃ ।
કાકોલવત્રિભુવનેષુ ચ કાન્દિશીકઃ
દીનશ્ચરેયમુરુવકગતિર્નૃશંસઃ ॥ ૨૫૧ ॥

કમલા વિમલાયતાબ્જનેત્રી તવલીલાકલનાય વેકુટેશ!
જગદેતદકારયત્વદીયા કરુણા રક્ષતિ તત્તદર્થદાત્રી ॥ ૨૫૨ ॥

આતતાયિનમમેય બલાઢ્યં વેકુટેશ ષડરાતિ સમૂહમ્ ।
છિન્ધિ કન્દલિતદુષ્ટકુચેષ્ટં ત્વદ્યાસિ શિતધારિકયા દ્રાક્ ॥ ૨૫૩ ॥

શ્રીવેકુટેશ! સુમતેર્વિજિતેન્દ્રિયસ્ય
ક્વાપ્યન્તરઙ્ગલલનાકૃતસન્નિધાનમ્ ।
નાસ્ય પ્રકલ્પયસિ યત્ત્વમિહાવકાશં
સ્વામિંસ્તદેવ ખલુ તે કરુણૈકકાર્યમ્ ॥ ૨૫૪ ॥

પાપાદ્વ્યાધિર્ભવતિ હિ તતો ગ્લાનિરાત્મન્યુદેતિ
પ્રાયો દેહે તદનુ વિરસા હેયતાશેમુષી સ્યાત્ ।
એષા રીતિર્વૃષગિરિપતે! ત્વત્પદધ્યાનતોડપિ
સ્યાદુઃખાઢ્યં પ્રથમમપરં મોદદં ત્વત્કૃપાતઃ ॥ ૨૫૫ ॥

સ્તમ્ભાત્સાન્દ્રાત્ શ્રિતનિજમહાભક્તબાલસ્ય સૂક્તિં
સાક્ષાત્સત્યાપયિતુમુદભૂર્નારસિંહસ્વરૂપઃ ।
સિક્તાઙ્ગોડભૂર્ધમનિરુધિરૈર્દારિતારાતિવક્ષાઃ
કારુણ્યૈકપ્રવણહૃદયો હેયભોગ્યો હિ જાતઃ ॥ ૨૫૬ ॥

પ્રલયકાલનિજોદરરક્ષિત-
ત્રિભુવનોડપિ વસન્ વ્રજમન્દિરે ।
ક્ષુદ્ધભિપીડિતવન્નવનીતમુટ્
કરુણયાજ્ઞજનેષ્વભવશિશુઃ ॥ ૨૫૭ ॥

કસ્તૂરીતિલકં તવ ક્વ નિટિલે ક્વેદં વ્રજે ગોમયં
પક્ષીન્દ્રાટનમમ્બરે ક્વ નુ તવ ક્વારણ્યપાદાટનમ્ ।
સૂરીન્દ્રૈઃ ક્વ સહાનુભૂતિશિહ તે ગોપૈઃ ક્વ સખ્યં વ્રજે

भोगीन्द्रायलशृङ्गदीप! करुणानिघ्नोऽसि चित्राकृतिः ॥ २५८ ॥

किं कारणं रघुपते! यरणत्रयं द्राक्ष
पश्चाद्गताः पश्यन्तरादिरणान्जिरे त्वम् ।
किं वारिराक्षसगणेष्वपि तेऽनुकम्पा
नूनं त्वदीयलुप्तं सकलैकवृत्तम् ॥ २५९ ॥

सम्पत्समृद्धिविभवोऽपि सुधी न मर्त्यः
वित्तव्ययामयवयःपरिणामदुष्पैः ।
क्लिष्टो हि तस्यरणायुग्ममिदं भजस्वे-
त्यङ्घ्री प्रदर्शयसि किं कृपया करेण ॥ २६० ॥

प्रकृतिमण्डलपञ्जरमध्यगः
शुकनिर्भोऽशनपानवशंवदः ।
विगतपक्षतयाङ्गिरिप्रभो!
तव कृपां ननु मोक्षकृतेऽर्थये ॥ २६१ ॥

कालक्षेपश्चलति बहुशः क्षुत्पिपासादिशान्त्यै
नित्यं रात्रिन्निवमपि परकीतदुःखस्य नाथ !
त्वत्सेवायामवियलमतिर्मे कटोदेष्यति श्री-
शेषाद्रीश! प्रयतमनसस्त्वत्कृपानुग्रहाद्वा ॥ २६२ ॥

अरुणोदयेन विक्रयाम्बुजप्रजं
मधुमञ्जुलाभमलिमण्डलं यथा ।
अडिशैलनाथ! करुणोदयेन ते
पदपद्ममात्मलुप्तं प्रजेत्तथा ॥ २६३ ॥

सुभ्रूयिष्या विषयानलमादरात्
अभिपतन्तमुपर्यभिधावितम् ।
करुणया विनिवारय मां रयात्
शलभसन्निभमम्बुजलोचन ॥ २६४ ॥

कारुण्याञ्जनमञ्जनाद्रिनिभ! ते वात्सल्यकुञ्ज्यार्पयन्
अन्तश्चक्षुषि जन्मतः प्रभृति मे सम्भूतमान्ध्र्यं हरेन् ।
कान्तारस्य भवामिदस्य सरणौ शश्वत् स्मलत्पद्मतेः
आविर्भावय वेङ्कटेश! नयनं सन्मार्गसम्प्रापकम् ॥ २६५ ॥

સ્વાઙ્ઘૌ નિપત્ય નિજરક્ષણમર્થયન્તં
ભીતં સરીસૃપવરં પરિનુદ્ય શત્રૌ ।
તાક્ષ્યે નિજાઙ્ઘિશિખરેણ વૃષાયવેશ!
તદ્રક્ષણે કરુણયા તમયૂયુજો હિ ॥ ૨૬૬ ॥

તાપત્રયૈકનિલયઃ કરણત્રયેણ
કાલત્રયં વિરચિતત્રિવિધાપરાધઃ ।
લોકત્રયેઽપ્યવિહિતત્રિપુમર્થલાભઃ
યાયે તવાધ કરુણાં શરણં રમેશ ॥ ૨૬૭ ॥

વનિતાતનયાલયાદિસૌખ્યં
નિજકર્માનુગુણં ભવત્યતન્દ્રમ્ ।
તદહં સ્પૃહયામિ નૈવ તસ્મૈ
કરુણાયૈ તવ વેકુટેશ! કિન્તુ ॥ ૨૬૮ ॥

માત્રા બહુઃ કુપિતમનસા સ્વોદરે વત્સદામ્ના
પારોદીસ્ત્વં પ્રશકનગુણોઽપ્યલ્પબન્ધાસહિષ્ણુઃ ।
નિત્યં બહુઃ કથમિવ ભવે દુર્બલોઽહં ન રુદ્યાં
શેષાદ્રીશ! પ્રહિણુ કરુણાં તન્મયિ સ્ફીતદુઃખે ॥ ૨૬૯ ॥

કિમ્પચત્વવિનિવાસિતઘૈર્યઃ
પાપકર્મણિ રતોઽસ્મિ નિતાન્તમ્ ।
પાહિ તત્કરુણયા પ્રવિતીર્ય
શ્રીશ! નિત્યમમિતમ્પચતાં મે ॥ ૨૭૦ ॥

કાલો ગચ્છતિ યૌવનવ્યતિકરપ્રામાનુરાગઃ પુમાન્
નારીવિભ્રમભવ્યહૃન્ન ગણાયત્યાત્મક્ષતિં તત્ત્વતઃ ।
જાતોઽયં પ્રવયાઃ કમેણ ગલિતસ્વાત્મેન્દ્રિયો બન્ધુભિઃ
ત્યક્તઃ ખિદ્યતિ વેકુટેશ! કરુણાં પુંસ્યર્પય પ્રાર્થયે ॥ ૨૭૧ ॥

દત્તે શાસ્ત્રેપ્યમિતમતયસ્તર્કતોઽપાર્થનિષ્ઠઃ
સર્વ મિથ્યા નયનવિષયં સ્વપ્રતુલ્યં બ્રુવાણઃ ।
સત્યં બ્રહ્મ ત્વગુણમિતિ યે સાધયન્તિ ત્વદીયા
દૂરે તેષાં નિરુપમદયેત્યચ્ચુતાહં તુ વેદ્મિ ॥ ૨૭૨ ॥

મચ્ચિત્તકાલીયદ્વણોપરિ ત્વં
નૃત્યન્નઘક્ષ્વેલમપોહ્ય દીનમ્ ।

आनन्दसिन्धुं नय तं दयालो

श्रीशेषशैलेश! कृपाकटाक्षैः ॥ २७३ ॥

सद्वंशजोऽपि ननु सीदसि रे! निजान्तः

तुच्छोऽस्म्युन्तिवति मुधा वृषशैलनेतुः ।

जागर्ति तस्य करुणा भुवि वेणुतुल्यं

त्वां ग्राह्यत्यभिमुभी भलु शौरिणा सा ॥ २७४ ॥

अकूराय रथेन कंसनिकटं नेतुं सभक्तीयुषे

मग्राचार्यमसम्भवोदकरथे दिव्यस्वरुपं यथा ।

कूरायापि भवाम्बुराशिजठरे मग्राय मर्त्यं तथा

दत्वानन्दय भक्तिरिक्तमनसे श्रीश! अनुकम्पोज्ज्वल! ॥ २७५ ॥

दैत्यास्स्वयं निजसभीपमुपागतं त्वां

वीक्ष्य त्वदङ्घ्रिकरुपमवराभिर्मर्शम् ।

प्रापुर्यथा न हि तथा मुनयोऽपि तत्ते

शत्रुष्ववैमि करुणा त्वधिडेति नाथ ॥ २७६ ॥

दुर्योधनाय विशदीकृतशात्रवाय

सन्दर्शितं सदसि तावकविश्वरुपम् ।

यदुर्लभं मननशीलतपस्विनां तत्

कारुण्यकार्यमनियन्त्रितमम्बुजाक्ष ॥ २७७ ॥

शबरीवितीर्णविघसाशनोऽभवः

वृषशैलनाथ! ननु शास्त्रदूषितम् ।

कृतवान् किमत्र करुणा तु कारणां

किमु तत्सुभक्तिरथवा रघूद्वज ॥ २७८ ॥

कामं सन्तु प्रथितविभवो देवता यास्तु लोके

भक्तेभ्यो यन्निग्रहमुपउरन्त्यल्पसौम्यं तदेव ।

सर्वस्य त्वं हितकृद्यलस्फीतसौम्यप्रदो यत्

शेषाद्रीश! त्वयि वसति तन्मातृकल्पानुकम्पा ॥ २७९ ॥

तेजोमयस्स भगवान् पुरुषोत्तमस्त्वं

मादृग्जनावनकृते वृषशैलशङ्कगम् ।

उभयस्थलं समधिरुह्य दिदृक्षयैव

तिष्ठस्यस्यो! करुणया भुवि वेङ्कटेश ॥ २८० ॥

ઉપગ્રાહ્યં દત્તં શ્રિતનૃપતિભિર્દમનયનઃ

નિજાપાડુગેનૈવ ક્ષણભભિમુખીભૂય સપદિ ।

સ્વભૃત્યાયત્તં યઃ કલયતિ હરે! સોઽપિ કરુણા

સુદૂરે ચેદ્દીનો વસતિ વિપિને શત્રુભયતઃ ॥ ૨૮૧ ॥

હેયત્વપ્રતિપાદનેઽપિ વિષયેષ્વાભીલવર્ત્તોન્મુખે-

ષ્વલ્વાનન્દ વિધાયિષુ પ્રણયિનો મર્ત્યાઃ કિમર્થં વદ ।

સંસ્કારસ્થિરવાસનાબલમિદં ચેદ્દેહુટેશ! પ્રભો!

કારુણ્યામૃતસેયનેન હૃદયં નિર્ણિક્તમાપાદય ॥ ૨૮૨ ॥

ગજેન્દ્રપરિરક્ષણે કૃતમતિર્ભવાંસ્તસ્ય ચ

સ્વભક્તગજરાટ્ પદગ્રહણમુક્તઘોરાંહસઃ ।

વિદાર્ય નિજચક્રતઃ પ્રથમમેવ તાં નક્રતા-

મપાહરદહો! હરે! તવ કૃપાત્વપારા ખલુ ॥ ૨૮૩ ॥

ગ્રહણકુર્દનસક્તમના હરે!

રવિસુતાસલિલે રમણીતતેઃ ।

પ્રતિતરડ્ગગણપ્રતિભિમ્બિતં

કરુણાકલયસ્સ્વમૃતં વશમ્ ॥ ૨૮૪ ॥

નાહં ત્વદીય પદપદ્મજયોર્નમસ્યાં

પુષ્પોદકોદનફલાદિ સુભોગ્યવસ્તુ ।

પ્રીત્યૈ કદાપિ ભવતેઽર્પિતવાન્ મુરારે!

સત્યેવમપ્યકલયઃ કરુણાં મયીત્યમ્ ॥ ૨૮૫ ॥

સૃષ્ટે ત્વયૈવ સુમયન્દનભોગ્યવસ્તુ

શ્રીવેહુટેશ! ભવતે તદપિ પ્રયત્નાત્ ।

નાહં કદાપિ કરતોઽર્પિતવાંસ્તથાપિ

મથ્યાહિતાધિક દયોઽસિ દયાનિધે! ત્વમ્ ॥ ૨૮૬ ॥

ત્વયા સૃષ્ટાન્ બ્રહ્મપ્રમુખવિબુધાન્મન્દમતયો

ભજન્તે તે હેયક્ષણિકફલલાભાય બહુશઃ ।

તપોભિર્યાગાઘૈઃ પશુવિશસનસ્ફીતકરણૈઃ

ન મન્યન્તે ચે ત્વાં સ્થિરસુખદમત્યદ્ભુતદયમ્ ॥ ૨૮૭ ॥

અલ્પાસ્થિરત્વમતયસ્સુગુરુપદેશૈઃ

સ્વર્ગાદિષુ પ્રણયિનો ન ભવન્તિ ધીરાઃ ।
ભાન્ત્યત્ર કિન્તુ ભવદીયપદાબ્જસક્તાઃ
શ્રી વેકુટેશ! કરુણાં તવ કાક્ષમાણાઃ ॥ ૨૮૮ ॥

યદ્યદ્દિભૂતિમદિહ પ્રથિતપ્રભાવં
તત્તત્ત્વદીયમહિમાતિશયોર્જિતં હિ ।
એવં શરીરિષુ કદાપિ દયાવિશેષાત્
ક્વાપિ પ્રકૃષ્ટસુકૃતી નનુ ભાજનં સ્યાત્ ॥ ૨૮૯ ॥

તપસા ન તથાપ્યુપાસનાદૈઃ
ન તથા ધૂમસુમોદનાર્પણેન ।
ન તથા વૃષશૈલનાથ! દીને
દયયા તે મનુજે યથા પ્રસન્નઃ ॥ ૨૯૦ ॥

શ્રીવેકુટેશ! નવહીરકિરીટશીર્ષ
સ્નિગ્ધાસિતાતિમૃદુલાલકપદ્ધક્તિભોગ્યમ્ ।
આકર્ણવિસ્તૃતવિલોચનપુણ્ડરીકં
મન્માનસે તવ મુખં કૃપયાવિરસ્તુ ॥ ૨૯૧ ॥

ત્રૈવેયકપ્રસૃતરત્નમયૂખકાન્તિ-
ગીર્ણત્રિરેખગલલોલસુવર્ણમાલમ્ ।
લક્ષ્મીવિલાસનિલયં સુમમાલિકાઢ્યં
મન્માનસે વસતુ તે કૃપયૈવ વક્ષઃ ॥ ૨૯૨ ॥

શુભ્રાભચૂર્ણવિમલોર્ધ્વવિશાલપુણ્ડ્રં
મન્દસ્મિતોન્નતકપોલમનોદ્ગરૂપમ્ ।
અંસાવલમ્બિમણિકુણ્ડલદીપકર્ણં
મન્માનસે તવ મુખં કૃપયાવિરસ્તુ ॥ ૨૯૩ ॥

શ્રીશ્રીનિવાસ! રુચિરાધરપીઠકલ્યં
વિન્યસ્તશુભ્રઘનકૈતવગુપ્તમૌઘ્યમ્ ।
સ્નિગ્ધાતિમાંસલસુનિસ્તલભવ્યરૂપં
મન્માનસં સ્મરતુ તે યુબુકં દયાલોઃ ॥ ૨૯૪ ॥

અંસદ્વયાગ્ચલસમર્પિતશઙ્ખચક્રં
આભૂમિલમ્બિતમહાધનગૂઢહસ્તમ્ ।
ગાડ્ગેયલમ્બિપૃથુલોજ્જવલભૂષણાઢ્યં

બાહુદ્વયં સ્મરતુ તે કૃપયા મનો મે ॥ ૨૯૫ ॥

પ્રત્યુમહીરમયહેમતલાઞ્ચિતન્તે

વિશ્રાણનાહિતમણિં ચ વિરાજમાનમ્ ।

પાણિં વરપ્રદમહીન્દ્રમહીધ્રનાથ!

મન્માનસં સ્મરતુ તે કરુણાવિશેષાત્ ॥ ૨૯૬ ॥

દૈર્ઘ્યન્તુ માતુમિવ જાનુતટાર્પિતાગ્રં

દૈર્ઘ્યાદિવાલ્પવલિતાહિતપાણિપદ્મમ્ ।

ભોગીન્દ્રભોગનિભમમ્બુજનેત્ર! વામં

બાહું સ્મરામિ કૃપયા તવ ભોગિભૂષમ્ ॥ ૨૯૭ ॥

કાઞ્ચીકલાપવિનિવેશિતખડ્ગકોશં

હેમાભિચિત્રિતમહાધનભાસુરાડ્ગમ્ ।

શ્રીવેદ્કુટેશ! કટિદેશમહં ત્વદીયં

નિત્યં સ્મરામિ કરુણામૃતભાજનં તે ॥ ૨૯૮ ॥

અસ્મચ્ચિરાર્જિતભયાનકપાપસઙ્ઘ-

જઙ્ઘાલતાકરણઘોષણકાહલી તે ।

શ્રીવેદ્કુટેશ! કનકામ્બરભાસુરાભે

જઙ્ઘે સ્મરામિ કરુણામૃતભાજનં તે ॥ ૨૯૯ ॥

યન્નિસ્સૃતોદકધુની જનપાવની યત્-

સંસ્પર્શતો દૃષદપિ પ્રયતાબલાભૂત્ ।

શ્રીવેદ્કુટેશ! તવ તત્પદપદ્મજં મે

ચિત્તે સદાસ્તુ કરુણામૃતભાજનસ્ય ॥ ૩૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે

તૃતીયશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૪. ચતુર્થશતકમ્

શ્રી: ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।

શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।

શ્રીમતે નિગમાન્ત દેશિકાય નમઃ ।

અથ દયાસહસ્રે ચતુર્થશતકમ્ ।

પ્રાચીનકર્મપરિવીક્ષણમમ્બુજાક્ષ!

યુક્તં કિમુ શ્રિતજનેષ્વપિ દુઃખભાક્ષુ ।

ત્વામેવ રક્ષકતયા શરણં પ્રપન્નં

રક્ષ દ્રુતં કરુણયા વૃષશૈલનાથ ॥ ૩૦૧ ॥

લીલાર્થં યદપિ ભવાન્ પ્રવૃત્ત એવ

ત્વલ્લીલાવિષયચરાચરં જગદ્દિ ।

કિં કુર્વન્ત્યમિતવિચિત્રદુઃખભાજઃ

કારુણ્યં તવ શરણં મુકુન્દ! તેષામ્ ॥ ૩૦૨ ॥

નવગ્રહબલં ભવત્પ્રથિતશક્ત્યધીનં કિલ

ત્વદીયનયનાગ્ચલપ્રચલનાત્તકાર્યા હિ તે ।

નિપાતય તદદ્ય મા તદુપરિ પ્રથાં ત્વં વૃથા

કૃપાં કુરુ કૃપાનિધે! સપદિ સાપરાધેષ્વપિ ॥ ૩૦૩ ॥

દયાનિધિઃ કારુણિકઃ કૃપાલુઃ કારુણ્યમૂર્તિઃ કરુણાપયોધિઃ ।

ઇતીરયન્તીહ જના ભવન્તં શ્રીવેદુટેશ! ત્વદનન્યભાવાઃ ॥ ૩૦૪ ॥

લોકત્રયેડપિ પુરુષોત્તમ એક એવ

શ્રીમન્ ભવાંસ્ત્વદિતરે નિખિલાશ્ચ લોકાઃ ।

નાર્યાત્મિકા ઇતિ કૃતં તદમ્બુ જનં માં

અડ્ગીકુરુષ્વ કૃપયા તવ ભોગ્યવસ્તુ ॥ ૩૦૫ ॥

કરુણાકર ઇત્યહં ભવન્તં

રમણીયાદ્ભુતવિગ્રહં યુવાનમ્ ।

ઉપગન્તું અભીષ્ણયાસ્મિ દીના

કરુણાં તે મયિ પાતયાશુ નાથ ॥ ૩૦૬ ॥

સ્ત્રીચાપલં વિદિતમેવ સદા યુવાનં

શ્રીમન્તમુજ્જવલતનું ગુણિનં પુમાંસમ્ ।

મુગ્ધાભિકાઙ્ક્ષતિ મુદેતિ તદદ્ય નાથ!

ત્વચ્ચર્પિતં મમ મનઃ કરુણાં કુરુ ત્વમ્ ॥ ૩૦૭ ॥

રત્નાકરસ્ય તનયામુપયમ્ય તુષ્ટઃ

તત્કીડનૈકનિરતઃ શ્વશુરાલયે ત્વમ્ ।

નિત્યં શયાલુરસિ ભોગિમૃદૂચ્યતલ્પે
દીનેષુ નાથ! કરુણા કથમાપતેતે ॥ ૩૦૮ ॥

સધઃ પ્રકુલ્લનવસૌરભપુષ્પમાલ્યં
ભોગ્યાનિ પકવમધુરાણિ ક્લ્યાનિ ધૂપમ્ ।
શ્રીવેદ્ઢુટેશ! ભવદર્થમહં ચિરેણ
વિન્યસ્ય તેડભિગમનં પ્રતિપાલયામિ ॥ ૩૦૯ ॥

કવાસીતિ માર્ગાણકૃતેડાપ્યબલોજિઝંતડ્રીઃ
એકાકિની કવનુ કથં ગતભીઃ ભ્રમામિ ।
પૃચ્છામિ કં ભુવિ ન કોડપિ ભવત્સ્વરૂપં
જાનાતિ તત્કરુણયા સમુપેહિ નાથ ॥ ૩૧૦ ॥

ત્વં ત્વેકભાર્ય ઇતિ કિં વિરમામિ નાથ!
નૈવં હિ દિવ્યમહિષીશતવલ્લભોડસિ ।
તસ્માત્ત્વદીયકરુણામભિકાક્ષ્માણા
ત્વલ્લાભમાત્રતૃષિતા શરણં વ્રજામિ ॥ ૩૧૧ ॥

કિં યાસિ તાર્ક્યગમનશ્ચિતરક્ષણાય
યત્રાહ્વયન્તિ બહવો નનુ માદૃશાસ્ત્વામ્ ।
કિં વાથવા મયિ યથા નિતરાં તથૈવ
નાથ! પ્રકાશયસિ તેષ્વપિ નિર્દયત્વમ્ ॥ ૩૧૨ ॥

સદ્ગુરું નનુ પુરોહિતં કુરુ
પ્રાર્થયાત્મહિતકાક્ષ્મયૈવ તમ્ ।
સોડનુદર્શયતિ ચેદિતિ પ્રિયં
દેહિ તાદૃશગુરું ત્વમેવ મે ॥ ૩૧૩ ॥

અનભ્યર્ચિતોડપિ પ્રસૂનૈર્મયા ત્વં
કૃપાદૃષ્ટિપાતૈસ્સદાનન્દદો મે ।
સ્થિતેડાપ્યેવમેનાં કુતો વા સુદૂરે
નિધિત્સસ્યહો! તેડનુકમ્પા વિચિત્રા ॥ ૩૧૪ ॥

નિત્યમડ્ગલગુણાંસ્તવાનિશં
ભાવયન્ત્યનવધિપ્રમોદભાક્ ।
ત્વત્સમાગમસુખેષ્યાસ્યહં
વેદ્ઢુટેશ! કરુણૈકકાક્ષ્મિણી ॥ ૩૧૫ ॥

त्वत्प्राप्तिकाङ्क्षिर्लुप्तं मम दीनबन्धो!
निर्निद्रतागलितशक्तिनितान्तान्तम् ।
बाह्येन्द्रियाणि विकलानि तनोति नाथ!
तस्मान्मयि प्रलिप्तु ते करुणां कृपावो ॥ ३१६ ॥

सौरभ्यपूर्णतुलसीवनमालिका श्री-
दीप्रेन्द्रनीलकुलकामलवक्षसं त्वाम् ।
नित्यं स्मरन्त्यपगताभिलक्ष्मणास्मि
स्वीकृत्य तत्करुणायुत! मां पुनीहि ॥ ३१७ ॥

गोपीभिर्नवनीतगन्धितनुमिस्त्रिस्त्रिंशद्गङ्गाकाभिर्प्रजे
ग्राम्याभूषणभूषिताभिरनिशं गोविट् कराभिर्दरे! ।
कीडन् भोग्यतया प्रमोदमभजो नाडं तथा किं कृपा-
पात्रं ते वृषशैलनाथ! कृपया तादृग्विधां स्वीकुरु ॥ ३१८ ॥

श्रुतिवेद्यमात्मनि विचिन्त्य दर्शन-
स्पृहयैव सन्ततवियारतत्परा ।
विबुधैरुदीरितमडं निशम्य ते
त्वनृपालयामि करुणां रमापते ॥ ३१९ ॥

अलमाद्योऽपि मुनयोऽपि सुयोगिनोऽपि
ध्यानार्थनादिरुपासन्तत्परा ये ।
दृग्गोचरोऽस्ति न कदापि भवांस्तु तेषां
का वा कथा मयि विभो! करुणा गतिर्मे ॥ ३२० ॥

सर्वज्ञस्त्वं मम य लुप्तं वेत्सि कारुण्यमूर्तिः
क्लिष्टक्लेशप्रशमनपटुस्सर्वशक्तोऽसि नाथ! ।
त्वामेवाडं तद्विडं शरणं यामि दीनातिमुग्धा
त्वत्स्वं श्रीश! प्रभवति भवान्कर्तुमीशो यथेच्छम् ॥ ३२१ ॥

कलिकल्मषदुर्जनौघमध्ये
कथमेका निवसामि नाथ! भीता ।
पुरुषोत्तम! ते करावलम्बं
कृपया देहि समुद्धराबलां माम् ॥ ३२२ ॥

दुर्मर्नदृमलुप्तयास्मि कुतुपडेया-

પ્યાત્મન્યનેકસુખભાવનયાતિખિન્ના ।
કુબ્જાપ્રદર્શિતદયામનુચિન્ત્ય ધીરા
હૃષ્ટા તથાપિ વૃષશૈલવિભો! ભવામિ ॥ ૩૨૩ ॥

આત્મા ગુણૌર્વિવિધગુમ્ભનભોગ્યરૂપા
માલાર્પિતા ભગવતે કરણાન્યમૂનિ ।
કોટીરહારમણિકુણ્ડલનૂપુરાદિ-
દિવ્યોજ્જ્વલાભરણકાનિ કૃપાં વિચિન્ત્ય ॥ ૩૨૪ ॥

ગામ્ભીર્યં હૃદયગતં રુણદ્ધિ ભાવં
કારુણ્યં નયનયુગે વિજૃમ્ભતે તે ।
સ્તબ્ધાસ્મિ પ્રથમમવેક્ષ્ય તુ દ્વિતીયં
હૃષ્ટાસ્મિ શ્રિતજનરક્ષણૈકદીક્ષા! ॥ ૩૨૫ ॥

સ્વપ્ને ભવાત્રયનયોર્ધુરિ સઞ્ચરન્ સન્
શુભ્રામ્બુવાહશકલેષુ વિલીનદેહઃ ।
ધૂમોપમો મલિનકાન્તિરગોચરઃ કિં
કારુણ્યકાર્યમહિશૈલવિભો! તવેદમ્ ॥ ૩૨૬ ॥

પ્રાલેયપુઞ્જપિહિતાડ્ગવદચ્છકાન્તિઃ
મન્દં સમીપમુપગમ્ય સુધાંશુભિમ્બાત્ ।
અન્તર્હિતોઽસિ મલિનસ્વપને સ્મિતાસ્થઃ
કારુણ્યકાર્યમહિશૈલવિભો! તવેદમ્ ॥ ૩૨૭ ॥

ત્વચ્ચિન્તનાયલવિલોચનસમ્મુખીનઃ
બાહૂ પ્રસાર્ય પરિરમ્ભમિવાભિકાઙ્ક્ષન્ ।
અન્તર્હિતોઽસિ સહસ્રા સ્વપને પ્રલોભ્ય
કારુણ્યકાર્યમહિશૈલવિભો! કિમેતત્? ॥ ૩૨૮ ॥

વૃષશૈલસાનુષુ ઘનોપમ સ્થિતઃ
થપલાભનેત્રયુગસંઘ્રયાહ્વન્ ।
સ્વપને દ્રુમૌઘપિહિતઃ પ્રલોભ્ય માં
ગતવાન્ કિમેતદુચિતં દયાનિધેઃ? ॥ ૩૨૯ ॥

સડ્ગ્રથ્યમાનમપહૃત્ય હઠાત્રસૂન-
માલ્યં સમર્પ્ય નિજકણ્ઠતલે સ્મિતાસ્થઃ ।
પશ્ચાન્મદીક્ષણપિધાનકૃતોઽધમોઽભૂઃ

સ્વપ્ને તિરોહિતતનુઃ કરુણા કિમેષા? ॥ ૩૩૦ ॥

કાન્તો વ્યવસ્યતિ કિમિત્યનુપાલનાય
ધ્યાનૈકમન્ધરદૃશં સ્વપ્ને નિષણ્ણામ્ ।
એકાન્તનિશ્ચલતનુ પરિરભ્ય માં દ્રાક્
અન્તર્હિતોઽસિ કિમુ તે કરુણાચ્યુતૈષા ॥ ૩૩૧ ॥

વિવાહસમયોચિત પ્રથિતભૂષણભૂષિતાં
સાખીજનસમેધિતપ્રિયવિલોકનાભાષણામ્ ।
ત્રપાનતમુખીમિમાં સ્વપ્નકે વિલોભ્ય શ્રિયા
ખગેશગમનોઽગમઃ કિમુ કૃપા તવેયં હરે! ॥ ૩૩૨ ॥

કરુણાકર ઇત્યશેષભક્તૈ-
ર્વિનુતો માં સુષમાવિહીનદેહામ્ ।
પરિવર્જિતસર્વભોગભાગાં
ભવદીયાં સમુપેક્ષસે હરે! કિમ્? ॥ ૩૩૩ ॥

અકિચ્ચનેયમિતિ માં કિમુ વર્જયસિ પ્રભો!
અનન્યગતિકેત્યેવં ઊરીકુરુ કૃપાકર! ॥ ૩૩૪ ॥

પ્રાર્થિતોઽપિ ભગવાન્ સ ન દૃષ્ટઃ નાપ્યભાષત ન મામભિયાતઃ ।
વારિવાહમુપકલ્પ્ય સુદૂતં પ્રેષયામિ યદસૌ ગતિદક્ષઃ ॥ ૩૩૫ ॥

હે જીમૂત! ક્ષિતિજવિનુત! સ્ફીતકીર્તિસ્ત્વમેવ
હિલૈર્જૈર્જશિરશિરહૃદયો જીવનસ્પર્શનાત્મા ।
યત્તે જન્મ પ્રકૃતિમધુરં પ્રાણિનઃ પ્રાર્થયન્તે
તસ્માદ્દૂતો ભવ મમ કૃપાનીરપૂરાભિવર્ષા ॥ ૩૩૬ ॥

કાન્ત્યા તુલ્યો દિતિસુતરિપોરિન્દિરાતુલ્યવિદ્યુ-
ચ્છલિષ્ટો વિષ્ણોઃ પદમનુસરસ્યાશ્રિતશ્રાન્તિશાન્ત્યૈ ।
યત્ત્વં સ્થાતું શિખરિશિખરં કાઠ્ઠસે સાદરં તદ્
દૂતો ભૂત્વા મમ હૃદયજં તાપમુન્મૂલયાશુ ॥ ૩૩૭ ॥

વિદ્યુદીપ્રઃ પ્રચલ ગગને મેઘ! ગમ્ભીરઘોષઃ
પ્રાર્થી કાષ્ઠાં ગહનસુભગં ભૂતલં વીક્ષમાણઃ ।
મધ્યેમાર્ગે કુટિલગતયો વીચિશુભ્રામ્બુપૂરાઃ
કર્ષન્ત્યક્ષિ પ્રયતસરિતો નિમ્નવેગોરુરાવાઃ ॥ ૩૩૮ ॥

गच्छन्मन्दं विद्यति मरुता प्रेर्यमाणो रसात्मा
 उर्ध्वोद्ग्रीनेरनुसृतगतिस्सङ्घशशातकैस्त्वम् ।
 उत्पिञ्छाढ्यैर्नटनपटुभिर्वीक्ष्यमाणो मयूरैः
 पश्यस्थाराद्विरिभुरुतरुव्याप्तमत्युच्छ्रिताग्रम् ॥ ३३८ ॥

दूरात्सोऽयं धवलतुङ्गिनस्तोमसञ्छादितस्तुः
 पत्रोर्णाङ्गो प्रततिकुसुमैर्मालभारीव वृक्षैः ।
 केशाढ्यो वा विशदनिपतन्निर्जरस्फुरदारः
 क्षमाभृच्छ्रीमान् सुभगतनुभृद् दृश्यते प्रोच्यमौलिः ॥ ३४० ॥

स्तोकं मन्दं निकटगमनः पश्य सानुं विशालं
 तुष्टैः कीरैर्द्विगुणितहरिद्रर्णपार्णाभिरामम् ।
 कासारैश्च स्फुटकमलिनीकर्षणक्रीडनेभिः
 कुञ्जैर्नानाभुजगततिभिर्दर्शनीयं तटित्वन् ॥ ३४१ ॥

नानावर्णफलवगनिवडैश्चात्यमानोच्यशापैः
 वृक्षैस्सूरिस्वकुतजनिभिस्सेव्यमानं सुभौघैः ।
 वल्मीकैश्च प्रततिपिडितैस्सर्पनिर्मोकजुष्टैः
 व्याप्तं पश्य प्रशमितगतिस्सानुदृशं वृषाद्रेः ॥ ३४२ ॥

कृष्णान्नीनग्रलणनिरतान् ध्यानवन्निश्चलाङ्गान्
 कासारान्ते कुटिलयरणान् पश्य दीर्घाग्रयञ्चून् ।
 कोडाभुस्तापननकलुषस्फीतघोषान्मडीध्र-
 प्रस्थे पश्यन् जलद! पुरतो याहि मन्दं विगर्जन् ॥ ३४३ ॥

वप्रकीडाकुतुकमडिषोद्धूलितोदग्रनाडून्
 भल्लूकौघप्रकटितगुडान्यथाडेयभागान् ।
 दीर्घस्थूलैरजगरगणैः कृष्यमाणान्प्रसत्त्वान्
 भोगीन्द्राद्रेर्जलद! पुरतो याहि पश्यन् प्रदृशान् ॥ ३४४ ॥

ताक्ष्याडीशप्रभुभृद्विरितध्वंसिपुण्याख्यतीर्थान्
 प्रालेयाभप्रतिभृगुतटस्त्राविनीरप्रवाडान् ।
 नानावृक्षप्रचुरकलभुक्पक्षिरावाभिरामान्
 भोगीन्द्राद्रेर्जलद! पुरतो याहि पश्यन् प्रदृशान् ॥ ३४५ ॥

वैकुण्ठप्राप्त्यभिमुभसमारोढनिश्रेष्ठितुल्या
 सोपानाविर्नयनयुगलं येतनानां धिनोति ।

યા શેષસ્ય પ્રતતજઠરસ્થાનરેખાલિકલ્પા
દ્રષ્ટવ્યા શ્રીજલદ! ભવતાપ્યદ્ભુતા દૂરતો હિ ॥ ૩૪૬ ॥

એવં પશ્યન્ દિવિ શિખરિણઃ ષડ્વ્યતીત્યાથ મન્દં
દિવ્યં ગોત્રં જલદ! વિનયાત્ સમમં યાહિ ભક્ત્યા ।
કિં વા બ્રૂયાં નિરવધિમહાવૈભવં તત્ર વિષ્ણોઃ
ગત્વા પશ્યન્સકુલય દૃશૌ સાવધાનં ક્રમેણ ॥ ૩૪૭ ॥

યાતાયાતપ્રસૂતજનતાદુષ્પ્રવેશાગ્રભાગં (માર્ગ)
નાનાવસ્તુપ્રચુરવિપણિધ્વાનનિર્ભિણકર્ણમ્ ।
સઘઃ ક્ષૌરપ્રકટજનતાસ્નિગ્ધનિર્લોમમુણ્ડં
શેષાદ્રેદ્ઙ્કપ્રથમવિષયં પશ્ય બાહ્યં પ્રદેશમ્ ॥ ૩૪૮ ॥

અગ્રે સ્તોકં વ્રજસિ યદિ તે દુઃખથપ્રાપ્યશ્ચ્ચુગ્લં
તાલોત્તુગ્લં વિવિધવિલસત્પુત્રિકાચિત્રિતાગ્લમ્ ।
સૌવર્ણગ્ધલલશશિખરં ગોપુરં દૃશ્યતેઽક્ષણા
પેયં દૃષ્ટ્વા સુઘટિતકરો મોદસે વિસ્મિતસ્ત્વમ્ ॥ ૩૪૯ ॥

શ્રભ્રે દિવ્યં લસતિ વિતતં મન્દિરં સુન્દરાગ્લં
નિત્યં નાનાજનપદજનૈઃ પૂર્યતે યત્તુ ભક્તૈઃ ।
ભક્તાનીતૈર્દ્રવિણકનકૈઃ વસ્ત્રરત્નૈશ્ચ યસ્મિન્
કોશો ભક્ત્યા જલદ! ભવતા દર્શનીયં તદારાત્ ॥ ૩૫૦ ॥

તાક્ષર્યસ્તમ્ભં કનકપિહિતં તાલતુગ્લં પુરસ્તાત્
કર્પૂરૌઘજ્વલનમલિનસ્ફીતપાષાણપીઠમ્ ।
પશ્યન્નગ્રે વિરચિતનતિર્દક્ષિણેનાથ ગચ્છન્
માલ્યાગારં ઘુસુણદૃષદં વીક્ષ્ય મન્દં પ્રયાહિ ॥ ૩૫૧ ॥

વામે પાર્શ્વે કનકરુચિરાચિત્રિતાગ્લે વિમાને
દીપ્રાભં ત્વં રવિકિરણતઃ પશ્ય તં વેદુટેશમ્ ।
સ્થિત્વા સ્તોકં યતિપતિવરં જ્ઞાનમુદ્રાભિરામં
તં સાષ્ટાગ્લાપ્રણતિ વિનયાત્પશ્ય તત્તીર્થપાથી ॥ ૩૫૨ ॥

ઘણ્ટાઘોષઃ પ્રસરતિ યદા ભોજયપીઠસ્થિતં તં
જાનીહિ ત્વં જલધર! તદાભ્યન્તરં તસ્ય મા ગાઃ ।
યાવદ્ ઘણ્ટાનિનદ વિરતિસ્તાવદેકત્ર ભક્ત્યા
દ્વારસ્થાનામનુમતિમહં પાલયંસ્તિષ્ઠ દૂરે ॥ ૩૫૩ ॥

ભક્તૌધાનામહમહમિકાસમ્ભ્રમામર્દભાક્ત્વં
મા ભૂઃ કચ્ચિદ્ભગવદ્દુપસાન્નિધ્યકૈકુર્યભાજમ્ ।
આશ્રિત્યારાત્રવિશ ન તથા ચેત્સદા ભક્તસઙ્ઘૈઃ
યુક્તશ્રીમાન્ લસતિ ન રહો વક્તુમેવાવકાશઃ ॥ ૩૫૪ ॥

બાહ્યે દ્વારે જયવિજયયોઃ દર્શનં પ્રાપ્ય પૂર્વં
તત્રત્યસ્સન્ વૃષગિરિપતિં પશ્ય પશ્ચાદ્દુઃખમ્ ।
દીપજવાલાકબલિતતમોગર્ભગેહે સ્થિતો યઃ
શ્રીમાનૂષ્મપ્રસરણકનદિવ્યદેહો યથેન્દુઃ ॥ ૩૫૫ ॥

અન્તર્યાતો વિનયવિનતો દેહલ્લી ગર્ભધામ્નઃ
પ્રાપ્ય શ્રીમન્ વૃષગિરિપતેર્વીક્ષ્ય મન્દસ્મિતાસ્યમ્ ।
મુગ્ધો મા ભૂસ્સ્મરણવિકલસ્તબ્ધગાત્રો યતસ્ત્વં
મદ્ધાર્તા તચ્છ્રવાણપથગાં પ્રેષિતઃ કર્તુમેવ ॥ ૩૫૬ ॥

કારુણ્યૈકપ્રવણહૃદયો યદપિ શ્રીનિવાસઃ
વિસ્રમ્ભાર્હો ન ભવતિ તથાપ્યત્ર યદ્ગચ્ચકસ્સઃ ।
સૌન્દર્યેણ શ્રિતજનમનસ્સમ્પ્રતાર્ય સ્વકાર્યં
કર્તું શક્તો બલિમિવ પુરા વામનો વામમૂર્તિઃ ॥ ૩૫૭ ॥

વક્ષઃપીઠીનિલયકમલાવીક્ષણૈકાભિકાઙ્ક્ષી
તિષ્ઠામ્યેકો ગિરિતટગતો હન્ત! તેઽત્રાપિ ભક્તાઃ ।
આયાન્તીતિ સ્મિતવદનભાઙ્ નિશ્ચલાત્મા સ્થિતઃ કિં
પૃથ્ઠૈવં તં સ તુ કિમથવા મૌનમુદ્રાં લભેત ॥ ૩૫૮ ॥

એકાકી ન ક્ષણમપિ રહસ્યાસ્થિતઃ શ્રાન્તિશાન્ત્યૈ
ભક્તૌધાનાં શ્રમપરિહૃતૌ દત્તદૃષ્ટિસ્થિતસ્સઃ ।
તન્મધ્યે ત્વં કથમપિ ચિરં પાલયન્ કાલમીષત્
લબ્ધ્વા બ્રૂહિ પ્રથમમમિતપ્રાર્થનાસમ્મુખીનમ્ ॥ ૩૫૯ ॥

હે! નાથ! ત્વાં નિરવધિગુણં નિત્યકારુણ્યમૂર્તિં
મત્વા મુગ્ધા શ્રુતિશુભગિરા પ્રોક્તાયા પણિરૈતૈસ્તૈઃ ।
ત્યક્તાહારા વ્રતનિયમતઃ ક્લેશયન્તી શરીરં
નિર્નિદ્રૈકા ત્વદુપગમને વર્તતે દત્તદૃષ્ટિઃ ॥ ૩૬૦ ॥

શ્રુત્વા વૃત્તં ભવતિ કુતુહી શ્રોતુકામઃ પુનસ્તત્

यस्मात्सोऽयं निरवधिदयश्चार्तवृत्तान्ततान्तः ।
तस्मिन् काले मम तु विषयं श्रावय श्रोत्रभयं
प्राप्तं कालं विदुलय कदाप्यन्यवृत्तेन मैव ॥ ३६१ ॥

सन्तमानां श्रमदरश्रवित्प्राणिनां श्रवणात्मा
सृष्टश्चाहं समभवमहं यत्प्रसन्नामयोऽस्मि ।
त्वद्वक्तृतायास्तव पदकृते सन्ततं चिन्तयन्त्याः
दूतोऽस्मीति स्वकपरिचयं त्वं समावेदयादौ ॥ ३६२ ॥

आशापाशग्रथितलुप्तया प्राकृतं वस्तु भोग्यं
मन्वानेच्छाविषयविषये भ्रष्टदीक्षा मृगाक्षी! ।
मन्दम्मन्दं विषयविदुषां तत्त्ववाणीं निशम्य
प्रत्यादिष्टप्रबलविषया दीनदीनास्ति कापि ॥ ३६३ ॥

आद्यावेवं जलद! विनयात् स्तोत्रमावेदय प्राङ्
पश्चात्तत्तत्समयवदनं कीदृशं ब्रूहि वीक्ष्य ।
साकल्येन प्रयतनपरस्तत्पुत्रो मद्दशां त्वं
श्रीमान् उर्षाश्च वराकुतुकी स्याद्यथा तेऽपि वाण्याः ॥ ३६४ ॥

गच्छत्येषा तव भजनकान्धेषासाक्ष्ययित्ता
भक्तानामभ्युपविशति सा मध्यमेत्याश्रुनेत्री! ।
तालासक्तस्वकरयुगली गायति ध्यानमन्दं
हे! श्रीशेति प्रलपति सदा पाछि तां तद्गुणालो ॥ ३६५ ॥

मात्रलूता पिहितवदना बाष्पपूराविलाक्षी
भूकैवैका निजगृहकगा हस्तविन्यस्तगाएडा ।
ध्यानस्तब्धा परिहृतनिजस्नानपानादिकार्या
हे! कृषणेति क्षणरथितनिश्वाससुव्यक्तचिन्ता ॥ ३६६ ॥

उन्मत्तेव प्रहसति कदाप्यश्रुदिग्धाश्चगाएडा
नाडे दृष्टी क्षिपति वितते निर्निमेषे मृगाक्षी! ।
आलूयारात्पथिपथि भवन्नाम भिक्षामटन्तं
व्यालूत्योश्चैः कमपि भवतो रूपमापृच्छतीयम् ॥ ३६७ ॥

धन्वज्योत्स्नाभुपवनगतां वृक्षगुल्मागिदृश्यां
दर्शनदर्शं स्मृतिपथसमायातयुष्मत्प्रभावा ।
त्वत्सान्निध्यं श्रमपरिहरं काङ्क्षते दिक्षु यक्षुः

પ્રક્ષિપ્ય ક્વેત્યવનતમુખી રોદિતિ પ્રાપ્તમૌના ॥ ૩૬૮ ॥

આવિર્ભૂતે તુહિનકિરણે ત્વન્મુખં સા સ્મરન્તી
સમ્પ્રાપ્નોડયં ગગનતટતો મત્સકાશં મુરારિઃ ।
ઇત્યેવં દ્રાક્ પ્રકટિતમનસ્સમ્ભ્રમા ત્વામદૃષ્ટ્વા
તાન્તસ્વાન્તા પ્રલપતિ કરે સ્વં કપોલં નિધાય ॥ ૩૬૯ ॥

આયાતાંસ્ત્વત્પદસરસિજન્યસ્તથિતાન્ દ્વિજાઞ્ચાન્
આરાધ્ય પ્રાગથ તવ ગુણાન્ શૃણ્વતી તન્મુખેભ્યઃ ।
રોમાશ્ચિષ્ટા રચિતમનના પૃચ્છતિ પ્રાઞ્જલિસ્તાન્
લભ્યેતાયં કથમિતિ મુહુર્દ્યેન્યતસ્સા મૃગાક્ષી ॥ ૩૭૦ ॥

સૌરભ્યાઢ્યા ગ્રથિતકુસુમસ્રગ્ભવદર્શનાર્થં
વિન્યસ્તા સા સુતનુતનુવદ્ ગ્લાનિમેત્યાસ્ત્યવર્ણા ।
સ્વીકૃત્યૈનાં સફલય હરે! તાં સ્વકીયાં પુરા ત્વં
માલાકારં રિપુપરવશં પ્રાપ્ય ખલ્વન્વગૃહ્ણઃ ॥ ૩૭૧ ॥

નિર્નિદ્રત્વાત્ક્ષિપતિ યુગવદ્યામિનીં કામિની સા
વૈવર્ણ્યેન ગ્લપિતસુષમા તાન્તદૃક્તારકા ચ ।
ત્યક્તાભૂષા ગલિતવલયા કાર્શ્યતઃ ક્ષીણવાણી
ત્વન્નામૈવ શ્વસિતિ નિતરાં ધ્યાનમન્દાશ્રુનેત્રી ॥ ૩૭૨ ॥

ત્વદ્વક્ત્રાભં કમલમમલે ધારયન્તી કપોલે
સમ્મીલ્યાક્ષિ પ્રસૂતસલિલાપાડ્ગકોણપ્રણાલી ।
સ્મારં સ્મારં સ્મરપરવશા ભાવનાલબ્ધસડ્ગા
રોમાશ્ચિષ્ટા વિનમિતમુખી મેતિ મેતિ બ્રવીતિ ॥ ૩૭૩ ॥

વીણામઙ્કે મૃદુલસુભગે શાયયિત્વા મનોહ્રાં
અડ્ગુલ્યગ્રપ્રચલિતગુણાં વીણયન્તી ભવન્તમ્ ।
ધ્યાનશ્રાન્તા શિથિલિતભુજા બાષ્પપૂર્ણાયતાક્ષી
હે! શ્રીશેતિ પ્રતિદિશમસૌ નિશ્ચસિત્યક્ષિ કૃત્વા ॥ ૩૭૪ ॥

યત્ર ક્વાપિ પ્રવિતતગિરિં વીક્ષ્ય સોડસ્ત્યત્ર ચક્રી-
ત્યેવં ધાવત્યનિભૃતમિયં બન્ધુરુદ્ધાપિ મુગ્ધા ।
ધાવન્ધાવં મૃગયતિ ગુહાકુઞ્જપુઞ્જાદિષુ ત્વાં
અપ્રાપ્યાથ શ્રમશિથિલદૃક્ શ્રીનિવાસેતિ રૌતિ ॥ ૩૭૫ ॥

ચન્દ્રજ્યોત્સ્નાં રવિકિરણજં સાતપં મન્યમાના
સન્તાપસ્ય પ્રશમનકૃતે પદ્મજં યાચમાના ।
ત્વત્પાદાભં હૃદિ નયનયોઃ કારયન્તી નિમીલ-
ન્નેત્રામ્ભોજા શ્વસિતિ ધરણૌ પાતિતાત્મપ્રવેષ્ટા ॥ ૩૭૬ ॥

સર્વસ્વામી ત્વમસિ ખલુ તત્સર્વમધ્યપ્રવિષ્ટા
કિં વા નાસ્મિ પ્રહિણુ કરુણાં મથ્યપિ શ્રીનિવાસ! ।
નો યેદેવં જગતિ ભગવાન્ પક્ષપાતીતિ નિન્દા
શ્રોતવ્યા સ્થાદહહ! ન સહે તાદૃશીં દુર્દશાં તે ॥ ૩૭૭ ॥

નિત્યા મુક્તા ઇવ તવ ધરાચેતનાસ્સન્તિ શેષાઃ
આગપૂર્ણા અપિ સુદયિતાનિર્વિશેષાસ્ત્વદીયાઃ ।
સત્યેવં ત્વં ગણયસિ ન માં વત્સલોઽપિ ત્વદીયાં
દોષાઢ્યેયં ત્વિતિ ન દયસે કિં દયા સા કવ યાતા ॥ ૩૭૮ ॥

એકા નાહં તવ પદ્યુગે ન્યસ્તભારાસ્મિ લોકે
બ્રહ્મેન્દ્રાદિત્રિદિવવિબુધા દર્શનાકાઙ્ગયા તે ।
સ્વાતન્ત્ર્યેણ ત્વમિહ કરુણાં યત્ર કુત્રાપિ તન્વન્
ક્રીડસ્યમ્ભોરુહનયન! તે વચ્ચનાં વેત્તિ કો વા ॥ ૩૭૯ ॥

સૌન્દર્યન્તે કવ નુ નિરુપમં વામનત્વં કવ વા તત્?
સત્યાથેવં ભવદુપયમે લબ્ધસમ્પૂર્ણતર્પા ।
સચ્ચિન્ત્યાથ પ્રગુણનિયમં બ્રહ્મથર્થં નિરન્તં
વન્યાં જ્યોત્સ્નામિવ તવ રુચિં મન્યમાનાસ્મિ દીના ॥ ૩૮૦ ॥

સર્વેઃ પ્રોક્તં સ દિતિજશ્નિપુર્યોગિનામપ્યગમ્યઃ
તન્મા યત્નં કલય સુભગે! કિં મુધા ક્લિશ્યસીતિ ।
રુદ્ધાપ્યેવં તવ તુ કરુણાં ચિન્તયિત્વા મુરારે!
ત્વત્સેવાયાં નિહિતહૃદયા સન્તતં ચિન્તયામિ ॥ ૩૮૧ ॥

જાનામ્યાદિં તવ તુ ન તથૈવાન્તમપ્યમ્બુજાક્ષ!
શ્રીમાન્નિત્યં તરુણ ઇતિ ચ પ્રાહુરામ્નાયિનસ્ત્વામ્ ।
સત્યાથેવં શ્રિતજનકૃતે લબ્ધજન્માસિ લોકે
કાઙ્ગે તસ્માચ્છયણસુલભં વલ્લભં ત્વાં મુકુન્દ ॥ ૩૮૨ ॥

કાલિન્દીં તાં નિજતનુરુચ્યા વર્ધિતાનીલવર્ણાં
તન્વન્ ગોપીગણપરિવૃતસ્તોયકેલિં વ્યતાનીઃ ।

નાહં કિં વા પ્રજયુવતિવદ્ભલભા તે મુરારે
તસ્મિન્ કાલે ન હિ સમભવં કાપિ ગોપી પ્રજેહ્યમ્ ॥ ૩૮૩ ॥

દૃષ્ટ્વેવ ત્વાં પ્રતિદિશમસાવક્ષિવિક્ષેપહૃષ્ટા
ક્વાપ્યન્તર્ધિં ગત ઇતિ તતો રોદનકિલત્રનેત્રી ।
ક્વાસિ શ્રીશેત્યસકૃદબલા માર્ગાણાસક્તચિત્તા
ત્વામપ્રાપ્ય ગ્લપિતહૃદયા મૂર્છિતા સા કદાપિ ॥ ૩૮૪ ॥

પ્રાપય્યૈનાં મનુજતનુમપ્યાત્મનો જ્ઞાનદાયી
સદ્ગંધશ્રીપ્રવિતરણતસ્સદ્ગંધઃ શ્રાવયન્ યઃ ।
ચક્રે સાહ્યં તમહિશિખરિસ્વામિનં શ્રીશમેનં
ત્યક્ત્વા નાન્યં પ્રકૃતિવશગં ક્વાપિ મર્ત્ય ભજામિ ॥ ૩૮૫ ॥

સંવર્તે સ્વે જઠરકુહરે પ્રાણિનઃ પાલયન્ યઃ
બાલો ભૂત્વા તતવટદલે વારિપૂરે શયાનઃ ।
તેષાં સૃષ્ટિં તદનુ વિદધત્ ક્રીડનાર્થં રરાજ
ત્યક્ત્વા તં શ્રીવૃષગિરિપતિં મર્ત્યમન્યં ન સેવે ॥ ૩૮૬ ॥

સીતામેકાં નિજસુદયિતાં રાઘવો મન્યમાનો
નારીમન્યાં ન ખલુ મનસાપ્યેકદાપ્યસ્મરદઃ ।
તાદૃક્ નિષ્ઠાનિરતમમરસ્તૂયમાનાડ્ઘ્રિપદ્મં
ત્યક્ત્વા તં શ્રીવૃષગિરિપતિં મર્ત્યમન્યં ન સેવે ॥ ૩૮૭ ॥

સાક્ષાત્કર્તું કથમપિ હૃદા શક્યતે નિર્મલેન
ત્વડ્ નેત્રેણ પ્રથિતવિભવો નૈવ સન્દૃશ્યતે યઃ ।
અચાર્યપ્રકટિતતનું સર્વદૃશ્યં કૃપાલું
ત્યક્ત્વા તં શ્રીવૃષગિરિપતિં મર્ત્યમન્યં ન સેવે ॥ ૩૮૮ ॥

ન્યસ્તં દ્વારે પદશુચિકૃતે શોધિતં પૂર્ણકુમ્ભં
મન્વાનો યો વિનિહિતમિદં મહ્યમિત્યમ્બુજાક્ષઃ ।
અડ્ગીચક્રે પરમકરુણાપૂરિતાત્મા રિપાવ-
પ્યેવં ત્યક્ત્વા તમિહ કમહં મર્ત્યમન્યં ભજામિ ॥ ૩૮૯ ॥

શૈવે યાપે ભરણદલિતે જાનકીમાલભારી
તત્પાણ્યબ્જે નિજકરવરગ્રાહિણિ પ્રીયમાણઃ ।
શ્રીશ! ત્વં યઃ પ્રિયવરગુણો દર્શયન્માનુષોડપિ
ત્યક્ત્વા તં શ્રીવૃષગિરિપતિં મર્ત્યમન્યં ન સેવે ॥ ૩૯૦ ॥

क्षीभक्षात्रप्रशमनरतस्कीतयज्यत्तुठारं
 कुराकारद्विगुणितधरापालकस्वान्तकम्पम् ।
 सीतावीक्षाद्विगुणितबलो भार्गवं भग्नशक्तिं
 यश्चक्रे श्रीवृषगिरिपतिं तं विना कं भजामि ॥ ३६१ ॥

ग्राह्यस्तं गजपरिबृढं त्रातुकामः क्षणायः
 ताक्ष्यादृढः परमपदतो वेगवांश्चङ्कधारी ।
 उत्पा नङ्कं गजकरसुमाधानतोऽमोदयत्तं
 त्यज्त्वा तं श्रीवृषगिरिपतिं मर्त्यमन्यं न सेवे ॥ ३६२ ॥

नानाकाङ्क्षाशशधरकलावर्धिताधोर्मिपङ्क्तेः
 स्वान्ताम्भोधेः प्रशमनपटुर्भाऽवो यत्कृपा मे ।
 दीनानाथा परमपुरुषं भक्तारक्षात्तदीक्षं
 त्यज्त्वा तं श्रीवृषगिरिपतिं मर्त्यमन्यं न सेवे ॥ ३६३ ॥

वेदान्तेषु प्रथितविभवा विश्रुतास्सद्गुणा ये
 ते सर्वेऽपि श्रवणसुभगाः कीर्तनीयाश्च भक्तैः ।
 सत्यायेवं मयि तु कुरुणा यस्य साव्यर्हितश्रीः ।
 त्यज्त्वा तं श्रीवृषगिरिपतिं मर्त्यमन्यं न सेवे ॥ ३६४ ॥

मात्रा निषिद्धमतिरप्यनिशं त्वदीय-
 द्रिव्याभिरामगुणसंस्मरलौकयित्ता ।
 त्वन्नामकीर्तनपरा त्वदधीनदेहा
 मात्रे निवेदितवती निजभावमेवम् ॥ ३६५ ॥

अेवं निवेद्य कनकमनीयविद्यु-
 त्कान्ताम्बुभृद् भगवते भुजगाद्रिनेत्रे ।
 सोऽपि स्मितप्रकटितात्मलुहाशयस्त्वां
 सम्प्रेषयिष्यति पुनश्च निवर्तनाय ॥ ३६६ ॥

मा तिष्ठ तद्गुणविभावनया नभोग्रे
 तत्रापि तत्परमकारुणिकत्वसक्तः ।
 शुभूत! तन्मधुरविग्राहकान्तिदृष्टो
 निष्ठस्स्वकर्मणि रथाद्गुपयाहि मां त्वम् ॥ ३६७ ॥

यावत्पदागमनमत्र तदीयदिव्य-

કારુણ્યનીરધિપરિપ્લવમાનદેહા ।
તાવચ્ચ તદ્ગુણરસાયનપાનધન્યા
જીવામિ જીવનદ! તત્પદચિન્તનેન ॥ ૩૯૮ ॥

મા વિસ્મર પ્રતિનિવર્તનસમ્ભ્રમેણ
તત્પાદપદ્મતુલસીં સમુપાહર ત્વમ્ ।
આશ્વાસયત્યુપગતાભ્ર! સખીવ યા માં
સૌરભ્યમાત્રવિનિવારિતસર્વતાપા ॥ ૩૯૯ ॥

ગચ્છ જીમૂત! ભદ્રં તે
ધન્યો દ્રક્ષ્યસિ મત્પ્રિયમ્ ।
સુખસ્પર્શાનુકૂલાશ્ચ
સન્તુ તે પથિ મારુતાઃ ॥ ૪૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
ચતુર્થશતકમ્ સમ્પૂર્ણમ્ ।

પ. પચ્ચમશતકમ્

શ્રીઃ ।
શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમદ્વેદાન્તદેશિકાય નમઃ ।
અથ દયાસહસ્રે પચ્ચમશતકમ્ ।

મત્સ્થાદિરૂપમપિ સહ્યમિહાચ્યુતસ્ય
માતર્દયે! મનુજતાં ન કદાપિ દદ્યાઃ ।
યસ્માદનન્તશુભદિવ્યગુણાકરોઽપિ
કલેશાનુભૂતિલઘુતામભજન્નરત્વે ॥ ૪૦૧ ॥

કિં વા સુખં ભગવતોઽપિ નરત્વભાજઃ
કર્માભિલેપવિમુખસ્ય ગુણાકરસ્ય ।
માતર્દયે! કિમુચિતં તદ્વેક્ષણં તે
હન્તાથવા તનુભૃદાર્તિહરાર્થમેવમ્ ॥ ૪૦૨ ॥

શકાય રાજ્યપરિદાપનબદ્ધદીક્ષા

सर्वेश्वरं पटुवटुं परिकल्प्य कुब्जं ।
घोरे तपस्यपि रतं विपिने व्यतानीः
मातर्दये किमुचितं तद्विदं श्रितार्थम् ॥ ४०३ ॥

दैत्याभियातिमपि भक्तवशं मुकुन्दं
याज्याप्रसारितकरं व्यतनोरजस्रं ।
भक्ताग्रगण्यबलिदेहलिपालकं तं
मातर्दये! किमुचितं तद्विदं श्रितार्थम् ॥ ४०४ ॥

उस्ते विधाय परशुं भुवनभ्रमेण
त्रिस्सामकृत्व एव रुद्रं क्षुभितास्रवेगं ।
क्षीभक्षितीशपरिकृन्तनलब्धशान्तिं
मातर्दये! कृतवती किमिदन्तु युक्तम् ॥ ४०५ ॥

नित्यानपायिकमलापतिमम्भुजाक्षं
सूर्यान्ववायभवपङ्क्तिरथात्मजातं ।
मातर्दये! भुवि विधाय बुधावनार्थं
क्लेशाकरं तमकरोः किमिदन्तु युक्तम् ॥ ४०६ ॥

राज्जुवलोचनममुं मुनिकौशिकस्य
यागाभिरक्षाण्डते विनियोज्य बाल्ये ।
कान्तास्थङ्कमण्डीडितपादपद्मं
मातर्दये! समतनोः किमिदं श्रितार्थम् ॥ ४०७ ॥

जारेन्द्रसङ्गा कुपितप्रियगौतमात्त-
शापप्रभावधृतवन्यशिलास्वरूपाम् ।
रामाङ्घ्रिपूततनुमातनुषे स्म योषां
मातर्दये! त्वमसि सर्वजनाभिवन्धा ॥ ४०८ ॥

लोकत्रयैकगुरुभाष्यटवीकुटीरं
शिष्यं मुनेस्तमुपकल्प्य तदार्जितास्रं ।
भाव्याजिकर्मपरिनिष्ठितमातनोस्तत्
मातर्दये! त्वमसि सर्वजनाभिवन्धा ॥ ४०९ ॥

नित्यानपायिदयिताकरपीडनेऽपि
शौर्याभिवीक्षाणामपेक्षितमत्र उन्तं ।
मातर्दये! भुवि जगत्त्रयमङ्गणाय

સીતારઘૂઢવિવાહમકલ્પયો હિ ॥ ૪૧૦ ॥

ભક્તાવનૈકનિરતા રઘુવીરપટ્ટ
બન્ધેડપિ નાનુમતિદાસિ વિચિત્રમેતત્ !
તસ્યાન્તરાયમુપકલ્પ્ય વનાય રામં
તં પ્રાહિણોર્નનુ દયે! કિમિદં શ્રિતાર્થમ્ ॥ ૪૧૧ ॥

લોકવ્યથાશમનકારણામાત્મતુલ્યાં
સીતાં વિચિન્ત્ય વનવાસકૃતે પ્રયોધ ।
તામપ્યહો! કુસુમકોમલભવ્યગાર્ત્રી
ત્વં પ્રાહિણોર્નનુ દયે! કિમિદં શ્રિતાર્થમ્ ॥ ૪૧૨ ॥

શ્રીરામસદ્ગુણિબદ્ધમિવાનુકૃષ્ટં
નિષ્ઠે ગુરુપસદને નનુ લક્ષ્મણં ચ ।
ભાવીન્દ્રજિદ્વધકૃદિત્યહિનો હિ સાકં
માતદયે! ત્વમસિ સંસ્મરણીયકીર્તિઃ ॥ ૪૧૩ ॥

ત્વં સર્વથા ભુવનરક્ષણતત્પરા તં
સર્વેશ્વરં સપરિવારમરાતિનાશે ।
સંયોજયસ્યનવલોકિતતત્પરત્વા
માતદયે! કિમુચિતં તદિદં ભવત્યાઃ ॥ ૪૧૪ ॥

પીતામ્બરં કઠિનવલ્કલધારિણં તં
દિવ્યાશ્મદીપ્રમકુટઞ્ચ જટાકિરીટમ્ ।
પઞ્ચાયુધં પિટકદીર્ઘખનિત્રપાણિં
દ્રષ્ટું કથં નનુ દયે! ત્વમસિ પ્રગલ્ભા ॥ ૪૧૫ ॥

તાં જાનકીમપિ વનાભિમુખીમસૂર્ય-
પશ્યાં સમસ્તજનલોચનપીયમાનામ્ ।
ચણ્ડાતપશ્વથશિરીષસુમાભકાન્તિં
માતદયે! કૃતવતી કિમિદં શ્રિતાર્થમ્ ॥ ૪૧૬ ॥

આત્માનુયાયિજનબૃન્દમમન્દભક્તિ-
ભારં પ્રતાર્ય નિશિ વિષ્ણુપદીતટીસ્થે ।
તુઙ્ગેઙ્ગુદીતરુતલે સુગુહાભિવીક્ષ્યં
સીતાપતિં સમતનોઃ કરુણો! કિમેતત્ ॥ ૪૧૭ ॥

भोगीन्द्रभोगशयनीयशयालुमेनं
लक्ष्म्या कथं ननु दये! विपिने निशीथे ।
बाहुपधानमुरुकण्टकपर्णितल्ये
सुभं तमीक्षितुमपेक्षितवत्यडो! धिक् ॥ ४१८ ॥

स्यादेतदम्भ! तनुभृजजननीं प्रतीक्ष्यां
वात्सल्यपूर्णादृष्ट्यां पतिदेवतां ताम् ।
सीतामडो! क्षितितले विपिने शयानां
द्रष्टुं कथं ननु दये! त्वमभूस्समर्था ॥ ४१९ ॥

संसारसिन्धुपरितारणदक्षमेनं
गङ्गान्तु भङ्गुरतरङ्गसुमङ्गलाङ्गीम् ।
रामं गुडेन बत! तारयसि स्म मातः!
द्रोण्या दये! तव छि दक्ष्यमयिन्त्यवृत्तम् ॥ ४२० ॥

वैकुण्ठधाम्नि कृतमित्यशुभंयुवासं
योगीन्द्रशृङ्खलदृष्ट्याम्भुजभव्यपीठम् ।
सौमित्रिणा विरचिते वनपर्णगण्डे
तं वासयस्यथि दये! स्म किमेतदम्भ ॥ ४२१ ॥

धर्मात्मकं त्रिभुवनैकगुरुं प्रमीत-
तातार्थमत्र विछितार्तिनिवापकृत्यम् ।
ओतस्विनीस्नपनशुद्धमजस्रशुद्धं
मातर्दये! कृतवती स्ववशं मुकुन्दम् ॥ ४२२ ॥

भक्ताय मुक्तवराज्यभराय दैन्य-
सम्प्रार्थिताग्रजपुराभिनिवर्तनाय ।
पादूकिरीटमुपधापितवत्यमोघं
मातर्दयेऽसि भरताय जनावनार्थम् ॥ ४२३ ॥

सीताकुथारयितयञ्चुकरालयेष्टे
भीत्या उतं त्रिभुवनभ्रमणतिभिन्नम् ।
मातर्दये! रघुपतेः प्रथितास्त्रतोऽपि
काकासुरं बत! ररक्षिथ किं भवीमि ॥ ४२४ ॥

सौमित्रिसेवितपदं जनकात्मजात-
मोदं वसन्तमपि मञ्जुलयित्रकूटे ।

ભાવ્યર્થકણ્ટકતયા પરિચિન્ત્ય રામં
તં પ્રાહિણોર્નનુ દયે! વિપિનં કિમેતત્ ॥ ૪૨૫ ॥

મત્તેભયડુકમણમમ્બુરુહાયતાક્ષં
નીલામ્બુદાભમુરગાધિપભોગબાહુમ્ ।
રામં કિરાતગણલોચનગોચરં તં
કિં વૈતદમ્બા! કરુણે! કૃતવત્યહેતુ ॥ ૪૨૬ ॥

નાનાતરૂલપલતાસરસીસ્રવન્તી-
તુડુગાદ્વિમજ્જુલપતત્રિમનોહરં તમ્ ।
વ્યાઘ્રાદિઘોરતરસત્વભયાનકઞ્ચ
પ્રાવેશયો હિ કરુણે! વનમાશ્રિતાર્થમ્ ॥ ૪૨૭ ॥

સીતાં વિરાઘકરપજ્જરવેપમાનાં
સમ્મોચ્ય ખડ્ગાવિનિપાતિતબાહુમૂલમ્ ।
તં કોણપં રઘુવરેણ નિપાત્ય ગર્તે
માતદયે! મુનિજનાનવનાવરક્ષઃ ॥ ૪૨૮ ॥

શ્રીરામદર્શનમનુપ્રતિપાલયન્તં
દીપ્રં દયે! સુતપસં શરભડુગમમ્બા! ।
વૈશ્વાનરાહુતતનું સમનીનયો હિ
દિવ્યં પદં રઘુપતીક્ષણધન્યધન્યમ્ ॥ ૪૨૯ ॥

વાચંયમૈસ્સમુપદર્શિતપાર્ણશાલાઃ
પશ્યન્તમમ્બુજદૃશં સહ સીતયા તમ્ ।
કાન્તારવર્ત્મનિ સુતીક્ષણતપોધનાય
પ્રાદર્શયસ્સુપતસાં ફલરૂપમમ્બા ॥ ૪૩૦ ॥

પશ્યાત્ર રામ! પિશિતાશનભક્ષિતાનાં
કીર્ણાડુગકીકસગણં ભુવિ તાપસાનામ્ ।
ઇત્યાર્તતાપસગિરં નનુ શૃણ્વતોઽસ્ય
માતદયે! નયનયોરુદપાદયોઽશ્રુ ॥ ૪૩૧ ॥

નિષ્કારણં વિપિનગાન્ પિશિતાશનાંસ્તાન્
મા પીડયેતિ જનકાત્મજયા ધનુષ્માન્ ।
સંસ્મારિતો રઘુવરોઽપિ સ ધર્મવેત્તા
સીતાત્મિકા ખલુ જગજ્જનની દયે! ત્વમ્ ॥ ૪૩૨ ॥

તસ્માદગસ્ત્યમુનિપુડ્ગવપર્ણશાલાં
કેકાવલૈર્ણગણમઙ્ગુતરૂલપાઢ્યામ્ ।
તન્માનસાભિલષિતાર્થસુપૂરણાર્થ
પ્રાવેશયો હિ કરુણે! રઘુપુડ્ગવં તમ્ ॥ ૪૩૩ ॥

આતિથ્યમાશ્રમપદે મુનિના કૃતં તત્
સ્વીકાર્યકાર્યકરણે કરુણે પ્રગલ્ભા ।
સૌમિત્રિણા દયિતયા સહ રામમેનં
સન્તોષ્ય તચ્ચિરતૃષ્ણં સમપૂરયો હિ ॥ ૪૩૪ ॥

અભ્યર્ચિતો મુનિવરેણ તદાજ્ઞાયૈવ
કારુણ્યકાર્યકરણાય તપોધનેષુ ।
સીતાપતિર્નિજસહોદરનિર્મિતે શ્રી-
રમ્યોટજે ન્યવસદાયતપઞ્ચવટ્યામ્ ॥ ૪૩૫ ॥

સૌમિત્રિણોક્તનિજમધ્યમમાતૃદોષ-
માકર્ણ્ય કર્ણપરુષં તદપોહનાય ।
રામેણ સાધુ તદનલ્પગુણપ્રશંસાં
તત્સ્વાન્તવર્તિનિ દ્યૈ! ત્વમકારયો હિ ॥ ૪૩૬ ॥

કલ્યે હિમાતિશિશિરે સરયૂપ્રવાહે
મજ્જન્તમાત્મકૃતમત્સ્મરણં કૃશાડ્ગમ્ ।
ચીરામ્બરં ધૃતજટં ભરતં વિચિન્ત્ય
વિદ્રાવિતો રઘુપતિઃ કરુણે! ત્વયા હિ ॥ ૪૩૭ ॥

જ્ઞાત્વાપિ રામ! પિશિતાશનઘોરચિત્તં
કામાભિતમ્સૃતશૂર્પણખાસ્રપાયૈ ।
ઉક્ત્વા સ્વવૃત્તમખિલં પરિહાસ્યયુઝ્યુઃ
તાં નાકરોઃ કરુણયા હિ ગતાસુમેનામ્ ॥ ૪૩૮ ॥

એકાકિના બત! હતાઃ ખરદૂષણાઘાઃ
રક્ષોગણા રણશિરસ્યતિદારુણા હિ ।
હે રામ! તાપસગણે નિહિતા કૃપેદૃક્-
કાર્યે પ્રવર્તયતિ નાથમમું ભવન્તમ્ ॥ ૪૩૯ ॥

યુદ્ધે જયી પ્રતિનિવૃત્ય કુટીરભાજા

શ્રીસીતયા દૃઢતરં પરિરબ્ધગાત્રઃ ।
ધ્વસ્તપ્રણો રઘુપતે! વિગતશ્રમોઽસિ
યજ્ઞાનકી તનુમતી કરુણા ત્વદીયા ॥ ૪૪૦ ॥

તં વચ્ચનાપરિગૃહીતકુરુગરૂપં
મારીચનીચમભિલષ્ય તદાસિકૃત્યે ।
સીતામુખાદ્રઘુપતિં સમયૂયુજો હિ
માતર્દયે! મુનિગણાવનદત્તદૃષ્ટિઃ ॥ ૪૪૧ ॥

રક્ષૈકતાનમપિ લક્ષ્મણમાત્તયાપં
દૂરં વિયોજ્ય રઘુપુરુગવધર્મપત્નીમ્ ।
પૌલસ્ત્યનીચવશાં ત્વમકારયો હિ
માતર્દયે! ત્રિભુવનાવૃતદુઃખશાન્ત્યૈ ॥ ૪૪૨ ॥

ગ્રાવદ્રવીકરણદક્ષનિતાન્તશોક-
સન્તમમાત્મદયિતાવિરહાતિતાન્તમ્ ।
રામં ગભીરહૃદયં ત્વમરોદયો હિ
માતર્દયે! કિમુચિતં શ્રિતરક્ષણાર્થમ્ ॥ ૪૪૩ ॥

માતર્દયે! કુણપઘસ્મરગૃધ્રનેત્રે
લોકં દુરાપમપિ પડ્ક્તિરથેન તેન ।
પ્રાદાપયો હિ રઘુપુરુગવતો મુનીન્દ્ર-
પ્રાર્થ્ય શ્રિતેષુ તનુમત્સુ નિરહુશાસિ ॥ ૪૪૪ ॥

ઉન્મત્તવદ્ધનતટે ચરતે દયે! ત્વં
સગ્જીર્ણયા રઘુપતીક્ષણકાઙ્કયૈવ ।
સ્વાદૂનિ કાનનકુલાન્યનુપાલયન્ત્યા
પ્રાદાપયો રઘુવરાય મુદા શબર્યા ॥ ૪૪૫ ॥

રામં ત્વમન્તુબલિવાલિનિષ્કૂદનાય
માતર્દયે! તરુતિરોહિતમાકલય્ય ।
ભાવ્યર્થચિન્તનપરા જગદાર્તિહન્ત્રી
પ્રાયોદયો હિ કિમિદં તવ યુક્તરૂપમ્ ॥ ૪૪૬ ॥

સુગ્રીવસખ્યમિષતઃ પુરુષોત્તમં તં
શાખામૃગૈર્બહુવિઘૈઃ પરિવાર્યમાણમ્ ।
માતર્દયે! રઘુપતિં કૃતવત્યહો! ત્વં

नावेक्षसे तरतमत्वमिडाश्रितार्थम् ॥ ४४७ ॥

हे राम! ते क्षितितले करुणाकटाक्ष-
पात्रन्तु यो भवति स प्रथितप्रभावः ।
विष्यातकीर्तिरभिलैरभिवन्दनीयः
स्यादेव मारुतसुतः प्रबलोऽत्र साक्षी ॥ ४४८ ॥

श्रीराघवस्य करुणो! करुणात्मिकां तां
सीतामशोकवनिकासपलब्धपीडाम् ।
द्रष्टुं समीरणपटुः प्रछितस्समीर-
सूनुः करार्पिततदक्षरमुद्रिकाङ्गुः ॥ ४४९ ॥

मातर्दये! कपिमपि प्रथितप्रभाव-
मापाद्योऽब्धिमपि तस्य तु पल्वलाभम् ।
रक्षोगाणं मशककल्पमकल्पयो हि
सर्वं किलैतदवनौ श्रितरक्षाणाय ॥ ४५० ॥

लाङ्गूलदीपितसमीरसभे यद्यौष्ण्यं
स्वाभाविकं तदपि छन्त! ञ्जित्यपोढ्य ।
उत्पाद्य शैत्यमनिलात्मजमव्यरक्षः
त्वद्भैरवं निगदितुं निपुणः कृपे! कः ॥ ४५१ ॥

द्वीपान्तरान्मणिवरं वरमूर्ध्नि धार्यं
आनेतुमम्भ! करुणो! कपिमेकमेव ।
आयोज्य विश्वथमते रघुपुङ्गवस्य
विश्वेषदुःखमडरो मणिदापनेन ॥ ४५२ ॥

योगीप्सितं जनकजासुलभं पवित्रं
मातर्दये! भगवतो रघुपुङ्गवस्य ।
आलिङ्गनं मणिवरार्पणभाग्यभाजे
वातात्मजाय ननु दापितवत्युदारम् ॥ ४५३ ॥

मातर्दये! भवदनुग्रहपात्रतां यो
नीतोऽत्र जातिगुणभेदमनेकवृत्तिम् ।
चित्तेऽपि किञ्चिदविचार्य ददासि तस्मै
योगीन्द्रदुर्लभममेयमलो! प्रमोदम् ॥ ४५४ ॥

કિં વા શ્રુતાત્મદયિતામિતશોકનુત્રઃ
ચૂડામણેર્વિતતરશ્મિસુદૂરકૃષ્ઠઃ ।
કિં વા દયામ્બુનિધિસામ્યદિદૃક્ષયા ત્વં
હે રામ! સાગરતટં સમવાપિથાશુ ॥ ૪૫૫ ॥

પ્રાગેવ વિષ્ણુપદલબ્ધગતિં દયે! ત્વં
ત્યક્તાત્મદારસુતબન્ધુગૃહાગ્રજેષ્ઠમ્ ।
ધન્યં વિભીષણમહો! શરણાર્થિનં તં
રામેણ યોજિતવતી શ્રિતપક્ષપાતઃ ॥ ૪૫૬ ॥

કીશોક્તિમધ્યવિગણ્ય પલાશજાતિં
ચિત્તેડપિ કિઞ્ચિદવિચાર્ય ગુણાનદૃષ્ટ્વા ।
માતર્દયે! તમતનોશ્શરણાર્થિનં દ્રાક્
રામાડ્ઘિસેવકમહો! શ્રિતપક્ષપાતઃ ॥ ૪૫૭ ॥

યદ્યાગતો દશમુખોડપિ કૃતાપરાધો-
ધ્યાત્માર્પિતો રઘુવરેતિ વટેસકૃત્સઃ ।
જીવેત્કથઞ્ચિદ્દુપયાતિ ન ગર્વમત્તઃ
માતર્દયે! ત્વમિતિ ખિદાસિ કિં નુ કુર્મઃ ॥ ૪૫૮ ॥

ધ્વાક્ષેપિ મર્કટવરેડપિ પલાશનેડપિ
માતર્દયે! રઘુપતિં શરણં પ્રપન્નાઃ ।
ઇત્યાકલય્ય ભવતી સકલૈકરૂપા
માતાત્મજેષુ ન હિ પશ્યતિ તારતમ્યમ્ ॥ ૪૫૯ ॥

સન્તાડનોન્મુખવલીમુખકાન્નિવાર્ય
પ્રત્યર્થિપક્ષ્યશુકસારણસારણાય ।
માતર્દયે! રઘુપતિં પરિચોદ્ય શત્રુ-
પક્ષેડપિ દર્શિતવતી બત! પક્ષપાતમ્ ॥ ૪૬૦ ॥

વાનં વિધાય જલધિં ભૂવિ વાનરાણાં
યાત્રાનુકૂલ્યકલને કુશલોડપિ રામઃ ।
માતર્દયે! જડમથોડયમિતીવ તસ્ય
સમ્પ્રાર્થનાય તટ એવ સ શાયિતો નુ ॥ ૪૬૧ ॥

નોલ્લડ્ઘિતો જલનિધિઃ ન હતો દશાસ્યઃ
પ્રાગેવ હન્ત! શરણાર્થિવિભીષણાય ।

लङ्कामदाः किमिदमम्भ! दये! श्रिताय
त्यक्तापिलाय वितरस्यतुलां श्रियं हि ॥ ४६२ ॥

कोदण्डपार्श्वमवनीतलदर्शय-
माजानुबाहुममलायतपद्मनेत्रम् ।
बाहुपधानमतनोः करुणो! शयालुं
योगीन्द्रदुर्लभममुं कपिनेत्रपेयम् ॥ ४६३ ॥

अव्यर्थनां जडमयस्य य सन्निधाने
रामेण कारितवती करुणो! किमेतत्? ।
नैवावलोकितवती जगतां शरण्यं
भक्तानुवर्तनङ्गलं भुवि सोऽन्वभूष्य ॥ ४६४ ॥

श्रीरामनाभपरिचिह्नितबाणयोगात्
उद्धोध्य वारिधिपतिं मणिभूषिताङ्गम् ।
दारैर्दये! त्रिजगतां शरणं शरण्यं
तं प्रापयो मतिविहीनजने त्वमेवम् ॥ ४६५ ॥

सम्प्लाव्य सिन्धुसलिले पृथुशैलवृन्दं
मातर्दये! श्रितवलीमुभतारणाय ।
अत्यद्भुतं भुवनपावनमीज्यसेतुं
रामेण कारितवती तव कीर्तिरुभया ॥ ४६६ ॥

भक्तिङ्कुरान् कटुभवाब्धिमपारमेव-
मुत्तारयामि करुणापरिचोदितोऽहम् ।
जन्तूनिति प्रकटयन्निव वानरौघान्
रत्नाकरं समुदलङ्घयद्वाशु रामः ॥ ४६७ ॥

रत्नाकरः कपिमयस्समभूक्तिमेतत्
स्थाने कपिस्तरणिरापिभतीति कं यत् ।
तद्गंशराधवकृते तरणिप्रतार्यं
मातर्दये! कृतवती किमु तं पयोधिम् ॥ ४६८ ॥

मातर्दये! जनकजाचिरबन्धमोक्ष-
काङ्क्षाकुला जलनिधिं दृढसेतुबन्धम् ।
रामेण कारितवती किमु युक्तमेतत्?
नो येत्तथा स भुवि पूज्यतमः कथं स्यात् ॥ ४६९ ॥

દુર્દાન્તદમકટુરાવણયુદ્ધસક્તં
સુગ્રીવમમ્બ! કરુણે! સિતસૌધશ્દુગાત્ ।
નાનીનયો યદિ તદા રઘુવીરપાર્શ્વ
કીદૃક્ સ્થિતિર્ભુવિ ભવેદ્રઘુપુડ્ગવસ્ય ॥ ૪૭૦ ॥

રામસ્ય રાક્ષસપતિસ્સકલાં સ્વલક્ષ્મી
સીતાસ્વરૂપકરુણાચિરબન્ધનેન ।
ઈક્ષે ચ મર્કટમર્થી કપિરાવદીર્ણ
સ્વપ્રોદ્ભવામિવ નિજાશુભશંસિનીં તામ્ ॥ ૪૭૧ ॥

ક્ષીભૈર્વલીમુખગણૈઃ નિચિતા હિ લક્ષ્મી
તીક્ષ્ણૈશ્ચિલીમુખગણૈર્નિચિતં નભશ્ચ ।
માતર્દયે! રઘુવરસ્ય મનો વિહાય
સીતેવ કિં નિગલિતા પિશિતાશનેન ॥ ૪૭૨ ॥

શ્રીરામમાનસમપાસ્ય વિદેહપુત્ર્યાઃ
દ્રાક્ષ્યાન્ત્વનાય કિમશોકવનં ગતાસિ?
નોચેત્તથા રઘુવરશ્શરવૃષ્ટિમેવં
કુર્યાત્કથં નિશિચરેષુ રુષાનુકમ્પે? ॥ ૪૭૩ ॥

માયારઘૂદ્ભૂલશિરઃપ્રવિલોકનાત્ત-
શોકાપનોદનકૃતે સરમાં તદાનીમ્ ।
આયોજયેર્ન યદિ ભોગ્યમધુસ્રવાસ્યાં
સીતાદશા કથય હન્ત! દયે! કથં સ્યાત્ ॥ ૪૭૪ ॥

પૌલસ્ત્યપુષ્પકજુષા જનકસ્ય પુત્ર્યા
માતર્દયે! દિવિ કટાક્ષસુધાભિષેકૈઃ ।
પ્રાબોધયો રઘુવરૌ ભુજગાસ્ત્રબદ્ધૌ
તાક્ષ્યો નિમિત્તમભવદ્ ભુજગાપનોદે ॥ ૪૭૫ ॥

હે રામ! તે નિરુપમા કરુણાસ્રપેષુ
જીમૂતવૃષ્ટિરિવ હન્ત! શિલોચ્ચયેષુ ।
નૈષ્કલ્યમાપ તત એવ નિરાશ્રયાસ્તે
કાઠિન્યકૂટકુટિલત્વફલં ત્વવાપુઃ ॥ ૪૭૬ ॥

કારુણ્યનીરથિજલૈરભિષિક્તમેનં

लङ्कापुरे पुनरपि स्वसङ्गोदरेण ।
भक्तं विभीषणमनेकपवित्रतीर्थैः
रामोऽभिषेच्य दयिताभ्यधिकं ननन्द ॥ ४७७ ॥

रामार्थमेव समरे तृणवत्कृतासून्
कीशान्सुरेशवरकैतवतस्समस्तान् ।
सञ्जुग्य उन्त! समरात्प्रथमं यथासीत्
रामस्तथा ननु कृतः करुणो! भवत्या ॥ ४७८ ॥

सम्प्रार्थिता पवनजेन निशाचरीणां
निष्पेषणाय जनकस्य सुता तदानीम् ।
उक्त्वान्यनिघ्नजनवृत्तिमवारयत्तं
त्वद्रूपिणी भलु दये! जनकात्मजा सा ॥ ४७९ ॥

या शीतभावमनयज्जवलनं श्रितार्थं
तां जानकीं रघुपतिः करुणो! भवत्या ।
त्यक्तो न्यपातयदङ्गो! ज्वलनेऽतिमौढ्यात्
अग्निः कथं वद दडेत्यतिदेवतां ताम् ॥ ४८० ॥

ब्रह्माद्विस्सुरगणैः प्रकटीकृतात्म-
तेजोविशेषमपि तं करुणो! रमेशम् ।
मर्त्यत्वसूक्तिविनिगूढितवैभवं श्री-
रामं व्यधा दशरथात्मभुटे किमम्भ? ॥ ४८१ ॥

वैश्वानरेण करुणो! मधुरानुदारान्
विश्राणितान्पतिपरान् रघुवीरदारान् ।
संयोज्य शान्तमनसा रघुपुङ्गवेन
त्रैलोक्यमङ्गलनिदानमभूः किलाम्भ ॥ ४८२ ॥

मातर्दये! भव रघूद्रुढमानसान्मा
दूरे कदापि स तु विस्मरति स्वकार्यम् ।
या पावकं भुवि पुनाति विवेकशून्यः
तां पावके भव! निपातितवान् विशुद्ध्यै ॥ ४८३ ॥

सीतापुटार्पितसुवर्णतनुप्रभाभिः
श्रीराममम्भुधरभव्यतनुं दये! त्वम् ।
सौवर्ण्यकविनिवेशितशङ्कनील-

રત્નોપમં ભુવનભૂષણમાતનોર્હિ ॥ ૪૮૪ ॥

જાયાપતી સમભિદર્શ્ય પુરાતનૌ તૌ
નિશ્વાસદર્શિતરુષં શ્રિતશેષભાવે ।
રામાનુજે નનુ દયે! પ્રસૃતાં શુચં તાં
ઉત્સાર્ય મોદમચિરાદુદપાદયોઽમ્બ ॥ ૪૮૫ ॥

કૈકુર્ચકાર્યનિરતં પ્રતિનિ પ્રકામં
રામે સ્વરૂપવિનિષિદ્ધમિદં ત્વિતીજ્યે ।
ખિદ્યન્તમમ્બ! કરુણો! ચિરદમ્પતી તૌ
સન્દર્શ્ય લક્ષ્મણમહો! સમતોષયો હિ ॥ ૪૮૬ ॥

પટ્ટાભિષેકમભિવીક્ષિતુમાહ્યતં
શ્રીજાનકીપુરુષકારસુહૃદચિત્તઃ ।
રામો વિભીષણમશેષબલૈસ્સદારૈઃ
માતદયે! જનકજા ભવતીવ નૂનમ્ ॥ ૪૮૭ ॥

આમ્નાયપારવિદુષા દશકન્ધરેણ
તત્પુષ્પકં રઘુવરાર્થમવૈમિ ગુમ્ ।
માતદયે! ભરતરક્ષણતત્પરાસિ
રામત્વરાભિગમને હ્યુપકાર્યભૂદ્યત્ ॥ ૪૮૮ ॥

કૌબેરપુષ્પકસુવિષ્ટરસન્નિવિષ્ટં
વામાઙ્ગુધીઠવિનિવેશિતભવ્યસીતમ્ ।
રામં દયે! કનકભવ્યલતૈકપાર્શ્વ
મન્દારવૃક્ષમિવ દર્શિતવત્યમોઘમ્ ॥ ૪૮૯ ॥

નષ્ઠશ્રિયં પુનરપિ પ્રતિપન્નલક્ષ્મીં
લઙ્કાં વિધાતુમચિરાત્કરુણો! ભવત્યા ।
સમ્પ્રેરિતો ગગનયાનગતઃ શ્રિતાર્થ
સીતાકટાક્ષમભિપાતયતિ સ્મ રામઃ ॥ ૪૯૦ ॥

સીતાપતિં દશરથાત્તપુનર્નિયોગં
પટ્ટાભિષેકકરુણો કરુણો! દયાલુ! ।
ભક્તાગ્રગણ્યભરતેક્ષણકાઙ્ગયાર્ત
તૂર્ણ પ્રયાણધૃતમાનસમાતનોર્હિ ॥ ૪૯૧ ॥

वृत्ताभिधाननिरते धुरि तत्र तत्र
रामे प्रदृश्य गगनात्त्वशितप्रयागे ।
दृष्ट्वा जटायुनिधनस्थलमश्रुनेत्री
सीताभवत्करुणया प्रविलीनयित्ता ॥ ४८२ ॥

वातात्मजं भरतभाग्यविधायिनं तं
रामाटवीप्रतिनिवर्तनशंसनाय ।
सम्प्रेष्य भक्तभरतान्तिकमाशु मातः!
मातृत्वकार्यमकरोः करुणो! तदानीम् ॥ ४८३ ॥

अन्योन्यदर्शनकृतं मनसाप्यश्रित्यं
थीराम्भरस्य भरतस्य तदग्रजस्य ।
आनन्दशोकनयनाश्रु दये! यदासीत्
तत्तावदम्भ! भवदीयविलासकार्यम् ॥ ४८४ ॥

रामं यतुर्दृशसमा वनवासपित्रं
प्रत्यागतं जनकजाम्बितवामपार्श्वम् ।
सन्दृश्य भक्तभरताय मुदाश्रुभाजे
मातर्दये! त्वमभजः कृतकृत्यतां हि ॥ ४८५ ॥

पादावलम्बनपरस्य जितेन्द्रियस्य
त्यक्तात्मसर्वविषयस्य धृतवृत्तस्य ।
प्रत्यक्षतां स भगवानुपयाति सत्य-
मित्यत्र दर्शितवती करुणो! किमम्भ ॥ ४८६ ॥

पादूशिरस्कमवनीतलयङ्कमं तं
आलम्बिपिङ्गलजटं मलिनाङ्गयष्टिम् ।
थीराम्भरं भरतमम्भ! दये! प्रदृश्य
शोकात्मकं रघुवरं व्यतनोस्सबाष्पम् ॥ ४८७ ॥

सीतामपास्य सखसा भरतं कृशाङ्गं
रामेण बाहुयुगलेन निजकुट्टेशम् ।
आरोप्य तं समभिषेधयसि स्म बाष्पैः
नैसर्गिकं भलु दये! तदिदं तवैव ॥ ४८८ ॥

साकेतवासिषु रघूद्रुविप्रलम्भ-
भिन्नेषु उन्त! करुणो! तव तु प्रसादः ।

યદૂરવર્તિનમનન્તગુણાકરં તં
આનીય રામમભિદર્શિતવત્યુદારમ્ ॥ ૪૯૯ ॥

પટ્ટાભિષેકમકુટાગ્નિતમસ્તકોડયં
રાજ્યશ્રિયા સુહિતયા સહ સીતયા ચ ।
આત્માનુજૈઃ પરિવૃતસ્સુગુણાભિરામો
રામો દ્યાર્દ્રહૃદયો જગદભ્યરક્ષત્ ॥ ૫૦૦ ॥

વામે ભૂમિસુતા પુરશ્ચ હનુમાન્ પશ્ચાત્ સુમિત્રાસુતઃ
શત્રુદ્ધો ભરતશ્ચ પાર્શ્વદલયોર્વાય્વાદિકોણેષુ ચ ।
સુગ્રીવશ્ચ વિભીષણશ્ચ યુવરાટ્ તારાસુતો જામ્બવાન્
મધ્યે નીલ સરોજકોમલરુચિં રામં ભજે શ્યામલમ્ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
પચ્ચમશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૬. ષષ્ઠશતકમ્

શ્રીઃ ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમદ્વેદાન્તદેશિકાય નમઃ ।
અથ દયાસહસ્રે ષષ્ઠશતકમ્ ।

દર્શં દર્શં ભુવિ મનુજતાકલેશમમ્બાનુકમ્પે
લક્ષ્મીનાથં પરમપુરુષં સર્વશબ્દાભિધેયમ્ ।
સર્વેશ્વર્યપ્રકટિતજગદ્ભવં સંશ્રિતાનાં
રક્ષાર્થં તં પુનરપિ નરં કારયસ્યમ્બુજાક્ષમ્ ॥ ૫૦૧ ॥

તાદૃશગ્ચ ભગવન્તમપિત્વં શત્રુબન્ધનગૃહે જનિમન્તમ્ ।
ભક્તરક્ષણકૃતેહ્યનુકમ્પે! મર્ત્યરૂપમવતારયસિ સ્મ ॥ ૫૦૨ ॥

કરુણા ખલુ કારણં મુરારે!
પરકારાવસથે ભવજજનેસ્તુ ।
વરનિર્વહણાપદેશતસ્ત્વં
વસુદેવસ્ય સુતત્વમાપિથાત્ર ॥ ૫૦૩ ॥

क्षीराब्धिं भुजगवराश्चतुङ्गतत्वं
सन्त्याज्य प्रबलतमोनिगालगेडम् ।
आनीय श्रितजनरक्षार्थैकताना
श्रीशं तं नरसुतमातनोर्दये त्वम् ॥ ५०४ ॥

पीताम्बरं रुचिररत्नकिरीटदीपं
नीलालकं मकरकुण्डलकर्णपाशम् ।
पञ्चायुधं वररमोरसमम्भुजाक्षं
भक्ताय दर्शितवती करुणो! किशोरम् ॥ ५०५ ॥

ध्यानैकगम्यमपि तं निगमान्तवेद्यं
दृधानवद्यगुणसागरमम्भुजाक्षम् ।
मर्त्याय संश्रयणसम्मतिदानतुष्टा
सन्दर्शयस्यधि! दये! बहुउपमेनम् ॥ ५०६ ॥

सुधासम्प्रीथीं तद्गिरमथ निशम्यात्मसुखितां
छिताकाङ्क्षी साक्षात्सपदि वसुदेवो दयितया ।
विनिर्मुक्तो बन्धात्करपुटगृहीतात्मतनयः
अभूवेदं सर्वं तव विलसितं ह्यम्भ! करुणो ॥ ५०७ ॥

यत्रास्ते मणिसञ्चयो विषधरो जगर्ति तत्रेति य-
त्सत्यं तद्भसुदेवसन्निधिगतं नीलप्रभं सन्मणिम् ।
शेषस्कीतकृणो ररक्ष निशि यद्दर्शितपत्रात्मकः
तत्सर्वं भलु नन्दभाविसुकृतोद्धोषाय मातर्दये ॥ ५०८ ॥

स्वापेक्षया सुमधुरं परिवीक्ष्य वस्तु
को नापगच्छति कृपे! त्रपयेष्यया वा ।
कृष्णे क्षणेन यमुना त्रपयेव सागा-
दागामिभावुकधिया विहितं डिमेवम् ॥ ५०९ ॥

निरञ्जनमभुं दये! प्रजगतं विधातुं कथं
त्वयेप्सितमिडाथवा श्रितजनार्थमेवं किल ।
विभाव्य पशुपालकाभ्युदयकालमम्भाथवा
प्रजौकसमकल्पयः किमु शिशुं विशावेक्षणम् ॥ ५१० ॥

चित्तेऽप्यचिन्तितमनाश्रितमप्रयत्नं
क्वापि क्षितौ ननु कदापि कुतोऽप्युत्तेतु ।

વાયામગોચરમનિન્દિતાદરાહું

ભાગ્યં દદાસિ કરુણે બત ચેતનાય ॥ ૫૧૧ ॥

નિદ્રાવિસ્મૃતબાહ્યસર્વવિષયામન્તસ્તમોગૂહિતાં

કૃષ્ણાખ્યં યદનીનયો નિરુપમં રત્નં યશોદાં દયે! ।

યત્પ્રામ્યર્થમનેકવત્સરશતં વાતાતપાપીડિતાઃ

યોગીન્દ્રા મુનયોઽપિ સન્તતમહાધ્યાનૈકનિષ્ઠાસ્થિતાઃ ॥ ૫૧૨ ॥

પુત્રઃ પુત્ર ઇતિ પ્રકુલ્લવદના ગોપાઙ્ગના ગોકુલે

હર્ષોદ્ગતાગતાગતપ્રકટિતસ્ફીતોત્સવાસ્સઙ્ગશઃ ।

નાભૂવન્ સુહિતાશિશું મરકતસ્ફારાઙ્ગકાન્તિં મુહુઃ

દર્શન્દર્શમયે! દયે! પ્રચલિતં હ્યેતત્પ્રસાદાત્તવ ॥ ૫૧૩ ॥

અયે! દયે! તદ્ભવદીયકાર્ય-

માનન્દદં સર્વસમૃદ્ધિદાયિ ।

શ્રીકૃષ્ણજન્મોત્સવસમ્ભ્રમન્તુ

સહસ્રવક્રોઽપિ ન વક્તુમીષ્ટે ॥ ૫૧૪ ॥

કિંચિત્કુચિતબાહુજાનુયુગલં ચચ્ચદ્વિકોશેક્ષણં

ડિમ્ભત્વારુણનૈત્યમુગ્ધકદલીબાલાતપાત્મદ્યુતિમ્ ।

શશ્વન્મુષ્ટિવિલોલપાણિમુકુલે નિર્લક્ષ્યદૃષ્ટિ શિશું

દૃષ્ટ્વા ગોકુલયોષિતો ન દદૃશુઃ પારં પ્રમોદોદયેઃ ॥ ૫૧૫ ॥

ચિરાર્જિતતપઃકૃલં કિમનરાલમુગ્ધાત્મનાં

વ્રજાવસથવાસિનાં પશુસમાનવૃત્તીયુષામ્ ।

પરાત્પરમમું હરિં નનુ દયે! વિધાયાર્ભકં

કરાત્કરમનીનયો વ્રજનિતમ્બિનીનાં યતઃ ॥ ૫૧૬ ॥

ક્રમશો વિલોકયિતુરાનનં મના-

ગવલોક્ય મન્દમધુરસ્મિતાનનઃ ।

ક્રમમાંસલાવયવમઞ્જુલાકૃતિઃ

નવગોકુલોત્સવમરીરચચ્છિશુઃ ॥ ૫૧૭ ॥

કરુણારસપૂરિતં વિલોલં

ક્રમનીયાકૃતિકાન્તિકાઙ્ક્ષણીયમ્ ।

વ્રજવાસિમનોવિસારજાલં

શિશુનેત્રં ક્રમશો વિશાલમાસીત્ ॥ ૫૧૮ ॥

करयुगमपल्लवोद्धृतं स्वं

यरणाङ्गुष्ठमतिश्रमेण मन्दम् ।

अधरोष्ठसम्पुटे निविष्टं

परिचूषन् दृष्टो जनैः किशोरः ॥ ५१८ ॥

डिम्बो भूत्वा यरणाशिभरं न्यस्य वक्त्राब्जदेशे

लालाव्याजद्विभुधसरितं स्नावयन् गोकुलं तत् ।

कुर्वन्भूतं मलिनशयने मातृपार्श्वे शयानः

दृष्टः कृष्णो प्रजयुवतिभिः कार्यमेतद्ध्ये! ते ॥ ५२० ॥

यशोदाया वक्त्रं मुहुरभिविलोक्ष्यात्तडसितः

किमेतन्मौग्ध्यं मां ननु निजसुतं वेत्ति भवती ।

दया मे त्वामेवं कलयति किलेति प्रकटय-

न्निवायं श्रीकृष्णो व्यलसदमलस्मेरवदनः ॥ ५२१ ॥

अनिमित्तरोदनपरः करोद्धृतो

जरतीभिरुच्यभङ्गुलात्तरोदनः ।

मुकुलस्तनीभिरुपलालितस्तदा

उसति स्म नन्दनयस्तु शैशवे ॥ ५२२ ॥

डिम्बो न्युञ्जोभवितुमसकृद्दत्तमास्थाय कृच्छ्रात्

न्युञ्जोभूतो नमितवदनो मेदिनीसक्तनासः ।

लालाधारातिमितधरणिर्धात्रि! मा भूद्भयन्ते

भारध्वंसी त्वलमिति रडस्सान्वयंस्तामिवासीत् ॥ ५२३ ॥

जानुपाणियुगसाध्यतः कृमात्

मन्दमङ्गुलातले प्रजन् शिशुः ।

यौवतेन सलसानुसंसृतो

मातुरङ्गमुपगम्य सस्मये ॥ ५२४ ॥

नवकिङ्किणीकणकणकवण्डलैः

मणिनूपुरारणितमञ्जुलाङ्घ्रिकः ।

करजानुयङ्कमणिकुङ्कुराङ्गुलैः

रमणीलृट्भुजमपाडरच्छिशुः ॥ ५२५ ॥

कीडार्थं बहुविधपुत्रिकाप्रदाने-

અકન્તકપશૌ પુરો વિતીર્ણો ।
આમોદપ્રકટિત કૌતુકસ્સ કૃષ્ણઃ
સડ્કીડન્વ્યતનુત વિસ્મયં સ્વપિત્રોઃ ॥ ૫૨૬ ॥

કૃતકપશુપુરો નિધાય ઘાસાન્
તૃણમુપભુક્ષ્વ વિતીર્ણમિત્યસુષ્ઠુ ।
અનુલપનપરો ન ખાદતીતિ
વ્યલપદનત્પમયં સ્વમાતૃપાર્શ્વે ॥ ૫૨૭ ॥

પૂતનાં કપટસુન્દરીં શિશોઃ
યાતનાકરણબદ્ધચેતસમ્ ।
પાતયન્વિષધરસ્તનન્ધયઃ
પોત એવ તદુપર્યરાજત ॥ ૫૨૮ ॥

અમ્બાનુકમ્પે! દુરિતૈકભાજઃ
પ્રાણાત્યયાનેહસિ પૂતનાયાઃ ।
પ્રત્યક્ષતાં પ્રાપિત એવ હન્ત!
પરાત્પરસ્તાપસદુર્લભો યઃ ॥ ૫૨૯ ॥

પૂતનાદેહદાહોત્થઃ પૂતિગન્ધોડપિ નૂતનઃ ।
પૂતનન્દાત્મજસ્પર્શાત્ જાતશ્ચન્નગન્ધભાક્ષ્ ॥ ૫૩૦ ॥

એકસ્યાઃ કરપલ્લવાભિગમનં સંસૂચયન્ સસ્મિતં
વક્ષોજોપરિ સન્નિપત્ય જનનીહસ્તાત્પરસ્યા દ્રુતમ્ ।
લાલાસ્નાપિતતત્કુયઃ કચકરો વલ્ગંશ્ચલત્કુન્તલઃ
કૃષ્ણો ગોકુલયૌવતં વ્યતનુત સ્વાગારકાર્યોજિઝતમ્ ॥ ૫૩૧ ॥

મહાનસોપાન્તનિવેશિતસ્ય
મહાનસોઽધસ્થલશાયિતોઽયમ્ ।
ક્ષુદ્રાસુરાવિષ્મનોવિચિન્ત્ય
નિદ્રામપાસ્યોદ્ધુબુધે સ કૃષ્ણઃ ॥ ૫૩૨ ॥

ત્રુટિતં શકટં પ્રઘટ્ટનેન
સ્વપદામ્ભોરુહયોર્વિધાય કૃષ્ણઃ ।
પ્રરુદન્ જનનીકરાદૃતો દ્રાક્ષ
ચરણાડ્ગુષ્ઠમુખો હસન્ બભૂવ ॥ ૫૩૩ ॥

नितम्बिनीपाणिगृहीतपाणिः

मन्दं स्मलस्यङ्कुमलः पदाभ्याम् ।

भञ्जुरञ्जुरवेण गोपी-

चित्तानि सञ्चालयति स्म कृष्णः ॥ ५३४ ॥

भेलनात्स विरतः क्षुधा रुधन्

गेडकर्मनिरतां स्वमातरम् ।

मातरित्यनुनयन्यशोदया

स्तन्यमङ्गुनिहितः पपौ डसन् ॥ ५३५ ॥

डस्ताङ्गुलीकुटिलितैकक य्यूकोडयं

अन्यस्तनाडितमुभस्सुतदुग्धसृक्वा ।

अम्बामुभप्रडितपद्मविशालनेत्रः

मानातिरेकसुभगामतनोद्यशोदाम् ॥ ५३६ ॥

धेनुं दुडानां जननीमुपेत्य पश्चाद् गृहीत्वा यषकं करेण ।

सञ्चालयन् पृष्ठतटे विवल्गन् दौडान्तरायं व्यतनोत्पयोर्था ॥ ५३७ ॥

मन्थानदण्डवृत्तदामविकर्षणेन

लोलकवाणद्धलयनाद्विकृष्टयेताः ।

कस्याश्चिदालयमुपेत्य नितम्बिनीं तां

पश्चाच्छनैरुपसरन् व्यतनोत्स भीताम् ॥ ५३८ ॥

कस्याश्चिदारोडगतः किशोर्याः

कञ्चुव्युपाडुडकुचोच्चकोरके ।

पाणिं प्रसार्य प्रडसन् विवल्गन्

तामातनोञ्जिज्जमुर्भीं विलज्जिताम् ॥ ५३९ ॥

अङ्गे शयालुरनिमित्तकृतस्मितोडयं

सन्दर्शितात्मवदनान्तरशेषलोकः ।

व्यस्मापयन्निजमुभाञ्जविलोकयित्रीं

अम्बां स्नुतस्तनपयःपृषताभिषिक्तः ॥ ५४० ॥

कूपङ्गतायां निजमातरि श्रीनन्दात्मजोऽन्तर्निलयं प्रविश्य ।

आवर्जितक्षीरपृथूअभाण्डो दुग्धाभिषिक्तोव्यरुदत् स्वदंस्तत् ॥ ५४१ ॥

क्षीरप्रवाडजठरे पुरुडूतनील-

રત્નપ્રભં સમુપવિષ્ટમરાલકેશમ્ ।
આરોહનીરકલશોપગતા યશોદા
દુગ્ધાબ્ધિમધ્યગમિવૈક્ષત વાસુદેવમ્ ॥ ૫૪૨ ॥

તૃણાવર્તસમુત્ક્ષિમો
દહરાકાશવર્તિતામ્ ।
દર્શયન્નિવ નાકસ્થો
નિજઘાનાસુરં શિશુઃ ॥ ૫૪૩ ॥

વત્સાનાં ગલતલબદ્ધદામહસ્તઃ
કર્ષસ્તાન્ દૃઢનિહિતાઙ્ગિકાત્રતાસ્યાન્ ।
તત્કણ્ડપ્રચલિતકિંક્રિણીનિનાદૈઃ
કૃષ્ણોડયં પ્રકટિતવિસ્મયો જહાસ ॥ ૫૪૪ ॥

બહિર્મા ગા વત્સ! પ્રજતિ જનકો ધેનુભરણં
વિધાતું માતસ્તત્કરણકુતુકી ત્વં ભવ મહાન્ ।
ઇદાનીં પ્રાંશુસ્થ્યામિતિ સપદિ દોલાં પરિહરન્
ઉદગ્રાકારસ્સત્રતનુત યશોદાં ચલમતિમ્ ॥ ૫૪૫ ॥

દધિભાણ્ડમન્યનસમુત્થિતં નવં
નવનીતમન્યસદનેડપ્યનુદ્ધૃતમ્ ।
સ્વકરેણ મન્દમુપગૃહ્ય જિહ્વા
મુહુરાલિહન્ સ જનનીનિયન્ત્રિતઃ ॥ ૫૪૬ ॥

ધ્વાન્તાગારે મુદિરસુષમો રૌહિણેયદ્વિતીયઃ
શિક્ષ્યે ન્યસ્તં ચલિતલગુડાન્મર્કમશ્રન્નિપાત્ય ।
કાર્યાસક્ત્યા સ્વનિકટજુષો નૂત્નવધ્વા મુખે તત્
ક્ષિપ્ત્વા શ્વશ્રૂકટુતરવયઃપાત્રમાપાદ્ય હૃષ્ટઃ ॥ ૫૪૭ ॥

કસ્યાશ્ચિન્નિજયૌર્યવીક્ષણકૃતે મન્દં ગૃહાભ્યન્તરે
નિશશબ્દાથિતનૂપુરં પદગતેર્વધ્વા મુખામ્બોરુહે ।
કૂલ્કૃત્યા પયસો નિજાસ્થનલિકાગણ્ડૂષિતસ્યાઞ્જસા
કૃષ્ણોડયં નયને પિધાય નિરગાદ્ગેહાત્સ્વગેહં પ્રતિ ॥ ૫૪૮ ॥

અન્યૈર્ગોપકિશોરકૈર્બહિરસૌ કીડૈકસક્તઃ ક્ષણાત્
અન્યાન્તર્ભવનં પ્રવિશ્ય કલશાદુગ્ધં નિપીયોત્ક્ષિપન્ ।
બાહ્યાક્રીડનકઃ પુનર્ગૃહવધૂમાહૂય મન્દસ્મિતઃ

भार्जलो भवदीयदुग्धमपिबत्पश्येत्यवोयच्छठः ॥ ५४८ ॥

विस्रंसनेन सलसा गलबद्धधाम्नां
वत्सान्विमोच्य परिनुद्य य मातृपाश्र्वम् ।
उधः पयः पिबति वत्स एति स्वकार्य-
सक्तास्त्रियो व्यधटयद् गृहकर्मणोऽयम् ॥ ५५० ॥

कुम्भान्नवोद्धृतमुदस्य परोकसि द्राक्
अंसावलम्बि कनकांशुक बद्धपिण्डः ।
पादन् स्वयं रलसि मुग्धकुमारिकायाः
तत् स्वादयन् स्वपरिरब्धतनोर्भुमोद ॥ ५५१ ॥

मर्कपिडारपिशुनाय वधूर्यशोदा-
वेशमागता करगृहीतमुकुटपाणिः ।
अम्बाकुशायिनमवेक्ष्य कृतस्मितं तं
शित्रार्पितेव निजगण्डकदैव तस्थौ ॥ ५५२ ॥

उच्यङ्गवीनमपलृत्य सजग्धिकेत्यां
ज्योत्स्न्यां तमालतरुमूलमुपेत्य कृष्णः ।
शश्वल्लिङ्गत्रनुपलब्धघृतैस्स्रवन्ती-
तीरे जडास मृगितो घनरुक्स्तुल्लुब्धः ॥ ५५३ ॥

कंसाय सर्वमिदमित्यनुशास्य मात्रा
न्यस्तानि मर्कदधितप्तपायांसि कृष्णः ।
कंसे निधाय परिभुज्य य मातृपृष्ठः
कंसार्पितानि हि मयेत्यवदत्स्मितास्यः ॥ ५५४ ॥

करकबलपरो मुरारिरारात्
परकरभोज्यहरो विरावयंस्तम् ।
मम करकबलं जडार मातः
स्वयमिति तत्पुरतो ङसन् ववल्ग ॥ ५५५ ॥

उदरप्रतिमुक्तदामबद्धं
पृथुलोत्पलमम्भयैव रोषात् ।
यमलार्जुनमध्यगो विकर्षन्
ननु मोक्षाय तयोर्बलञ्ज शौरिः ॥ ५५६ ॥

ઘોષસ્થાખિલદામસઙ્ગચનતો દીર્ઘાકૃતસ્યાપિ તે
દામ્નો દ્વ્યઙ્ગુલમાત્રમૂનમુદરે દૃષ્ટ્વા યશોદાલ્પધીઃ ।
આશ્ચર્યાકુલમાનસા સ્થિતવતી જાનાતિ સા ત્વાં કથં
બ્રહ્માણોદરમબજલોચન! કૃપાબદ્ધોઽસિ બદ્ધસ્તથા ॥ ૫૫૭ ॥

અહો તે કારુણ્યં ધનદસુતયોશ્શાપકુટયોઃ
વિમોક્ષાર્થં બાલો વ્રજરચિતચેષ્ટાકુપિતયા ।
તથા બદ્ધો માત્રા કટુકુટિલદામ્નાસ્તિ સ ભવાન્
અભૂન્નામાસ્મભ્યં શ્રુતિમધુરદામોદર ઇતિ ॥ ૫૫૮ ॥

નન્દે જન્મદિનોત્સવં રચયિતું કૃષ્ણસ્ય પુષ્પાદિભિઃ
ગેહાલકુરણૈકતાનહૃદયે નન્દાત્મજો બાલકૈઃ ।
ક્રીડન્ વર્ત્તન્નિ ધૂલિધૂસરકયો માત્રાભિષિક્તોઽબ્રવીત્
ભક્ષ્યં દેહિ મદીય જન્મદિવસો મા તાડયેતિ પ્રસૂમ્ ॥ ૫૫૯ ॥

ચકિતચકિતદૃષ્ટિર્મન્દમન્યોપગેહે
વિનિહિતચરણોઽયં મણં આલિખ્ય સર્વમ્ ।
ત્રુટિતદધિઘટો દ્રાગાખુભુક્તુલ્યનાદઃ
સમુપગતનતાઙ્ગીગાણ્ડયુમ્બી વ્યધાવત્ ॥ ૫૬૦ ॥

પ્રલમ્બગ્નેનારાદ્ગ્રહણકુતુકી ક્રીડનપરઃ
પ્રસન્નજયોત્સ્નાયાં તમભિમૃગયન્ પાર્શ્વગમપિ ।
અદૃષ્ટ્વા તેનૈવ ગ્રહણવિચિતશ્શબ્દચિરાત્
અનિન્દદુઃખાર્તો નિજમુદિર દેહધૃતિમયમ્ ॥ ૫૬૧ ॥

વત્સાન્યગેહદધિમર્કપયોપહારી
મા ભૂર્વદન્તિ સુહૃદસ્ત્વસિતં પ્રસૂર્મામ્ ।
ખાદન્સિતાનિ નવનીતપયોદધીનિ
શુભ્રો ભવેયમિતિ તત્સતતં હરામિ ॥ ૫૬૨ ॥

પુષ્પોપકણ્ઠચલચિત્રપતઙ્ગપાણિઃ
મુગ્ધાકુયોપરિ નિવેશ્ય ચ તં મુકુન્દઃ ।
ભીત્યા કુચાંશુકમુદસ્ય વિધૂન્વર્તી તાં
દૃષ્ટ્વા જહાસ સસુહૃદ્ગિનદન્ સતાલમ્ ॥ ૫૬૩ ॥

બૃન્દાવનં દુરવગાહમમન્દબૃન્દં
નન્દાત્મજાઙ્ગિકમલન્યસનાત્તદાસમ્ ।

वन्दारुवृन्दपरिवन्दितमन्दिराढ्यं
भृन्दारकादिबुधनन्दितनन्दमिन्दे ॥ ५६४ ॥

वत्सलो वत्सवत्सो यो
वत्सोत्साढोत्सवोत्सुकः ।
भत्सरं वत्समुत्सार्य
सावेऽपासुं स सस्मये ॥ ५६५ ॥

भृन्दावने कुसुमिताभिलवीरुदग्र-
सञ्चारशीलमधुलिङ्गमधुरारवेण ।
सम्मिश्रयन्वदनवेणुनिनादमेषः
तद्यौवतं व्यतनुतायलपुत्रिकाभम् ॥ ५६६ ॥

मायूरबर्द्धकृतमस्तकमार्दनोऽयं
गुञ्जोन्नियन्त्रितकथो विचलेक्षाणाब्जः ।
भ्रूभङ्गलङ्गुरविशेषकमुग्धकालः
सोऽस्तम्भयद्धनमृगान् मुरलीनिनादैः ॥ ५६७ ॥

दुडानाया धेनुं तरुणिमलसम्बुधसुदृशः
प्रवेणीं वत्सस्य प्रचलगलदाग्रा यरमतः ।
रडो बद्धयोत्तानीकृततनुमथाकर्षणबलात्
विलोक्यायं कृष्णो ङसितवदनो दुग्धमडरत् ॥ ५६८ ॥

उत्क्षिप्योक्षिप्य कुम्भान्नटनपटुतया न्यस्ततालानुपादः
मञ्जुरध्वानतालशिशिरसि भुजयुगे पातयन्नर्ध्वतस्तान् ।
गोपानां गोपिकानां धुरि वलयजुषां स्वेदबिन्दूश्चकालः
नृत्यन् विस्मापयंस्तान् स समधिगतवान्मर्कपिण्डान् मुकुन्दः ॥ ५६९ ॥

अकासुरं वीरवद्विदार्य
तीक्ष्णायतत्रोटि दलाध्वनायम् ।
विलासिनी लोलविलोचनालि-
पीतो प्रजे नन्दसुतो ननन्द ॥ ५७० ॥

जम्बूकूलानि पतितानि जलेऽम्बुजाक्ष-
स्त्वम्बूकूलाम्बुरय सम्प्लवने ञ्घातः ।
भिम्बाधरोष्ठपुटसङ्गडण्डेन आदन्
जम्बूकूलद्युतिरभेलदयं स्रवन्त्याम् ॥ ५७१ ॥

ઉપદંશદંશનવિકૂણિતેક્ષણઃ

ક્ષણભડ્ગુરભ્રુમધુરોદનાશનઃ ।

સુહૃદાં મુખેષુ કબલાનિ પાતયન્

યમુનાતટીષુ વિજહાર વેણુભાક્ ॥ ૫૭૨ ॥

ગિરિતટબહુગૈરિકપ્રલિમ્:

નવમુદિરધુતિરુચ્યપિઞ્છયૂઃ ।

બહુવનસુમમાલિકાઞ્ચિતાડ્ગો

વ્યલસદયં સુરયાપનાકકલ્પઃ ॥ ૫૭૩ ॥

અજગરં વિતતાસ્યમઘાસુરં

નિજસુહૃદ્ગણરક્ષણકાક્ષયા ।

ઉદરગો નિજધાન જનાર્દનો

વનતટે પૃથુપર્વતસન્નિભમ્ ॥ ૫૭૪ ॥

અઘરૂપમઘં કૃષ્ણસ્સદ્ગતિં સમનીનયત્ ।

કો વેતિ નિપતેત્તસ્ય દયા કસ્મિન્ કદા કથમ્ ॥ ૫૭૫ ॥

ઘટીયન્નદેશ્યા દયા તે દયાબ્ધે

કઠોરાવિલં તુચ્છમન્તશ્ચ પાત્રમ્ ।

પ્રહૌ દ્રાઙ્ નિપાત્યામૃતાસ્વાદસક્તં

વિધાયોદ્ગતિં હન્ત! તસ્મૈ દદાતિ ॥ ૫૭૬ ॥

મુષિતેષુ વત્સ નિવહેષુ કાનને

વિધિના તદૈવ વસુદેવનન્દનઃ ।

પરિલબ્ધતત્તદવિશેષવિગ્રહો

નિજમાતૃદુઃખસુહિતોઽભવત્સમામ્ ॥ ૫૭૭ ॥

પૌગણ્ડવયસા કૃષ્ણો

વ્યક્તાવયવસૌષ્ઠવઃ ।

દયાલક્ષ્મીલસન્નેત્રો

વૃન્દાવનમનન્દયત્ ॥ ૫૭૮ ॥

બર્હાવતંસશ્ચરમાડ્ગ બદ્ધ-

બર્હાવલિર્ભુગ્ગલો નતાસ્યઃ ।

કેકાભનાદો વનબર્હિવૃન્દં

नन्दात्मजो नर्तयति स्म हृष्टम् ॥ ५७८ ॥

गिरिनिर्जरौघपृषदायिताङ्गको

रविघृष्टिपातकृतशङ्कयापकः ।

रथनादमिश्रितनिजस्वनो धुनी-

पिडितस्सुलुब्धभिरभवद्भवेषितः ॥ ५८० ॥

अरीयवनिकातिरस्कृततनुः पयोमुग्रायिः

गवेषणपरैर्वने निजसुलुब्धभिरभवेषितः ।

विलोक्य नवनीलरुगुचिरनीरपूरं तदा

उसद्भिरुपवीक्षितस्मिन्तमुभो बभूवायुतः ॥ ५८१ ॥

अभ्यौ द्रुगमये शयालुरपि तत्सन्दर्शनोद्वेजितः

भीत्या तद्गजमन्दिरेषु रजसि स्तोत्रं हरंस्तुमिमाङ् ।

कृष्णोऽभूत्सुलभे तु वस्तुनि सदा प्रायस्समीपस्थिते

भोग्येऽपि स्वयमीहितेऽपि बहुले स्यात् भववद्वा यिरम् ॥ ५८२ ॥

पृष्ठाङ्घ्रिधूननकठोरविरावउक्ष-

यक्षुःकरालरददृशितल्लिख्येष्टम् ।

उत्पात्य धेनुकमपासुमपातयत्

तालात्कुलैस्सालु भरं भुवि नीलयेवः ॥ ५८३ ॥

दीप्राश्मद्विव्यमकुटार्द्धशिराः पिन्धु-

गुञ्जासराञ्चितशिरा वनमालिकोराः ।

वन्यप्रसूनरुचिरः कमलासम्भोऽपि

गोपीप्रियो व्रजगतो व्यलसन्मुकुन्दः ॥ ५८४ ॥

सन्मार्गदर्शनपरं गुरुमम्बुजाक्षः

त्यक्त्वा उलायुधमयं विपिनं प्रयातः ।

गोयारणाय वरवेणुधरो भुजङ्ग-

क्ष्वेलानले हृदयले निपपात कृष्णः ॥ ५८५ ॥

तथा नापीऽयत्कृष्णं

हृदस्फीतविषोदकम् ।

विलापाश्रुजलं तीक्ष्णं

यथा तीरव्रजौकसाम् ॥ ५८६ ॥

કાલીયનીલવિષકાલાયમાનતનુરાલોલચિક્કણફણાં
આરુહ્ય તાણ્ડવપદન્યાસઝઙ્ગતિજતાલાનુભુગ્નશિરસમ્ ।
શોણોરુશોણિતમુખાલોલનીલદલજિહ્વાતરંગકલિલં
કાલીયમમ્બુનિષિવાસાય કાલયતિ દારૈસ્મ શૌરિરચિરાત્ ॥ ૫૮૭ ॥

ભક્તરક્ષણકૃતે મુરવૈરિન્
આત્મનો ન ગણયસ્યપિ કષ્ટમ્ ।
યત્સમુત્પ્લુતિગતો વિષનીરે
હન્ત! તે નિરુપમા કરુણા હિ ॥ ૫૮૮ ॥

ભવત્પાદસંસ્પર્શમાત્રેણ લોકે
વિષં સ્થાત્સુધા હન્ત! હિંસ્રોડપિ સાધુઃ ।
ભવત્પૂતનામ્નાં સ્મૃતૌ ચેચ્છુભં સ્થાત્
કિમુત્વત્સમીપસ્થિતૌ ચક્રપાણે ॥ ૫૮૯ ॥

વને ગ્રાહ્યક્રીડાપરકપટગોપાલવપુષા
પ્રલમ્બેનોદોડયં દનુજરિપુભીતેન હલભૃત્ ।
વ્યતાનીચ્છ્રીકૃષ્ણપ્રણિહિતગિરા સચ્ચિયુગતઃ
પ્રલમ્બગ્રીવં તં વ્યસુમપસૃતસ્ફીતનયનમ્ ॥ ૫૯૦ ॥

વાચાટકુટકુટવાટનટત્સ્ફુલિંગ
તુંગાદ્રિકન્દરદરાજગરપ્રસારમ્ ।
દાવાનલં શ્રિતસુહૃજનગોગણાનાં
રક્ષાકૃતે તરુગતોડગિલદમ્બુજાક્ષઃ ॥ ૫૯૧ ॥

ગોપ્યસ્સર્વાસ્તરુણિમલસત્સ્વાડ્ગમૌઘ્યાભિરામાઃ
કામાશ્વિષ્ટાસ્તપસિ શરદિ પ્રામકૃષ્ણાખ્યજીવાઃ ।
કાશ્વિદ્ધ્યાનાત્તદનુકરણાત્કાશ્વિદ્યુચ્ચગાનાત્
વૃન્દારણ્યે કરણમખિલં સાર્થયામાસુરેવમ્ ॥ ૫૯૨ ॥

દયાધુની તે વ્રજવાસિનીનાં
શૌચવ્રતાચારપરાઙ્મુખીનામ્ ।
ચિત્તાનિ સક્ષ્માલયતિ સ્મ શૌરે!
યથા ભવેયુર્ભવદેહભાઞ્જિ ॥ ૫૯૩ ॥

વેણું કૂણિતરાગમુગ્ધનયનઃ કૃષ્ણઃ કલિન્દાત્મજા
તીરારૂઢ મહીરુહાન્તરગતો નીલધૃતિર્વાદ્યન્ ।

दूरात्कोकिलवद्वनप्रियतया पुष्टः परेषाण्ययं
गोपीराह्वयति स्म मृग्यमधुरस्वीयाकृतिर्नादतः ॥ ५८४ ॥

गोपीनां गमनं निरीक्ष्य पशवः क्रेनाक्तघासाननाः
कर्णोत्क्षेपणदृष्टितोरुमुरलीढृधस्वनैकादराः ।
डुङ्गारप्रकटीकृतात्मगमनोत्साहा रणद् घण्टिकाः
घावन्ति स्म विकुञ्चितोद्धृतयलद्वावा मुकुन्दान्तिकम् ॥ ५८५ ॥

डेमन्तशीतपवनाभिडतास्तु मुग्धाः
कृष्णामिकाभरुचिरव्रतमज्जनेच्छाः ।
वासांस्थुषस्यभिविमुख्य निवेश्य तीरे
मन्दं कलिन्दतनयां विविशुर्विवस्त्राः ॥ ५८६ ॥

परस्परजलाडतिस्मितविडारसक्तासु ता-
स्वयं रडसि सञ्चरन्नपटुतानि तानि द्रुमे ।
निधाय मुरलीस्वनस्वककृताक्षिसञ्चालनाः
विधाय रयिताञ्जलीः करुणयांशुकान्यार्पयत् ॥ ५८७ ॥

कृष्णस्थ नर्मवयनैकवशास्सभायः
कान्तारयङ्कमणज क्षुब्धवाप्तबाधाः ।
सूर्यातपगलपित विश्वथधूसराङ्गाः
भिरसार्थिनो मुररिपुं शरणां प्रपन्नाः ॥ ५८८ ॥

कृष्णोक्त्या व्रजबालकास्सव भुवं प्राध्यावनम्रा द्विजान्
उच्युर्नन्दसुतो निजग्रजयुतः क्षुत्पीडितः प्राडिणोत् ।
उव्यार्थी वितरन्तु उव्यमिति तश्चुत्वाऽप्युदासीनतः
विप्रास्तानवलेलेन विमुग्धांश्चक्रुः किमेष क्रतुः? ॥ ५८९ ॥

विना कारुण्यं ते कथमिड भवन्तं द्विजवराः
अपि प्राप्तं साक्षात्सवनपुरुषं कृष्ण! विदितुम् ।
समर्थास्स्युः कर्मप्रवाणमनसो ज्ञानविमुग्धाः
स्वशक्त्या बाह्वीकोद्धतनभरभिधत्पर निभाः ॥ ६०० ॥

एति श्रीलक्ष्मीदासाधिष्ठित वेदान्तदेशिकप्राणीते दयासुखे
षष्ठशतकं सम्पूर्णम् ।

૭. સત્તમશતકમ્

શ્રી: ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।

શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।

શ્રીમદ્દેવાન્તદેશિકાય નમઃ ।

અથ દયાસહસ્રે સત્તમશતકમ્ ।

તત્પત્યઃ પતિભિર્નિરુદ્ધગમના આખ્યમ્બુજાક્ષાય ત-

દ્યવ્યં ભોગ્યતમાત્રપાયસપયોહય્યડ્ગવીનાન્વિતમ્ ।

ભક્ત્યાદાય સમર્થ્ય તાસ્તુ મુમુદુઃ કૃષ્ણોઽપિ મિત્રૈસ્સમં

તદ્ભુક્ત્વા સુહિતોઽભવત્સ ભગવાન્ ભક્ત્યેકવશ્યઃ ખલુ ॥ ૬૦૧ ॥

કર્મણા કિમુ વશડ્ગતો હરિઃ જ્ઞાનવૈભવનિમિત્તતઃ કિમુ ।

પ્રીતિમાત્રરચિતાર્પણસ્તદા સોઽન્વગૃહ્ણદભલા દ્વિજન્મનામ્ ॥ ૬૦૨ ॥

કિં કૃતં તપ ઉત વ્રતં ક્ષિતૌ

ધ્યાનવર્ત્તનિ ચિરસ્થિતિઃ પુરા ।

વિપ્રદારવિષયે કુતસ્તથા

માધવ! પ્રકટિતા દયા ત્વયા ॥ ૬૦૩ ॥

વિદિતપ્રવૃત્તિરપિ ગોપસમ્ભ્રમે

શિશુભાવયોગ્યમધુરાનુયોગતઃ ।

જનનીમુખાદવગતાદિકારણો

નિજગાદ સાધુ જરતો જનાર્દનઃ ॥ ૬૦૪ ॥

વયોવૃદ્ધા યૂયં કિમિદમુચિતં યચ્ચ સુચિરાત્

સમારબ્ધં કર્મ પ્રકૃતમવિચારૈકસુભગમ્ ।

કિમર્થં કર્તવ્યં કિમુ ફલમિહ દ્રવ્યવિલયાત્

મુઘૈવૈતન્મન્યે સુરપતિમખં દુઃખબહુલમ્ ॥ ૬૦૫ ॥

કથં શ્રીમાનિન્દ્રસ્ત્રિદિવનિલયસ્તોયદપતિઃ

કુતસ્તસ્મૈ કાર્યં વ્રજવસતિભિઃ પૂજનમિહ ।

પયોજ્યોતિર્ધૂમપ્રભૃતિવલનં યાતિ ધનતાં

સ્વયં વર્ષત્યમ્બુ પ્રસરદિતિ વાત્યાહતતનુઃ ॥ ૬૦૬ ॥

કર્માનુરૂપિણી ભૂમૌ સ્થિતિસ્સર્વશરીરિણાં ।

पुराकृतस्वकर्मनुष्ठपमश्रन्ति ते कलम् ॥ ६०७ ॥

अस्मद्भक्षार्णभारमुद्धति छि श्रीमानयं पर्वतः
घासाम्भुप्रभृतिप्रदाननिरतो गोवर्धनाभ्यो मलान् ।
तस्मात्सम्प्रति सादरं वयममुं सम्भारभारान्विताः
प्रार्थिष्याम धृतीरयन् व्रजजनान् निधानतानीदयम् ॥ ६०८ ॥

अेवं कुर्वत्सु सर्वेष्वतिकुपिततुषाराट् प्रणुनेषु मेघे-
ष्वाराद्धर्षत्सु घोरं पटुकुटिलरटत्स्कूर्जथुध्वानभाक्षु ।
गोपालैः प्रार्थितोऽयं पशुभिरपि मुहुस्साश्रु संवीक्ष्यमाणाः
उस्तेनोत्पाट्य गोत्रं निजकरकलितं छत्रवत्सोऽप्यभिभ्रत् ॥ ६०९ ॥

जितश्रीमान्वज्र धवलगजराड्वाडनगतो
विनम्रस्स्तु-वन् सन्सुरभिसहितः प्राञ्जलिशिराः ।
सबाष्पं गोविन्देत्यसकृदभिधायामृतकणैः
अषिञ्चद्भालं तं यदुपरिबृढं मित्रविनुतम् ॥ ६१० ॥

अैश्वर्यदृप्तमपि विस्मृतसर्वशक्तं
कृत्वा कथञ्चिदवनाय य सम्मुष्मीनम् ।
उत्पादयस्यधि! दये! भगवत्यपां
भक्तिं महीधरमिदत्र भवेद्धि साक्षी ॥ ६११ ॥

प्रायोविरोधकृदिडैव भवत्कटाक्ष-
पात्रं भवत्यनितराप्तविशेषभाज्यम् ।
तत्पूतनाप्रभृतिवृत्रनिषूदनान्ताः
सर्वेऽप्यवापुरमलाम्भुजपत्रनेत्र ॥ ६१२ ॥

नन्दादयो निगमवेधममुं मुकुन्दं
कारुण्यदर्शितमडाद्भुतदिव्ययेष्टम् ।
स्तुत्वा यरन्तमिड बालिशगोपबालैः
ते मेनिरे निजजनिं सकृलाज्य धन्याम् ॥ ६१३ ॥

यमुनाप्रवाडविनिमग्नमञ्जसा
वरुणोपनीतमवकार्यं नन्दज ।
पितरं पुनश्च समनीनयो व्रजं
करुणा न कारयति किं त्वयाय्युत ॥ ६१४ ॥

શરજજ્યોત્સ્નાકાન્તે વિમલપુલિને સૂર્યતનયા-
તટે કૃષ્ણે વેણું મધુરમધુરં વાદયતિ તાઃ ।
નિશામ્યારાદ્રોધ્યો નિજસદનકર્મવ્યતિકરં
વિહાયોત્તસ્થુર્દ્રાકપતિગુરુનિરુદ્ધા અપિ તદા ॥ ૬૧૫ ॥

કાશ્ચિદ્દોહં કતિચન શિશૂન્ કાશ્ચિદધ્યાર્યકાર્યં
કાશ્ચિન્નાથં કતિચન નિજાલકૃતિં પાકમર્ધમ્ ।
ત્યક્ત્વા ગોપ્યો યદુપતિહૃદઃ પ્રાપ્તસઙ્ઘા વિચાતાઃ
યાતાસ્તસ્મિન્વિહરતિ મુદા નન્દજસ્તં પ્રદેશમ્ ॥ ૬૧૬ ॥

નન્દાત્મસમ્ભવ! કિશોર! વિશાલનેત્રે
દૃષ્ટે ત્વયિ સ્મિતમુખે ભુવિ બાલિશાશ્ચ ।
ત્યક્ત્વાત્મબન્ધુપતિમિત્રકલત્રપુત્રાઃ
સ્નિહ્યન્તિ નાથ! ભવતીતિ કિમત્ર ચિત્રમ્ ॥ ૬૧૭ ॥

ક્રીડન્તીર્યદુપુડ્ગવેન યમુનાતીરે કૃતામાણલાઃ
તત્સંશ્લેષવિજૃમ્ભિતસ્મરમહાવૈદગ્ધ્યરાસોત્સવાઃ ।
ગાયન્તીર્વ્રજયોષિતો હતહૃદોહલકુરમાનોન્નતાઃ
ત્યક્ત્વાલકૃતિનાશનાય વિહરન્નન્તર્દધે માધવઃ ॥ ૬૧૮ ॥

કરુણાયા યદિ દર્શયસિ સ્વયં
નિજમનોહરદિવ્યસુવિગ્રહમ્ ।
અનુભવન્તિ ભવન્તમિહાશ્રિતાઃ
યદિ તથા ન કિમુ પ્રભવન્તિ તે ॥ ૬૧૯ ॥

સન્નિધાપયતિ સંરિરક્ષયા
ત્વાં દયા ભવદવાપ્તિગર્વિતે ।
આશ્રિતે બત તિરોહિતં તથા
તન્વતી હરતિ ગર્વમચ્યુત ॥ ૬૨૦ ॥

કદાચિદમ્બિકાવનં પ્રવિશ્ય માધવસ્સુહૃદ્ વૃતઃ
પ્રસૂનકાર્ચિતામ્બિકો વિહારતત્પરશ્ચિરં વને ।
ભુજ્ગમાદ્ ગૃહીતમાત્મનન્દમઞ્જસા વ્યમોચયત્
ભુજ્ગમઞ્જ શાપતઃ પદાભિમશ્નિન પાવયન્ ॥ ૬૨૧ ॥

અનુગ્રહાય શાપોડપિ કલ્પતે હિ તપસ્વિનામ્ ।
યત્કૃષ્ણચરણસ્પર્શમન્વભૂત્ સ સુદર્શનઃ ॥ ૬૨૨ ॥

सुभं दुःखं सर्वं कमलनयन! प्राक्तनविधेः
 भवेद्यद्भव्यं तत्त्वमितकृपैकायतिकृते ।
 दिने धर्मे सूर्यप्रतपनपरोक्षप्रसरण-
 प्रतप्ता क्षोणी स्यान्नवजलधरासारशिशिरा ॥ ६२३ ॥

शङ्भयूडमुपयातमराये लीलयैव विनिपात्य शिरस्थम् ।
 रत्नमग्नजकरे विनिवेश्य कीडति स्म सुखिरं वनमाली ॥ ६२४ ॥

भ्रष्टराज्यकुले जातोऽप्युदरस्थीर्षरत्नकम् ।
 सर्वेषां रत्नहारित्वं दर्शयन्निव शैशवे ॥ ६२५ ॥

भाङ्गारभीकररवं समुद्रापक्ष्म-
 रक्तेक्ष्णं पृथुललोलककुत्तरालम् ।
 सूटारवातधुतभूमिमृदं सुशृङ्गं
 तं जघ्निथाशु वृषभं भुरकीर्णभूत्रम् ॥ ६२६ ॥

व्याधाय वङ्गमभिदर्शितशुभ्रतीक्ष्ण-
 दन्तं करालनयनं कटुतारुलेषम् ।
 तं केशिनं भुरविघट्टनदीर्घगोत्रं
 वङ्गप्रसारितभुजो निजधान कृष्णः ॥ ६२७ ॥

व्योमासुरं कपटगोपतनुं निहत्य
 तेनापहत्य गिरिकन्दरसन्निरुद्धान् ।
 गोपार्भकान्परिविमोच्य ररक्षिथ त्वं
 कारुण्यकार्यमपिलं भलु पङ्कजाक्ष ॥ ६२८ ॥

यथा तुच्छीकुर्युः परमपदमध्यस्थविभवं
 सदानन्तानन्दं मधुमथन! कारुण्यजलधे! ।
 भवल्लीलालीना मुष्मकमलभृङ्गा प्रज्जुषः
 तथाभूवन्मग्नः भवदनुभवानन्दजलधौ ॥ ६२९ ॥

मधुराधरयुष्मिरभ्यवेणुं
 यलवल्लीमिव भङ्गुराङ्गभङ्गीम् ।
 परिरत्य मुरारिरेष राधां
 अभिरेमे स्मरशासनानुरोधाम् ॥ ६३० ॥

નૈવૈકરૂપં કિમપીહ લોકે

દ્વન્દ્વાત્મકે વર્તત ઇત્યભીક્ષણમ્ ।

શંસન્નિવાગાત્રૂપકંસનુન્ન-

સ્સોઽકૂરનામા ભગવત્સકાશમ્ ॥ ૬૩૧ ॥

અકૂરઃ પશુબૃન્દમધ્યવિસરદ્ધૂલ્યસ્ફુટાડ્ગાં કન-

ત્સન્ધ્યારાગવિજૃમ્ભમાણકનકત્વિડ્ભાસુરૈકામ્બરમ્ ।

ઘણ્ટાટકૃતિતાલમિશ્રમુરળીનાદં સુહૃદ્ગેલ્લિતં

દૃષ્ટ્વાયાન્તમરણ્યતો મુરરિપું સ્વં ધન્યમામન્યત ॥ ૬૩૨ ॥

મધુરિપુબલરામૌ સ્યન્દનાન્તર્નિષણૌ

રચિતસલિલગાહસ્તૌ વિલોક્યામ્ભસિ દ્રાક્ ॥

કિમિદમિતિ સ નીરાદૃત્થિતસ્થ્યન્દનસ્થૌ

તદમિતકરુણાં તાં સંસ્મરન્નભ્યનન્દત્ ॥ ૬૩૩ ॥

રથવરે વિનિવેશ્ય મધુદ્ધિષં

હલધરેણ સ સારથિતાડ્ગતઃ ।

સમનયન્મધુરાં મધુરાનનં

સ્વકૃતપુણ્યફલં મનસિ સ્મરન્ ॥ ૬૩૪ ॥

સ્મારં સ્મારં તદમિતકૃપાં બાષ્પદિગ્ધેક્ષણોડયં

દર્શં દર્શં નવઘનરુચં પુણ્ડરીકાયતાક્ષમ્ ।

રોમાશ્લિષ્ઠો મનસિ કલયન્ કંસશંસ્યોપકારં

નૈવાકૂરઃ પ્રમદજલધેઃ પારદર્શી બભૂવ ॥ ૬૩૫ ॥

દુષ્ટકંસવશવર્તિનીં ભુવં

પાવયન્નિવ પદાબ્જચડ્ક્રમઃ ।

કામપાલકલિતો વિલોકયન્

પ્રાવિશત્સ મધુરામધોક્ષજઃ ॥ ૬૩૬ ॥

કલભગમનં શૌરે! દ્રષ્ટું ભવન્તમિહાદરાત્

કિમિવ રચિતં પુણ્યં કિંવા તપો મધુરાજનૈઃ ।

તવ તુ કરુણાં કિં વા બ્રૂમસ્તપસ્વિસુદુર્લભં

નવઘનનિભં દિવ્યં રૂપં પ્રદર્શિતવાનહો ॥ ૬૩૭ ॥

મધુરાગૃહમેધિનો ભવન્તં

પરિપીયાક્ષિપુટૈર્હરે! નનન્દુઃ ।

અહમસ્મિ તદા ભવત્કૃપાયાઃ

ન હિ પાત્રં કવ ગતઃ કથં સ્થિતિર્મે ॥ ૬૩૮ ॥

તદા માં નાદ્રાક્ષીરિતિ હૃદિ વિચિન્ત્યાધિનિ કલૌ

મદર્થ શેષાદ્રૌ કિમુ વસસિ દિવ્યાર્ચતનુભૃત્ ।

અહો તે કારુણ્યં દુરિતનિલયે મથ્યપિ હરે!

કૃતાર્થો જાતોઽહં ભવદનુભવેનાધ સુકૃતી ॥ ૬૩૯ ॥

અધિગતસકલાર્થોઽપ્યર્થયંશ્ચેલમેકં

રજકમકૃતચેલસ્પર્શનં કંસવશ્યમ્ ।

કરહતિગલિતાસું પાતયંશ્ચેલધારી

સપદિ મુમુદિષે ત્વં ચિત્રચેષ્ટોઽસિ શૌરે ॥ ૬૪૦ ॥

યાઽધ્યાવૃત્તિસ્તવ બહુમતા પ્રાયશો ભૂમિભાગે

લબ્ધ્વા ક્ષોણીં બલિબલિકરાદન્વગૃહ્ણ પુરા તમ્ ।

કુબ્જહસ્તાત્પરિમલયુતં ચન્દનં યાયમાનો

મુગ્ધાં તામપ્યરથય ઇહાનુગ્રહાર્થં હિ યાઽધ્યા ॥ ૬૪૧ ॥

દિવ્યગન્ધહૃદયફુગમસ્સદા

ચન્દનેન કિમનેન તેઽચ્યુત ।

તાન્તુ વક્તનુમાર્જવોત્તમાં

કર્તુમેવ કરુણા તવાનધા ॥ ૬૪૨ ॥

વિવેકવિકલાન્ સ્વયં સમુપગમ્ય સન્માર્ગગઃ

કથઽચ્ચિદપિ કૈતવાત્પ્રકટિતાત્મચિત્રક્રિયઃ ।

કઠોરકુટિલાશયાન્ કૃપણકાનપિ સ્વેચ્છયા

રિરક્ષસિ રમાપતે! વિતનુતે કૃપા ત્વાં તથા ॥ ૬૪૩ ॥

પાપી કુબ્જો ભવતિ જનિમાન્ વક્ ઇત્યપ્યુદીર્ણ

સેયં કુબ્જા કુમનુજપતેઃ ભૃત્યભાવં પ્રપન્ના ।

સત્યપ્યેવં ચદુકુલમણે! ત્વત્સમાશ્લેષસૌખ્યં

ભેજે રૂપં સ્થિતિમપિ નહિ પ્રેક્ષતે તેઽનુકમ્પા ॥ ૬૪૪ ॥

કૃતાગસમપિ પ્રભો! ત્વમપદેશતઃ પાલય-

સ્યહો! કિમુત? સંશ્રિતે તવ પદાબ્જદાસે જને ।

ગતોઽસિ તત એવ તત્પ્રસવમાલિકાજીવિકં

ભવદ્ભજનતત્પરં નનુ ગવેષયન્મન્દિરમ્ ॥ ૬૪૫ ॥

સુમનસ્સુ મે તુ મહતી મુદિત્યમું
તવ ભાવમત્ર પરિદર્શયન્નિવ ।
સુમમાલ્યજીવિકગૃહં ગતો ભવાન્
અકરોત્કૃપૈકસદનં તમાદરાત્ ॥ ૬૪૬ ॥

વનમાલાલકૃતાડ્ગોડપ્યરિમાલાભિલાષવાન્ ।
કિમર્થમભવશ્શૌરે! કિં ભક્તાનુજિઘૃક્ષયા ॥ ૬૪૭ ॥

રાજાર્હ પરિમળબન્ધુરં વિચિત્રૈઃ
પુષ્પૌઘૈઃ ગ્રથિતમનોહ્રસન્નિવેશમ્ ।
માલ્યં તન્નિજહલિના સ્વયં સમાર્થં
ગ્રીવાયાં પ્રમુદિતમાનસોડભવસ્ત્વમ્ ॥ ૬૪૮ ॥

માલાલકૃતમમ્બુજેક્ષણમયં નન્દાત્મજો માનયન્
માલાકાર ઇદં મદીયભવનં પૂતં ત્વદ્દુષ્ટ્યર્પણાત્ ।
ધન્યોડસ્મીતિ વદન્ સબાષ્પનયનો નૃત્યન્ સતાલં મુહુઃ
શૌરે કિંકુરવાણિ તે તુ કરુણાં સગ્ચિન્ત્ય મૂઢોડસ્યહમ્ ॥ ૬૪૯ ॥

ઇત્યુદીર્ય કૃતમસ્તકાગ્જલિઃ
કૃષ્ણપાદનિહિતાત્મમસ્તકઃ ।
બાષ્પવારિપરિમૃષ્ટતત્પદો
હર્ષવારિનિધિમજ્જિતોડભવત્ ॥ ૬૫૦ ॥

ગત્વા સ્વયં તદ્ગૃહમમ્બુજાક્ષ!
પુષ્પસ્રજા યાચિતયાતિહૃષ્ટઃ ।
તદ્ગ્રંથજેભ્યોડપ્યપવર્ગદોડભૂઃ
કથં દયાં તાં તવ વર્ણયિયમ્ ॥ ૬૫૧ ॥

પત્રં વા ફલમપિ વા પ્રસૂનમેકં
યો ભક્ત્યા વિતરતિ તેડમ્બુજાયતાક્ષ! ।
સ્વીકૃત્ય સ્વયમખિલં તદત્ર તસ્મૈ
યચ્છસ્યપ્યનિતરલભ્યમાશુ ભાગ્યમ્ ॥ ૬૫૨ ॥

બાલ્યે ધનુર્વિદલનં રઘુપુડ્ગવસ્સન્
કૃત્વા વિદેહતનયાકરપીડિતોડભૂઃ ।

અધાપિ કૃષ્ણ! ચદુરાટ્ ધનુષો વિભઙ્ગાત્
કિં પાણિપીડનમુપૈષિ જયશ્રિયસ્ત્વમ્ ॥ ૬૫૩ ॥

ક્ષીરં નિપીય શકટસ્ય તલપ્રદેશે
સુભ્વાનિશં હિમમયીં અતિવાહ્ય શૌરે! ।
ઉત્તિષ્ઠતિ સ્મ સ ભવાન્ ભગવન્! પ્રભાતે
ધિઝ્માનુષત્વમિદમત્ર દયૈકકાર્યમ્ ॥ ૬૫૪ ॥

વાત્સલ્યપૂર્ણહૃદયસ્ય તવોચિતેયં
ગોપાલકૈશિકટમૂલતલેડપિ શય્યા ।
અસ્નાતગોપતનુદોષસુભોગ્યતાત્ત-
હર્ષપ્રકર્ષપરિપુષ્ટમના યતસ્ત્વમ્ ॥ ૬૫૫ ॥

ઇન્દ્રાદ્યોડપિ સવનાહુતહવ્યભાગ-
માદાતુમત્ર નરદોષપરાઝ્મુખાસ્યાઃ ।
આયાન્ત્યગોચરશરીરવરા મુરારે!
શકાર્ચિતાઙ્ગિકમલોડપ્યસિ ગોપબાલૈઃ ॥ ૬૫૬ ॥

જ્ઞાતોદન્તસ્સ તુ કુવલયાપીડમાસાધે મત્તં
નાગેન્દ્ર દ્રાગુપરિ પતિતં શુણ્ડયા તાડયન્તમ્ ।
ઉત્પાટયૈકં મુસલસદૃશં દન્તમાહત્ય તેન
સ્ફીતે કુમ્ભે વિવિધગમનઃ પાતયામાસિથોવ્યામ્ ॥ ૬૫૭ ॥

ગજે નિપતિતે કૃષ્ણઃ કિશોરઃ ખેલનોત્સુકઃ ।
રેજે શિલોચ્ચયપ્રસ્થે ઘનપોત ઇવ સ્થિતઃ ॥ ૬૫૮ ॥

કૃષ્ણાયેદમિતિ પ્રશસ્તકુસુમસ્રજ્યૂતરમ્ભાવલિં
શ્વેતોલ્લોચતલાભિલોલવિલસન્મુક્તાકલાપાગ્નિતમ્ ।
કંસો મણ્ડપમાવિશન્યદુશિશોરભ્યાગમે કૌતુકી
ભીત્યા સન્તતકૃષ્ણનામહૃદયો નિર્ણિક્તપાપોડભવત્ ॥ ૬૫૯ ॥

સમુત્સારિતજિહ્વાગ્રકુન્તલો મધુસૂદનઃ ।
ચાણૂરં ચૂર્ણયામાસ ચારુચન્દ્રનિભાનનઃ ॥ ૬૬૦ ॥

શુભ્રતૂલકૃતકન્દુકોપમો
મલ્લતલ્લજકરે વિવલ્ગનઃ! ।
મુષ્ટિપાતહતમુષ્ટિકોડભવ -

દ્રઙ્ગવાદ્યલયચઙ્કમો હલી ॥ ૬૬૧ ॥

કવ શિક્ષિતા નાથ! નિયુદ્ધવૈખરી
પ્રચણ્ડમલ્લપ્રતિયુદ્ધપણ્ડિતઃ ।
કિશોર એવાસિ હિ સર્વશક્તતા
કવ યાતિ તે મર્ત્યતનોરપિ પ્રભો ॥ ૬૬૨ ॥

ગોવર્ધનં ગિરિવરં શ્રિતરક્ષણાર્થ
એકાઙ્ગુલીશિખરતો દિવસાંશ્ચ સમ! ।
બાલ્યે પ્રભો! ધૃતવતસ્તવ લીલયૈવ
મલ્લાઃ કિચન્ત ઇહ સલ્લપનપ્રકુલ્લાઃ ॥ ૬૬૩ ॥

કર્તવ્યશૂન્યહૃદયં કૃતદૌસ્થ્યચિન્તં
વ્યર્થોદ્યમં ભયવિઘ્નિર્ણિતમાશુ કંસમ્ ।
સિંહાસનાદ્ભુવિ નિપાત્ય સમુત્પ્લુતસ્ત્વં
મુષ્ટયાહતિપ્રહતમાતનુષે સ્મ કૃષ્ણ ॥ ૬૬૪ ॥

વિધિવિલસિતં કર્તું કોવાન્યથા ચતુરો ભવેત્
યદભિહનને કંસો હિંસ્રાન્મુહુઃ પરિનોદયન્ ।
અપિ વિનિહતસ્તેનૈવાયં દુરધ્યવસાનતઃ
તદિહ કરુણા શૌરેઃ પાપાત્મનાં શરણં સદા ॥ ૬૬૫ ॥

ધન્યઃ કંસો યદનવરતં કૃષ્ણનામૈકચિત્તો
દર્શન્દર્શં સ્વયમુપગતં તસ્ય સૌન્દર્યમુગ્ધઃ ।
સાક્ષાત્તેન પ્રયતતનુના સ્પૃષ્ટમાત્રો ગતાસુઃ
તત્પાદાબ્જે વિનિહિતશિરાઃ ધ્વસ્તપાપો બભૂવ ॥ ૬૬૬ ॥

નિન્દા ભક્તિભીતિરધ્યત્ર યેન
પ્રાયસ્ત્વયેવાર્થ્યતે કાપિચૈકા ।
તસ્મૈ શ્રીમંસ્ત્વત્કૃપા તારતમ્યં
ત્યજ્ત્વા શ્રેયો દાસ્યતિ પ્રાપ્તકામા ॥ ૬૬૭ ॥

યદાયચ્યુત! તે તુ માતૃસદૃશી સર્વૈકરૂપા કૃપા
શ્રેયો દાસ્યતિ તત્ર નૈવ બહુશઃ કાર્યા હિ ચર્યા હરે! ।
સત્યધમ્બુજપત્રનેત્ર! ભવતિ પ્રીત્યૈવ યો વર્તતે
તસ્યાનન્દલવોડસ્તિ કિં ભુવિ તયોસ્તદ્ભિન્નયોરન્યયોઃ ॥ ૬૬૮ ॥

પિતરૌ વિમોચ્ય નિગલાદ્ ધનધુતિઃ

તદવામગાઢપરિરમ્ભણોત્સવઃ ।

ગલિતાશ્રુલોચનચિરાવલોકિતઃ

કૃતકૃત્યતામમનુતાત્મનિ પ્રભુઃ ॥ ૬૬૯ ॥

સંસારઘોરનિગલાત્પરિમોચયિત્રે

તુભ્યં નમોઽસ્તુ કરુણાકર! દિવ્યમૂર્તે! ।

અસ્માદયોનિગલનાત્પરિમોચિતોઽસ્મી-

ત્યત્ર પ્રમુગ્ધહૃદયઃ કિમહં વદેયમ્ ॥ ૬૭૦ ॥

અભયદાતરિ હન્ત! ભવત્યપિ

પ્રતિકલં રિપુભીતિરશ્કયત! ।

વિતનુતે ત્વયિ વત્સલતા તથા

ન મમ યાતિ મતિસ્તવ શક્તિષુ ॥ ૬૭૧ ॥

આમનન્તિ નિગમૈકગોચરં

પણ્ડિતા નનુ ભવન્તમચ્યુત! ।

વેદ્મ્યહં મમ ભવન્તમર્ભકં

માયયૈવ તવ મોહિતોઽસ્મ્યતઃ ॥ ૬૭૨ ॥

એકૈકમદ્ભુતતમં તવ બાલ્યકાર્યં

સચ્ચિન્ત્ય વર્ષ્મ પુલકાગ્ચિતમમ્બુજાક્ષ! ।

આસીત્તથાપિ મમ પુત્રતયાતિપિત્રો

નૈવાસ્મરં સકલદુઃખહરં ભવન્તમ્ ॥ ૬૭૩ ॥

નન્દસ્ય ભાગ્યમિહ મે ન હિ નન્દસૂનો!

બાલ્યે મનોહરવિહારપરમ્પરાં તે ।

ભૂયોઽનુભૂય મુદિતો ભવસારપારં

પશ્યન્ કૃતાર્થિતજનિર્યદભૂદ્ગ્રજે સઃ ॥ ૬૭૪ ॥

યશોદાયા ભાગ્યં કિમિતિ નિગદેયં કથમહં

પિબન્તં સ્તન્યં ત્વાં મરકતનિભં સ્વાહુશયિતં! ।

પ્રકુલ્લાસ્યામ્ભોજપ્રહિતનયનં વીક્ષ્ય મુમુદે

તદેતદેવક્યા ન હિ ખલુ મહાભાગ્યમવનૌ ॥ ૬૭૫ ॥

પૂતોદકૈસ્સનાપનમત્રદાનં

પુષ્પાદ્યલહારપરિષ્કૃતિગ્ચ ।

કૃત્વા યશોદા યદુનાથ! તુભ્યં
સા ધન્યધન્યા મુદિતા બભૂવ ॥ ૬૭૬ ॥

શકુમાનહૃદયઃ પ્રતિક્ષણં
દુષ્ટકંસભયમચ્યુત! ત્વયિ ।
જર્જરીકૃતમનાસ્સદાભવં
હન્ત! સોઽપિ નિહતો હિ ઘાતુકઃ ॥ ૬૭૭ ॥

કિં ભાગ્યં વ્રજવાસિનાં કિમુ ગવાં કિં બાલકાનાં તથા
બૃન્દાખ્યસ્ય વનસ્ય કિં રવિસુતાનદ્યા વધૂનાં કિમુ ॥
વત્સાનાં કિમુ તૈઃ પુરા વિરચિતં પુણ્યં તપો વા વ્રતં
હે ગોવિન્દ! ભવત્પદામ્બુજરજોધન્યાસ્સમસ્તા અપિ ॥ ૬૭૮ ॥

ઇત્યુક્તવન્તં પિતરં પ્રણમ્ય
કૃષ્ણોઽબ્રવીત્તાત! ભવદ્વિયુક્તઃ ।
નાહં ત્વદાનન્દકૃદર્હસિ ત્વં
ક્ષન્તું હિ મન્તું મમ સમ્પ્રતીતિ ॥ ૬૭૯ ॥

સકૃષ્ણં સર્વજનાક્ષિકર્ષણં
ગાઢે સમાલિડગ્ય જગાદ દેવકી ।
પશ્યામિ દિષ્ટ્યા નનુ વત્સ! ગોવ્રજે
ત્વાં ક્વિલ્લમિષ્ટૈર્વનચ્ક્રુઃકમૈરિતિ ॥ ૬૮૦ ॥

બદ્ધં તં સપદિ વિમોચ્ય યોગ્રસેનં
રાજાનં પુનરપિ કારયન્ સ કૃષ્ણઃ ।
સ્વં ધર્મં પ્રકટિતવાન્યદ્બૂઢાનાં
પ્રભ્રષ્ટક્ષિતિપરિભૃટ્વ રૂપમીડયઃ ॥ ૬૮૧ ॥

અસંખ્યબ્રહ્માણ્ઽપ્રકટિતનિજૈશ્ચર્યવિભવઃ
સમસ્તાન્તર્યામી યદુકુલમણે! કિન્તવ ભુવા ।
નરૈસ્સર્વૈરેવં વિધિનિયમવશ્યત્વમનિશં
સુપાલ્યં ધીરૈરિત્યનુરચિતકર્મોપદિશસિ ॥ ૬૮૨ ॥

નિયામકત્વે સ્વત એવ સિદ્ધે
કેનાપિ દાતવ્યમિહાસ્તિ કિન્તે ।
તથાપિ લોકાનુસૃતૌ કૃતાત્મા

अष्टोऽसि राज्यादिति तद्विचित्रम् ॥ ६८३ ॥

सङ्कुल्यमात्रपरिकल्पितसर्वजन्तु-
वृत्त्युत्थमत्यनुगुणप्रचुरप्रवृत्तिः ।
त्रैलोक्यरक्षापरोऽसि यदूत्तम! त्वं
राजैव शासनपरः किमु रक्षापार्थम् ॥ ६८४ ॥

अन्तः प्रविष्टश्च यरायराणां
यथोचितस्थाननिवेशयोग्यान् ।
भिर्भर्षि तानम्भुजपत्रनेत्रां
सूत्रं विचित्रानिव रत्नसङ्घान् ॥ ६८५ ॥

नन्दं विलोक्य करुणारसपूरिताक्षो
भृन्दावनं किमभियासि सुदृत्समेतः ।
वात्सल्यपूर्णादृढयो मयि मन्मनास्त्वं
सर्वस्वदाननिरतस्समपालयो माम् ॥ ६८६ ॥

एति निगदितं श्रुत्वा नन्दोऽप्यानन्दितमना मनाङ्
निजभुजसमाश्लिष्टं कृष्णं सबाष्पनयनोऽब्रवीत् ।
किमिदमुचितं कृष्ण! श्रीमंस्त्वयैव परिरक्षिताः
वयमिह मुहुश्शत्रुप्रातात्कृपैकनिलयाय्युत ॥ ६८७ ॥

त्वय्यागते तृणजलादिसमृद्धिरासीत्
गावोऽपि कुम्भपयसः परिपुष्टगात्राः ।
दृष्ट्वा बभूवुरभिला प्रजबालकाश्च
योषाः भवत्सुखसत्यनघात्म भूषाः ॥ ६८८ ॥

त्वत्पादपङ्कजः परिपूतधन्यं
भृन्दावनं सकलभाग्यनितान्तभोग्यम् ।
सान्निध्यतस्तव मलोत्सवपुष्टमासीत्
तत्त्वां विना कथमलं विकलं विशेषम् ॥ ६८९ ॥

त्यक्त्वा तृणं जलमपि प्रतिपन्नमौनाः
गावोऽपि कृष्ण! भवदागमनाध्वनेत्राः ।
दुङ्गारमात्रपरिदर्शितदैन्यदुःखाः
गोष्ठेषु सन्ति कथमेत्य विलोकयेयम् ॥ ६९० ॥

કંસં નિહત્ય પુનરપ્યભિયાસ્યતીતિ
ગોપાડ્ગનાઃ કૃતધિયસ્ત્વદનન્યભાવાઃ ।
રાત્રન્દિવં નનુ હરે! પ્રતિપાલયન્તિ
મામેકમાગતમવેક્ષ્ય કથં ભવેયુઃ ॥ ૬૯૧ ॥

પુષ્પાણ્યરણ્યે વિવિધાનિ કૃષ્ણ!
મ્લાનાનિ તત્રૈવ પતન્તિ ભૂમૌ ।
રાજ્યે સ્થિતે ત્વય્યપિ તાનિ કો વા
સાનન્દમાદાસ્યતિ ધારણાર્થમ્ ॥ ૬૯૨ ॥

યા ભીત્યા નવનીતદુગ્ધદધિભૃદ્ભાણ્ડોપગૂહોત્સુકાઃ
તા એવાદ્ય સમર્પણાય ભવતે હસ્તોદ્ધૃતં ત્વત્પ્રિયમ્ ।
એહ્યેહીતિ સબાષ્પગદ્ગદગિરસ્ત્વામાહ્વયન્ત્યાદરાત્
તદ્ગોવિન્દ! મયૈવ સમ્પ્રતિ સમાયાહિ પ્રજં સાગ્રજઃ ॥ ૬૯૩ ॥

રાધેવ ગાનવિમુખી મુરલી મુકુન્દ!
વાતાતપાભિનિહતા ભવદાસિકામા ।
ભૂમૌ લુઠત્યવિરતં દયનીયશોભા
તત્સાન્ત્વનાય સમુપૈહિ મયા પ્રજં ત્વમ્ ॥ ૬૯૪ ॥

શ્રુત્વા નન્દવયો વિયોગશિથિલં હૃદ્દ્રાવિ કૃષ્ણોઽબ્રવીત્
કર્તવ્યં બહુ વર્તતેઽત્ર નિતરામાયાતુમેવોત્સહે ।
નાહં સમ્પ્રતિ યાતુમર્હથ પુનર્દ્રષ્ટું પ્રજેયં પ્રજં
ત્વિત્યં સાન્ત્વનતત્પરો મુરરિપુરસમ્પ્રેષયામાસ તાન્ ॥ ૬૯૫ ॥

સવિધિ સમુપનીતૌ રામકૃષ્ણૌ સ્વપિત્રા
ગુરુમુખમધિગન્તું સર્વવિદ્યાઃ પ્રયાતૌ ।
વિનમિતશિરસૌ સાન્દીપનિ પ્રાપ્ય હૃદ્યૌ
નિજગુરુવરિવચ્ચાસક્તચિત્તૌ સમાસ્તામ્ ॥ ૬૯૬ ॥

સકૃદુક્તં પુનર્નૈવ વિષયગ્રાહિણોસ્તયોઃ ।
વિદ્યાધિદેવતે તૌ તુ લોકસઙ્ગહતત્પરૌ ॥ ૬૯૭ ॥

અનુગ્રહકૃતાદરં કલયતિ પ્રિયા સા દયા
ભવન્તમિહ યોજયત્યનિયતક્રિયાયાં છલાત્ ।
જગદ્ગુરુમપિ સ્વયં ગુરુવશં વ્યતાનીત્તથા
વ્યદાપયદહો! ગુરોસ્તનયમબ્ધિગં દક્ષિણામ્ ॥ ૬૯૮ ॥

એવં ક્ષિતૌ મનુજતાકૃતચિત્રકર્મા
શ્રી વેદુટેશ! કરુણાપરિચોદિતસ્સન્ ।
મૌઢ્યાદ્ભવત્પરિભવૈકલ્યો મનુષ્યાન્
સાઞ્ચિન્ત્ય પર્વતતટેઽસિ કિમર્થ્યમૂર્તિઃ ॥ ૬૯૯ ॥

કથમપ્યમતીન્નરાનધીનાન્
કરવાણીતિ કૃતપ્રતિજ્ઞ એવ ।
અહિશૈલતટે વિચિન્તયન્ કિં
જનભાવસ્મરણાત્કૃતસ્મિતોઽસિ ॥ ૭૦૦ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
સપ્તમશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૮. અષ્ટમશતકમ્

શ્રીઃ ।
શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમદ્વેદાન્તદેશિકાય નમઃ ।
અથ દયાસહસ્રે અષ્ટમશતકમ્ ।

અભિહિતં વચનં પરિરક્ષિતું
પુનરપિ પ્રતિપદ્ય યશસ્વિનીમ્ ।
સુરભિચન્દનદાં મધુરાનનાં
તદભિલાષમપૂરયદ્ય્યુતઃ ॥ ૭૦૧ ॥

નિરાતઙ્ગાપરિચ્છિન્નસદાનન્દનસ્ય તે ।
અન્યાપેક્ષા મુદે કિં વા કૃપાકાર્યમિદં ખલુ ॥ ૭૦૨ ॥

ભક્તાનાં મુદમેવ હન્ત! મનુષે સ્વીયાં મુદં શ્રીપતે!
તેષાં દુઃખમવૈષિ દુઃખમમિતં સ્વીયં કૃપાવારિધે! ।
તદ્ભક્તૈર્યદપેક્ષ્યતે તદચિરાત્સમ્પૂરયત્યાદરાત્
આત્માર્થં ન કિમપ્યપેક્ષિતમયે! સમ્પૂર્ણકામો ભવાન્ ॥ ૭૦૩ ॥

સ્વકીયાવિભાવં સફલચિતુકામો યદુપુરી-

નિવાસશ્રીવાસો ધનરુચિપટપ્રેમમુદિતઃ ।
વધાય પ્રત્યર્થિપ્રવરનિકરાણાં કૃતમનાઃ
મનાગ્બીજાવાપં સપદિ કૃતવાન્ કંસમુખતઃ ॥ ૭૦૪ ॥

અનેકવારં મગધેશ્વરેણ
સંયુધ્ય તં કાલયસિ સ્મ શૌરે! ।
સમસ્તશક્તસ્ય કિયાનયં તે
ક્રીડસ્યહો! માનુષયોગ્યકૃત્યઃ ॥ ૭૦૫ ॥

સૃષ્ટિં સ્થિતિં લયમપિ પ્રભવં ત્રિલોક્યાઃ
સકુલ્પતો રચયિતું કિમિદં મુકુન્દ! ।
આજ્ઞાનુવર્તિ સકલાયુધચકવર્તિ
જાગર્તિ ચક્રમનિશં ભવદીયપાણૌ ॥ ૭૦૬ ॥

એકતો યવનપીડનં જરા-
સન્ધયુદ્ધમપરત્ર ચિન્તયન્ ।
દ્વારકાં જલનિધાવકારયો
દિવ્યસમ્પદમયે! મયેન હિ ॥ ૭૦૭ ॥

રત્નાકરોપરિ સુરત્નપુરી ત્વદીયા
સા દ્વારકા સુરપુરીતરુરત્નદીપ્રા! ।
વેદાન્તવેદમહિમા તવ વાગતીતઃ
સત્યેવમપ્યનુકરોષિ મનુષ્યચેષ્ટામ્ ॥ ૭૦૮ ॥

કથં વા શૌરે! ત્વં જલનિધિજલે દિવ્યનગરીં
વિશાલાં નિર્માપ્ય સ્ફુરદુદધિના ધારયસિ તામ્ ।
પુરા રામત્વેડપિ પ્રભલજલધૌ સેતુમતુલં
નલેનૈતદ્યુક્તં તવ તુ વિતતં કારિતવતઃ ॥ ૭૦૯ ॥

ભયકૃદ્ભયનાશનોડપિ શૌરે!
યવનાદ્ભીત ઇવ પ્રધાવ્ય દૂરમ્ ।
અમુના યવનેન વીક્ષ્યમાણો
હ્યવિશઃ પર્વતકન્દરોદરં દ્રાક્ ॥ ૭૧૦ ॥

ધન્યોડયમેવ યવનો યદમું ભવન્તં
પીતામ્બરં ધનરુચિં નલિનાયતાક્ષમ્ ।
પગ્થાયાધાગ્ચિતયતુર્ભુજદણ્ડમીડ્યં

भक्तोभधावनमपश्यदयिन्त्यरूपम् ॥ ७११ ॥

मुयुक्तुन्दृशा विनाश्य वीरं यवनं तत्प्रतिबोधनापराधम् ।

प्रकटीकृतवान् कलं व्ययार्थं भगवद्भक्तकृतागसां मुकुन्द ॥ ७१२ ॥

शुभूतकान्तरुशिपुङ्गुजपत्रनेत्रं

यङ्काञ्जनन्दकगदारमणीयउस्तम् ।

कस्तूरिकातिलकहालमराजवावं

दिव्यस्वरूपमयि! दर्शितवानमुष्मै ॥ ७१३ ॥

सुभं व्युत्थाप्य करुणो! मुयुक्तुन्दं व्यदापयः ।

दिव्यरूपं मुकुन्दस्य तस्मै योगिभिरीप्सितम् ॥ ७१४ ॥

जरासन्धाद्भीतो डलधरयुतो धावनपटुः

समुत्सेधे शैले पिडिततनुरप्यल्पमतिना ।

गिरौ दग्धे तस्मात्प्लुतिगतधरः क्वापि निरगाः

विचित्रा लीला ते परमपुरुषस्यापि धराणौ ॥ ७१५ ॥

नवनीतचौर्यशिरवासनाभलात्

नवनीतकोमलतराञ्छमानसाम् ।

अपहर्तुमेव कृतधीरभूः किमु

प्रसभं मुकुन्द! भवदीयरुद्धिणीम् ॥ ७१६ ॥

निकषोपलकृष्टभेरेणा-

सदृशी तावकवक्षसि प्रसक्ता ।

मुमुद्रे ननु रुद्धिणी मुरारे!

भवदीयामिविधावपि श्रमस्ते ॥ ७१७ ॥

प्रमथ्याब्धिं पूर्वं समधिगतवान् पद्मनिवयां

धनुर्भङ्गात्सीतां जनकतनयामापिय उद्रे! ।

छदानीमप्येवं युधि जितरिपुर्भाष्मकसुतां

श्रमेण स्वायत्तीकृतयकितदारोऽसि किमिदम् ॥ ७१८ ॥

अथवा सति पुष्पलेऽपि विद्ये

तदपोढ्याश्रितरक्षाणं तनोमि ।

छति दर्शयितुं किमम्बुजाक्ष!

श्रमनिर्वासितविघ्न एव जिष्णुः ॥ ७१९ ॥

દયિતયા પ્રતિષ્ઠિદ્યવધં હરે!

સમભિરક્ષિતવાનપરાધિનમ્ ।

કરુણયા નનુ રુઝિમણમાહવે

પુરુષકારધુરા વચનાતિગા ॥ ૭૨૦ ॥

પુરા ચેનાકારિ પ્રધનભુવિ સાહ્યં નિરુપમં

નિયુદ્ધં તેનાસીત્તવ જરઠભલ્લૂકપતિના ।

અનુગ્રાહ્યે જન્તૌ કથમપિ હરે! કામપિ દયાં

વિતન્વન્મોહાત્તં વિઘટયસિ દત્તાત્મવિભવઃ ॥ ૭૨૧ ॥

સ્વાડ્ગામિમર્શનસુખાનુભવેન બાલ્યે

નીરાભિખેલનવિઘૌ જનિતાનુરાગામ્ ।

સૂર્યાત્મજો ત્વદનુચિન્તનધન્યધન્યાં

આમોદયઃ કરુણયા પરિણીય શૌરે ॥ ૭૨૨ ॥

મન્દાક્ષમન્દધિષણાન્ ધુતગર્વગન્ધાન્

આન્દોલયત્રરપતીશ્ચિરનિન્દનાર્હાન્ ।

ગોવિન્દ! સુન્દરમુખીં નનુ મિત્રવિન્દાં

વિન્દત્રનન્દિથ મિલિન્દ ઇવારવિન્દમ્ ॥ ૭૨૩ ॥

દુર્દાન્તદૃમદુરવગ્રહદુર્વિનીતાન્

સમાપિ કૃષ્ણ! વૃષભાન્ દમનેન વશ્યાન્ ।

સમાકૃતિર્નનુ વિધાય કરગ્રહેણ

સત્યામવાપિથ ચ નાગ્રજિતીં કૃપાલો! ॥ ૭૨૪ ॥

શ્રુતકીર્તિસુતાં મુકુન્દ! ભદ્રાં

નનુ ભદ્રાવયવાં કુરડગનેત્રીમ્ ।

વિધિવલ્લરપીડનેન શૌરે!

દયિતામાપિથ મોદયન્ કૃપાલો! ॥ ૭૨૫ ॥

મદ્રાધિનાથતનયાં નનુ લક્ષ્મણાગ્ચ

ભૂપાલમણ્ડલપરિષ્કૃતમણ્ડપસ્થામ્ ।

સર્વેષુ રાજસુ મિષત્સુ ચ જહ્લિથ દ્રાક્

તાક્ષ્યસ્સુધામિવ જનાર્દન! તાક્ષ્યકેતો! ॥ ૭૨૬ ॥

નરકં વિનાશ્ય નરકં યથા નૃણાં

નિગલીકૃતાસ્તુ સુરસુન્દરીસમાઃ ।

निजदुपसक्तलृट्या नितम्बिनीः
समनीनयो हि कृपया पुरं स्वकम् ॥ ७२७ ॥

नरकापलृते सुकुण्डले त्वि-
ड्ढसितादित्यरुथी समर्थं तस्यै ।
कृपया कुलिशायुधस्य मात्रे
कृतकृत्यत्वमदर्शयो हि शौरे ॥ ७२८ ॥

अेवं साध्यकृद्यमेयविभवो वज्रायुधेनाडवे
द्विष्टस्तं प्रविजित्य दिव्यमधुलिट् ञ्छुरसुस्वागतम् ।
ताक्ष्यं न्यस्य य पारिजातममितामोदप्रसूनाञ्चितं
सत्राजित्तनयावनीं समनयो मायाव्ययिन्त्या तव ॥ ७२९ ॥

मानापनोदाय नर्मोक्तिवेत्ता
श्रीरुक्मिणीदृढमलृट्कृतन्तोक्त्या ।
तां रोदधन् सान्त्वनोक्त्यापि शौरे!
प्राडर्षयः प्राणिसद्वर्त्मकाङ्क्षी ॥ ७३० ॥

स्वपुत्रपौत्रादिविवाडकाले
तानन्तरायान् प्रविजित्य शत्रून् ।
अमानुषेणात्मबलेन शौरे!
त्वदीयरक्षां बहुधा व्यतानीः ॥ ७३१ ॥

त्वदीयार्थं श्रीमन्मनुजतनुरप्यदृष्टुतविधिः
धरण्यां प्रत्यूडप्रशमनकृते क्लेशममितम् ।
समारोप्य श्रेयो वितरसि नतेभ्यो यदुपते!
दयां ते निस्सीमां कथयितुमनीशस्त्वमपि हि ॥ ७३२ ॥

कृकलासमनल्पवर्णद्विडं
भुडुरावल्गितमस्तकं प्रडिस्थं ।
कृपयानुजिघृक्षुरात्मलृट्स्ता-
दुदुबिभ्रस्तव कार्यमेतदेव ॥ ७३३ ॥

नृगयकवर्तिनमनल्पदायिनं
द्विजयुग्मधर्षणानिरस्तवैभवम् ।
समुदस्य कूपकुडुरात्पृथानिधे!
पतितोद्भुरत्वमभिदर्शितं त्वया ॥ ७३४ ॥

મુનિપુડ્ગવૈર્મુહુરભિષ્ટુતો ભવાન્
ધરણીસુરેષુ દૃઢદર્શિતાદરઃ ।
દ્વિજવિત્તયૌર્યફલમપ્યુદાહરન્
નૃગચક્રવર્તિકથયૈવ રૌરવમ્ ॥ ૭૩૫ ॥

નીલામ્બરો વ્રજમુપેત્ય પુનશ્ચ તત્ર
નિર્વર્તિતોત્સવનિરુત્સુકદેશકલ્પે ।
તેષાં મુકુન્દવિરહાતુરમાનસાનાં
બાષ્પૈસ્સ્વયગ્ચ સમભાગભવદ્વિયોગે ॥ ૭૩૬ ॥

પૌણ્ડ્રકવાસુદેવમુપકલ્પિતતાક્ષરથં
કૃત્રિમશડ્બચક્રભુજમીપ્સિતતત્ત્રધનમ્ ।
ચક્રનિકૃત્તમસ્તકમપતયદલ્પમતિં
કૃષ્ણ! ભવાન્ દુરધ્વગવિનાશકૃતે ત્વમભૂઃ ॥ ૭૩૭ ॥

કાશીં તત્ત્રભુમપ્યનાદિનિધને કૃત્યાનિકૃત્યુત્સુકં
ચક્રેણ જવલનત્વિષા સમદહસ્સ્ફીતસ્કુલિડ્ગાર્ષિષા ।
દૈત્યધ્વાન્તદિવાકરે ત્વયિ ભવન્ત્યૌધ્રુત્યદુર્મર્ગિગ્નાઃ
જવાલાયાં શલભા ઇવ પ્રતિભટાઃ કિં ચિત્રમત્રાચ્યુત ॥ ૭૩૮ ॥

રઘુવીરરામચરણાબ્જભક્તિભાક્
અભવત્પુરાણકપિપુડ્ગવસ્તુ યઃ ।
યદુવીરરામપરિપન્થિનં સ તં
દ્વિવિદં જઘાન યુગધર્મ ઈદૃશઃ ॥ ૭૩૯ ॥

યદુનાથપોડશસહસ્રસુન્દરીઃ
સમકાલ એવ સમસંખ્યકાયભાક્ ।
સમનન્દયસ્સુરતિકેલિકોવિદઃ
તવ કારણં હિ કરુણા તથાસ્થિતેઃ ॥ ૭૪૦ ॥

સક્રુલ્પિતં નાથ! યથા તથૈવ
ભક્તાવનાર્થં ક્રિયતે ત્વયા હિ ।
શક્તોડપિ ભીમેન ગતાસુમાજૈ
ત્વં કારયામાસિથ માગધં તમ્ ॥ ૭૪૧ ॥

બન્ધાદ્વિમોચ્ય નૃપતીન્ પ્રવિતીર્ય તેભ્યો

वस्त्रादि वस्तु विनुतो विनतैर्मुदा तैः ।
स्वीयेषु राजयविभवेषु पुनर्नियोज्य
तानाविथाय्युत! दया तव वागतीता ॥ ७४२ ॥

प्रत्यूहविध्वंसनपूर्वकं त्वत्-
पदाब्जसेवारतमानसानाम् ।
सत्कर्म निर्वर्तयसीह शौरे!
चित्रं न चैतत्करुणा तवैवम् ॥ ७४३ ॥

युधिष्ठिरमभं हरे! सुमुभमन्तरायं विना
सोदरभुजार्जितैः कनकवस्त्रवस्त्रादिभिः ।
यथाविधि विधापयन्निगमपारगैस्तापसैः
नृपोत्तमशिरोमणिं व्यतनुथाः पृथायास्सुतम् ॥ ७४४ ॥

यस्समतन्तुतनुभृद्भुतभुक् स्वर्गपो
मन्त्रात्मकस्सुरमयो हुतलव्यभोक्ता ।
तस्मिंस्थिते त्वयि धुरि कतुराजमेनं
धर्मो व्यधादिति किमत्र मुकुन्त! चित्रम् ॥ ७४५ ॥

श्रियश्श्रीस्त्वं श्रीमन्यद्भुतलमणो! कामपि कृपां
वितन्वन्निर्व्याजं निवससि सुलुधत्र नितराम् ।
कथं न स्यात्तस्मिन्निरवधि निधीनामुपययः
तदस्मिन्निर्लेतु प्रडिणु करुणां तादृशगुणाम् ॥ ७४६ ॥

वितर्कसन्निग्धमनस्सु सत्ये-
ष्वभ्यर्द्धणो ह्यस्सुहृदेव श्रेष्ठः ।
भवन्तमेकं ननु निश्चिकाय
सर्वेऽयमित्यय्युत! धन्यधन्यः ॥ ७४७ ॥

सभाजनार्हं भङ्गुधा विगर्हन्
सभाजनार्हं कमलासभ! त्वाम् ।
स चेदिराजस्सुकृती किमाहो-
स्वित्पापकृधत्तव पादमाप ॥ ७४८ ॥

नानाशास्त्रप्रबलविषाणा अथपारार्द्धणार्हः
विद्वांसस्त्वं यद्भुतलमणो! नैव जानन्ति दृष्टाः ।
कारुण्यं ते यद्गुणं पतत्यम्भुजक्ष! प्रतीक्ष्यं

લક્ષ્મીશં ત્વાં પ્રથિતવિભવં શુદ્ધસત્વસ્સ વેત્તિ ॥ ૭૪૯ ॥

ચેદિરાજચરિતાનુચિન્તના-

ન્રષ્ટભીતિરહમસ્મિ સામ્પ્રતમ્ ।

નિન્દતેડપિ નિજપાદપદ્મજં

યચ્છસિ સ્મ કૃપયા યદચ્ચ્યુત ॥ ૭૫૦ ॥

સજ્જોડભવો હિ સવનાગતમાનવાનાં

પાદાવનેજનવિઘૌ યદુનાથ! તીર્થે: ।

કિં ન્યાય્યમેતદમરાર્ચિતપદ્મજાડુઘ્રે:

તે ભક્તનૈઘ્યમથવા પ્રકટીકૃતં નુ ॥ ૭૫૧ ॥

શતાનન્દસક્ષ્માલિતાડ્ઘ્રિસુતાયા:

સ્રવન્ત્યા: પય: પ્રોક્ષ્ય યે ધન્યધન્યા: ।

અહો! કૃષ્ણ! તેષાં પદક્ષાલનેન

સ્વયં ધન્યમામન્યસે સ્વં કિમેતત્ ॥ ૭૫૨ ॥

ભક્તા યથા ભવત્રપ્રાણા:

ભક્તપ્રાણસ્તથા ભવાન્ ।

તત્તે યુક્તમિદં શૌરે!

યદ્ભક્તાડ્ઘ્યવનેજનમ્ ॥ ૭૫૩ ॥

ત્રિપુરરિપુવરેણ પ્રામમાયન્તુ સાલ્વં

પ્રતિભટયદુવીરખોષણોપાત્તદર્પમ્ ।

શ્રિતજનપરિરક્ષાબદ્ધદીક્ષસ્વચક્ર-

પ્રહરણવિનિકૃત્તગ્રીવમાશુ વ્યતાની: ॥ ૭૫૪ ॥

દન્તવક્રમપિ હન્ત! સડ્ગરે

હન્તિ સ સ્મ ગદયા ભવાન્ હરે! ।

તસ્ય કણ્ઠતલનિર્ગતા ધૃતિ:

પ્રાવિશત્તવ પદં કૃપા રિપૌ ॥ ૭૫૫ ॥

ભૂદેવનૈપથ્યનિગૂઢશૌર્યાન્

ધર્માત્મન: પાણ્ડુસુતાન્નિરક્ષુ: ।

સંયોજ્ય પાગ્ધ્યાલિકયા મુકુન્દ

સન્તોષયામાસિથ તે દયાહો ॥ ૭૫૬ ॥

દુરોદરનિરઙ્ગશાન્ પરિહરન્તિ સત્સમ્પદો-
પ્યરાલધરણીપતીનુપસરન્તિ દામોદર! ।
ઇતિ વ્યસનિનાં નૃણાં પ્રકટયન્નિવાત્માશ્રિત-
પ્રચણ્ડબલપાણ્ડવાવનતિમત્ર કિં સેહિષે ॥ ૭૫૭ ॥

તથાપિ ભક્તાન્નવિમુગ્ધસિ ત્વં
કદાપિ ગોવિન્દ! સવાગ્નિજાતામ્ ।
તાં દ્રૌપદીં ત્વચ્ચરણૈકસક્તાં
રરક્ષિથાચ્છાદનદાનતો યત્ ॥ ૭૫૮ ॥

અમ્બરાધદુપતે! હ્યવતેરુ-
શ્ચિત્રિતામ્બરપરમ્પરિકા દ્રાક્! ।
ત્વદ્યોર્મય ઇવ પ્રયતાત્મ-
દ્રૌપદીહૃદયચન્દ્રવિવૃદ્ધાઃ ॥ ૭૫૯ ॥

ગોવિન્દેતિ સુદૂરવર્તિનમપિ ત્વામાહ્વયન્તીં મુહુઃ
માનત્રાણપરાયણાં સ્વપતિભિસ્ત્યક્તાત્મસંરક્ષણામ્ ।
પાગ્યાલીં ભવતો રરક્ષ કિમુ તન્નામાથવા કિં ભવાન્
સા તે કિં કરુણાથવા શ્રિતમહાદુઃખાપહન્ત્રી હરે ॥ ૭૬૦ ॥

ગોવિન્દેતિ યદાકન્દત્ કૃષ્ણા માં દૂરવાસિનં!
ઋણં પ્રવૃદ્ધમિવ મે હૃદયાન્નાપસર્પતિ ॥

દુર્વાસઃ પ્રભૃતિ મુનીન્દ્ર કુક્ષિપૂર્તિં
કૌન્તેયક્ષતિહરણાર્થમમ્બુજાક્ષ! ।
શાકાલ્પં સ્વયમુપભુજ્ય કલ્પયન્ સન્
સર્વાન્તર્નિજવસતિં વ્યદર્શયો હિ ॥ ૭૬૧ ॥

દૂતો ભૂત્વા મૃધહતિકૃતે પાણ્ડવાર્થં ગજાહ્ન
સ્થાનં યાતઃ કુરુકુલપતિં ચાયમાનશ્ચ સન્નિં! ।
મોઘીભૂતપ્રચુરયતનસ્સન્નિવૃત્તઃ કિમર્થ
ક્ષોણીભારપ્રશમનકૃતે તે તુ સહુલ્ય એવમ્ ॥ ૭૬૨ ॥

ગીતા ગીતા સપદિ ભવતા વિશ્વરૂપં વ્યદર્શિં
શ્રીમન્ સર્વં સમભવદહો! યાતયામં કિમેતત્! ।
માયૈવૈવં કલયતિ કલૌ માનુષેષુ ત્વદીયા
તસ્માદીનસ્તવ તુ કરુણાં પ્રાર્થયે ભક્તિદાત્રીમ્ ॥ ૭૬૩ ॥

પુરુહૂતનીલમણિકાન્તિમઞ્જલઃ
 સિતમુગ્ધવાજિગણાયોદનોન્મુખઃ !
 પ્રધનાજિરેડપિ વિજયસ્ય સારથિઃ
 નનુ કસ્ય કૃષ્ણ! ન ચકર્ષિથેક્ષણમ્ ॥ ૭૬૪ ॥
 સૌન્દર્યં તે પ્રધનભુવિ યે સમ્પ્રહારૈકનિષ્ઠાઃ
 તેષાં ચક્ષૂષ્યપિ વિવશયન્નિર્નિમેષાણ્યકાર્ષાત્ !
 દર્શ દર્શં યદુકુલમણે! ત્વાં પ્રભુપ્રેર્યમાણાઃ
 અપ્યાસંસ્તે ત્વયિ કૃતહૃદસ્ત્યક્તકર્તવ્યકાર્યાઃ ॥ ૭૬૫ ॥
 દુષ્ટાત્મકાન્નપરિપોષિતદેહબન્ધાઃ
 પ્રજ્ઞાતિમાન્ધકૃતકાપથગાનુમોદાઃ ।
 વધ્યા ઇતિ પ્રથયિતું કિમુ ભીષ્મમુખ્ય-
 વૃદ્ધાદિનાશનવિધૌ રચિતાનુમોદઃ ॥ ૭૬૬ ॥
 શિલીમુખવિદારિતસ્ફુટિતપાણિરપ્યઞ્જસા
 સુપર્વવરનિમ્નગાસુતમભિદ્રવંશ્ચકભૃત્ ।
 ચલત્કુટિલકુન્તલપ્રચુરફાલદેશો હરે!
 નિજાકૃતિમદર્શયો બત! રિપોઃ કૃપા તેડનઘા ॥ ૭૬૭ ॥
 આત્માનમાયોધનભૂમિભાગે
 સન્દર્શ્ય બાણાહતિપાતિતેન ।
 ભીષ્મેણ ભાવ્યાત્મપરત્વશંસાં
 શ્રોતું વ્યતાનીઃ કિમુ જીવિનં તમ્ ॥ ૭૬૮ ॥
 કપિકેતુરક્ષણકૃતે રણેડભવો
 ભગદત્તમુક્તવરવૈષ્ણવાસ્ત્રભાક્ ।
 ઉરસા પયોધિતનયૈકસન્નના
 શ્વિતરક્ષણે હિ દયિતાગ્ચ નેક્ષસે ॥ ૭૬૯ ॥
 પરેણ યુદ્ધૈકરતસ્ય શૌરે!
 પાર્થેન ભૂરિશ્રવસો ભુજં દ્રાક્ ।
 અચ્છેદયસ્ત્વત્પરિચોદિતેન
 નાવેક્ષસે ધર્મમપિ શ્રિતાર્થમ્ ॥ ૭૭૦ ॥
 પિશિતપદ્મનિમગ્નરથાડુગક-

સ્વભુજકોટિસમુદ્ધરણોન્મુખમ્ ।
રવિસુતં નનુ મારયસિ સ્મ તં
વિજયતસ્સુકૃતં તવ યન્મતમ્ ॥ ૭૭૧ ॥

કુન્તીતનૂજમપિ કર્ણમયે! મુરારે!
પ્રાધાપયસ્સિતહયાવનબદ્ધદીક્ષઃ! ।
એવં વિધાતુમપિ કારણમસ્તિ તસ્ય
દુર્વૃત્તમાનિવિભુવર્ધિતસાન્દ્રમૈત્રી ॥ ૭૭૨ ॥

વદાન્યસ્તત્સમાનોડત્ર
વદાન્યઃ કોડસ્તિ માધવ! ।
તદ્ગુણો નેક્ષિતો યસ્માત્
રાધેયો ઘાતિતસ્તવયા ॥ ૭૭૩ ॥

એકં પશ્યસિ ધર્મપક્ષપતનં નાન્યં ગુણં શ્રીપતે!
સાધુષ્વાત્મરતેષુ કિન્તુ કરુણાં સર્વાત્મસન્તોષિણીમ્ ।
યસ્મિન્સ્તદ્વ્યયમપ્યબાધિતગતિ સ્નિહ્યસ્યહો તત્ર હિ
વ્યર્થત્વેન પરાન્ ગુણાન્ ગણયતા કિં સ ત્વયા ધ્વંસિતઃ ॥ ૭૭૪ ॥

કર્મ કિન્નુ જનનાન્તરાર્જિતં
સમ્પ્રતીહ રચિતં વિલોક્ય વા ।
દિત્સસિ પ્રતિકૃલં નૃણાં હરે!
દુષ્પ્રવેશ કરુણા હ્યઘાત્મકાઃ ॥ ૭૭૫ ॥

દુર્યોધનં હ્રદનિમગ્નમપાસ્તધૈર્ય-
મુત્થાપ્ય ભીમગદયોરુતટેડભિઘાત્ય ।
કાપટ્યતો મુરરિપો! તમપાતયો હિ
કર્માનુરૂપમિહ દર્શયિતું ફલં કિમ્ ॥ ૭૭૬ ॥

શાઠ્યેન ધર્મસુતસમ્પદમક્ષકેલ્યાં
પૈશુન્યનિષ્ઠસુહૃદાં વચસાપહૃત્ય ।
કિં સૌખ્યભાગભવદત્ર સુયોધનોડયં
શૌરે! પરસ્વહરણેન સુખી ન મર્ત્યઃ ॥ ૭૭૭ ॥

યથાલાભસન્તુષ્ટચિત્તો ભવેદ્યઃ
કૃપાપાત્રતાં યાતિ શૌરે! સ તેડત્ર ।
પરસ્વાપહર્તા તુ ચિન્તાપરસ્થાત્

અતસ્સ્વાપતેયં હરેન્નાન્યદીયમ્ ॥ ૭૭૮ ॥

દૃષ્ટ્વા બાન્ધવપુત્રમિત્રસહજાન્યુદ્ધે હતાંશ્રક્ષુષા
માની દૈન્યહતો ગતાસુરભવદ્યુર્ધાનો ધૂર્વહઃ ।
શ્રીમંશ્ચક્રધર! ત્વદીયવચસાં પિક્કારમૂલા કિમુ
સ્યાદેતાદૃગનર્થસન્તતિરહો! કારુણ્યદૂરીકૃતા ॥ ૭૭૯ ॥

ભગવંસ્ત્વયિ નિર્મિતોઽપરાધઃ
કથમપ્યચ્યુત! સહ્યતે ત્વયૈવ ।
તવ ભક્તજને કૃતોઽપરાધો
ન હિ સહ્યોઽત્ર સ કૌરવસ્તુ સાક્ષી ॥ ૭૮૦ ॥

રજોગુણવિમૂઢધીર્વિષયવાગુરાચન્નિતઃ
પરસ્વહરણોત્સુકો હૃતસુરક્ષણે વ્યાકુલઃ ।
નિરસ્તસુખનિદ્રકો વિગલિતક્ષુધાત્તામયઃ
ભવેદિહ નરો હરે! કરુણા સ્પૃહાં વારય ॥ ૭૮૧ ॥

ધર્માત્મા શમનસુતો નિરીહચિત્તઃ
કાન્તારે પ્રયતધુનીકૃતાવગાહઃ ।
અભ્યર્ચન્મુનિચરણાન્ સુપ્રી ન્યવાત્સીત્
કારુણ્યપ્રવણામનાસ્તવામ્બુજાક્ષ! ॥ ૭૮૨ ॥

બહુના વચસા કિમત્ર શૌરે!
ભગવન્! રક્ષિતુમિચ્છસિ સ્વયં યમ્ ।
વિતરસ્યખિલાંશ્ચ સદ્ગુણાંસ્ત્વં
નનુ તસ્મૈ કરુણાકટાક્ષપાતૈઃ ॥ ૭૮૩ ॥

હુતભુક્ પ્રવીતીર્ણમદ્ભુતાઙ્ગં
કપિકેત્વર્જુનવાજિમણિઉતઞ્ચ ।
રથવર્યમનન્યવીરદમ્યં
ભગવંશ્ચારયસિ સ્મ હૃલ્ગુનાર્થમ્ ॥ ૭૮૪ ॥

યન્નિમિત્તમુપદાપિતસ્ત્વયા
સ્યન્નસ્થિતહયાય માધવ! ।
સામ્પરાયકમપૂર્યતાપિ ત-
ન્નિર્વૃતોઽસિ ધરણીભરવ્યયાત્ ॥ ૭૮૫ ॥

प्राणोभ्योऽप्यधिकप्रियं रथगतं पार्थ रिरक्षू रथात्
प्राक्तं द्रागवतार्थं रोषेणतथा तेनैव वाग्मत्सितः ।
स्मेरास्यस्तदनु स्वयं रथवरादुत्प्लुत्य दग्धात्ततः
स्वायत्तं छि ररक्षिथाय्युत! कृपां ते किं ब्रवीम्याश्रिते ॥ ७८६ ॥

निनिन्द शिशुपालको ननु भवन्तमब्जेक्ष्ण!।
प्रियोऽपि पुरुषूतजस्त्वयि कृतात्ममारोऽप्ययम् ।
उभावपि समौ भवतु प्रतिकलं निजाम्नोन्नतौ
द्विडेकं धृष्ट ते कथं सुहृदभूद्वितीयो धरे ॥ ७८७ ॥

धर्मात्मजं क्षितिधुरन्धरमाकलय्य
सिंहासने समुपविष्टमपारमक्तिम् ।
दृष्टो बभूविथ मुकुन्द! दयापयोधे!
भक्तप्रमोदभर अये छि तेऽपि धर्मः ॥ ७८८ ॥

निजपरत्वमुदीरितमात्मना
रक्षभुभेऽर्जुनकैतवतो धरे! ।
अनुपयुक्तमवेत्य पुनर्नदी-
सुतमुभात्प्रकटीकृतवान् किमु ॥ ७८९ ॥

करुणाकर! नाडिवन्धपाद!
प्रथयन्नात्मपरत्वमज्ञानृष्यः ।
कथमप्यनुकुम्पयोद्दिधीर्षुः
यतसे ते तु पराऽभुजास्तथापि ॥ ७९० ॥

समोऽहमभिलेष्वापीत्यभिदधत्स्वयं श्रीपते!
स्वभक्तपरिपन्थिनो निजरिपून् भवान् भावयन् ।
दयानिधिरपि श्रितावनपरः परानासुरान्
विनाश्य धरणीभरं परिजडार युक्तन्त्विदम् ॥ ७९१ ॥

ब्रह्मादयोऽपि वितताऽऽकुटीरकीटाः
विश्वात्मकस्य तव यस्य परात्परस्य ।
स त्वं क्षितौ कङ्कलुठत्किमिकल्पमर्थैः
त्रिकीडिथाय्युत! कथं करुणात्र लेतुः ॥ ७९२ ॥

सङ्कल्पमात्रपरिकल्पितभस्मशेषान्
योधान्विधातुमपि माधव उन्त! दक्षः ।

પ્રત્યર્થિશસ્ત્રમથિતસ્ત્વમભૂઃ કિમર્થં
કિં સ્વાશ્રયાર્થમુપગચ્છતિ કોઽપિ વેતિ ॥ ૭૯૩ ॥

કવચિદ્યુધ્ધરુધ્ધઃ કવચિત્કાન્તિશીકઃ
કવચિદ્વિશ્વકાયઃ કવચિદ્વાણવિધ્ધઃ ।
કવચિચ્ચકધારી કવચિદ્વિપ્રલાપી
શ્રિતાર્થં વિચિત્રક્રિયોઽભૂર્મુરારે ॥ ૭૯૪ ॥

યુધ્ધાકુણે પ્રહરણપ્રવણાઃ પ્રવીરાઃ
ક્રોધાભિભૂતહૃદયા અપિ ધન્યધન્યાઃ ।
પ્રાણાત્યયાવસરદૃષ્ટભવન્મનોહ્ન-
રૂપાસ્સુયોગિસદૃશા હ્યભવન્ હરે! યત્ ॥ ૭૯૫ ॥

કર્માનુરૂપકલભોગપરાંસ્તુ જીવાન્
એવં સમસ્તહૃદયાન્તરગસ્સમીક્ષે ।
ઇત્યાસ્થિતો રથમુખે રણવીક્ષણૈક-
તાનઃ કિમુ સ્વયમસક્ત ઇવાભવસ્ત્વમ્ ॥ ૭૯૬ ॥

કરુણા તવ માનસાધિવાસા
શરણાયાતજનાવનૈકતાના ।
અરુણામ્બુજલોચન! શ્રિતાર્તેઃ
પરિણામપ્રતિપાદિનીવ ભાતિ ॥ ૭૯૭ ॥

ભવન્તં જગદ્ગર્હણીયઞ્ચ દૂતં
દયા તે વ્યતાનીત્તદા વાવદ્ભૂકમ્ ।
અહો! શૂદ્રગેહાન્નભોક્તારમેવં
હયપ્રેરકઞ્ચ શ્રિતાર્થં મુરારે ॥ ૭૯૮ ॥

સર્વજ્ઞોઽપિ શ્રિતજનકૃતે મૂઢવન્માનુષાત્મા
નાનાકલેશવ્યતિકરજહદિવ્યભોગાનુભૂતિઃ ।
સામસ્તુત્યોઽપ્યતિકટુજનારન્તુદપ્રાપ્તનિન્દઃ
શ્રીમન્ લક્ષ્મીરમણ! કરુણાનિદ્રા એતાદૃશોઽભૂઃ ॥ ૭૯૯ ॥

શ્રીમન્! કૃણીન્દ્રધરણીધરભવ્યશૃંગે
વિશ્રાન્તિસૌખ્યમધિગન્તુમિવાર્થમૂર્તિઃ ।
ભક્તૌઘકાક્ષિતવરપ્રતિપાદનાર્થ
મૌનેન તિષ્ઠસિ કિમુ શ્રિતપારિજાત ॥ ૮૦૦ ॥

एति श्रीलक्ष्मीदासाधिष्ठित वेदान्तदेशिकप्राणीते दयासुखे
अष्टमशतकं संपूर्णम् ।

८. नवमशतकम्

श्रीः ।

श्रीमते रामानुजाय नमः ।

श्रीमते लक्ष्मीदासाय नमः ।

श्रीमन्निगमान्तमहादेशिकाय नमः ।

अथ दयासुखे नवमशतकम् ।

यद्यप्यस्ति दया नाथ! त्वयि नित्यानपायिनी ।

दुर्वृत्तकण्टकाकीर्णो प्रविशेन्मयि सा कथम् ॥ ८०१ ॥

अलससंलतिभारबुग्नदृढयं संसारसिन्धवाप्लुतं

व्याध्याधिप्रभुभातिर्कडशमलानकार्धजग्धोज्जितम् ।

दारापत्यनिरन्तरप्रविसरद्वात्याभिसङ्घूर्णितं

शेषाद्रीश! कदा त्वदीयकरुणा सा मां समाधास्यति ॥ ८०२ ॥

मदान्धमम्भोरुडपत्रनेत्र!

कन्दर्पवश्यं परवित्तगृध्रम् ।

नृशंसमेनं ललनाविलोवं

कदा समाधास्यति ते दया माम् ॥ ८०३ ॥

आशा विशालबुवनेशितृभावलब्ध्या-

पीशानमित्रवरकोशवशाभिलाषा ।

श्रीश! त्वदङ्घ्रिशतपत्रविशेषशेषा

कारुण्यतस्तव भविष्यति मे कदा वा ॥ ८०४ ॥

श्रीवेङ्कटाद्रिशिभरप्रकटीकृतात्मन् !

बुद्धिस्सदा विषयमार्गलम्पटा मे ।

त्वत्पादपङ्कजमरन्मिलिन्मलावं

यास्यत्यहो! करुणया तव सा कदा वा ॥ ८०५ ॥

दुःखात्मकेषु विषयेषु सुप्तत्वबुद्धिः

હા ! હન્ત ! પાપવશતસ્સમુદેતિ નિત્યમ્ ।
તેષ્વમ્બુજાક્ષ! ભવદીયદયાવિશેષાત્
આવિર્ભવિષ્યતિ કદા બત ! મે જિહાસા ॥ ૮૦૬ ॥

દૌર્ગત્યાદ્ધનલિપ્સુતા તદનુ તત્પ્રાપ્ત્યર્થમન્યાશ્રયઃ
તદ્દાસ્યેન મનશ્શ્રમોઽપ્યસમયે ચિન્તા કદન્નાશનમ્ ।
તેનાધ્યામયપીડનગ્ચ ગૃહિણીધિક્કારવાણી હરે!
નૈરાશ્યં સ્વતનૌ ભવન્તિ ભવિતા તત્પદ્યાસ્મિન્ કદા ॥ ૮૦૭ ॥

નાનાકલેશપરમ્પરા જનિમતો મે નાત્મશાન્તિર્હરે!
ત્વત્પાદામ્બુજયુગ્મચિન્તનવિધિ નૈવાનુમોદેત હૃત્ ।
કિં તાપત્રયજર્ઝરીકૃતતનુસ્સાત્કર્મ કુર્યાત્કથં
કારુણ્યં મયિ તે પતિષ્યતિ કદા ત્વત્પાદસેવાપ્રદમ્ ॥ ૮૦૮ ॥

ચગ્ચલં મન ઇદં મુકુન્દ! તે
પાદતામરસપર્યુપાસને ।
નિશ્ચલત્વમુપયાતિ મે કથં
સ્થાપયિષ્યતિ કદા સ્થિરં દયા ॥ ૮૦૯ ॥

મદીયમિદમપ્યદસ્તદપિ સર્વમેતન્મમે-
ત્યનલ્પમમતાધિયા ક્ષુભિતમત્તચિત્તક્રિયઃ ।
સમુજ્જિતભવત્પદસ્મરણમમ્બુજાક્ષ! પ્રભો!
કદા તવ દયા તુ મામમમમેનમાધાસ્યતિ ॥ ૮૧૦ ॥

માયાજાલમભેદરન્ધ્રમબુધગ્રાહ્યં વૃષાદ્ગિપ્રભો !
વિસ્તીર્યાદ્ભુતયત્નતો ભવમહારણ્યે નરાખ્યાન્ મૃગાન્ ।
જીવગ્રાહમહો! ગ્રહીતુમસકૃન્નાનાસ્વરૂપો ભવાન્
તિષ્ઠન્નેવ કિમેકમપ્યલભત શ્રીમન્! દયાં તત્કુરુ ॥ ૮૧૧ ॥

ક્ષણં ક્ષણમપિ ક્ષિપન્ ક્ષપયતિ ક્ષિતાવક્ષતઃ
નૃણાં સ મહદાયુરપ્યહહ! કાલ એષ પ્રભુઃ ।
સરન્ધ્રઘટિકાગતપ્રચુરતૈલવચ્છ્રીપતે!
તદદ્ય દયયા તવ સ્મરણબુદ્ધિમાપાદય ॥ ૮૧૨ ॥

ક્ષણાર્ધકૃતદુષ્કૃતસ્મરણમાત્રસઙ્ઘૂર્ણિતો
નૃણાં યદિ વિધાસ્યસિ પ્રતિકૂલં ત્વઘોચ્છિત્તયે ।
તદા તુ નરકાન્તરપ્રચુરસર્જનં શ્રીપતે!

भवेद्धि करुणा तव प्रतिभटैव तत्कर्मणे ॥ ८१३ ॥

आशा प्रविष्टा प्रथमं मनो मे
वामा ततो वेश्म दयापयोधे!
आशाप्राप्तुन्नो दयिताभिलाषं
सम्पूरयन्नस्मि कुतस्स्मृतिस्ते ॥ ८१४ ॥

भाव्ये डीङ् न् जनकजननीलावितो यौवनेऽहं
योषाश्लेषप्रवाण्डुदयो भोगलाभैकतानः ।
वार्धक्येऽपि प्रशिथिलतनुर्व्याधिभिः पीड्यमानः
त्वत्पादाब्जस्मरणसमयो ब्रूहि शौरे! कदा मे ॥ ८१५ ॥

श्वः करिष्यामि ते ध्यानमिति शौरे! वदन्ति ये ।
तेऽपि धन्या यतोऽत्र त्वद् ध्यानकर्तव्यधीरभूत् ॥ ८१६ ॥

कार्यान्तरप्रसृतचित्ततया मनुष्यः
त्वत्पादपद्ममननं विदधातु मा वा ।
त्वच्छेषभावधिषणा यदि तस्य शौरे!
धन्यस्स एव तव यत्करुणैकपात्रम् ॥ ८१७ ॥

हृलोन्मुभयिरन्तनप्रयुरकर्म निर्वापय-
त्यनल्पयिरदुःखं त्वयिरदुःखप्रदम् ।
दया तव वितन्वती शराणामीयुषां श्रीपते!
भवन्तमिह वेदनासुखतयैव नामग्रहम् ॥ ८१८ ॥

शीतलापि करुणा तव शौरे! वह्निवद्धति पापममेयम् ।
तत्सदा मृगयति प्रसरन्ती मादृशं दुरितमेव सदेहम् ॥ ८१९ ॥

छन्द्रेयाणि विषयैकपराणि प्राप्तपाटवतयातिबलानि ।
त्वत्कृपा कलयिता तव सेवाकौतुकीनि कमलाक्ष! कदा मे ॥ ८२० ॥

उदरभरणनिष्ठो दृष्टसेवातिभिन्नो-
प्यनधिगतसुतृभिर्दीनदीनो मुरारे !
गृहतनयकलत्राणसन्त्रस्तचित्तः
शराण्मुपगतोऽहं त्वां न भक्त्या दयालुम् ॥ ८२१ ॥

दयसे यदि मादृशं मुरारे!
परदुःखादिकदुःखितास्वशृणा ।

કરુણા તવ સાર્થકા તદાનીં

ન તથા ચેદ્ભુવિ સા વૃથા ભવેદ્ધિ ॥ ૮૨૨ ॥

વૃષાદ્રીશ! શ્રીમન્! ક્વચિદપિ કદાપિ પ્રયતધીઃ

સવિશ્વાસં તુભ્યં પ્રણતિમપિ નાહં રચિતવાન્ !

કથા કા વા દ્રવ્યવ્યયફલસુમસ્પર્શનવિધૌ

નિરાલમ્બો નિત્યં તવ તુ કરુણાયાચક ઇહ ॥ ૮૨૩ ॥

સંસારદાવદહનોદરદહ્યમાનો

પ્યાશાવિશેષવશમાનસબદ્ધદેહઃ ।

ઈશાનફાલશલભાયિતકામવશ્યઃ

શ્રીશ! ત્વદીયકરુણાં બત! કામયેડહમ્ ॥ ૮૨૪ ॥

ભૂતાસ્યૂતવિચિત્રજાલજઠરાલગ્નસ્ફુરન્મક્ષિકા-

કલ્પં સંસૃતિઘોરસાન્દ્રજટિલાનાયસ્ફુરદ્વિગ્રહં !

કો વા મોચયતિ પ્રચણ્ડદુરિતગ્રન્થ્યુલ્બાણાબન્ધનં

તચ્છેષાયલનાથ! મોચય દયાશસ્ત્રેણ કૃન્ત્વાઘે મામ્ ॥ ૮૨૫ ॥

સદાચાર્યાબન્ધો જગતિ બહુશો દુર્લભ ઇહ

પ્રસન્ને સમ્પ્રાપ્તેડપ્યહહ જનસામાન્યધિષણા ।

ન વિશ્વાસસ્તસ્મિન્મદનુગુણસર્વવ્યવહૃતૌ

કૃપાં તસ્માત્પાપે પ્રહિણુ વૃષશૈલાલય! મયિ ॥ ૮૨૬ ॥

માયાં પ્રસાર્ય વિષયેષુ સુખત્વબુદ્ધિ-

મુત્પાઘે સર્વવિષયાન્ પ્રવિદશ્યં નાથ!

મત્પાદપદ્મવિમુખોડયમિતીહ જન્તૂન્

નૈવેક્ષસે કિમુચિતં કરુણાં નિધેહિ ॥ ૮૨૭ ॥

યદાપ્યયં સદુપદેશવશાલ્ઠથગ્ચિત્

સ્વીયેન્દ્રિયાણિ બલવન્તિ નિયન્તુમેવ ।

યત્ત્રીભવન્નપિ પુમાન્વિષયાભિલાષી

તન્નિદ્મ એવ ભવતીહ દયાં નિધેહિ ॥ ૮૨૮ ॥

યોગૈકસક્તાહૃદયા અપિ ભોગ્યવસ્તુ-

સન્દર્શનસ્ખલિતમાનસસુસ્થિરત્વાઃ ।

બ્રષ્ટા ભવન્તિ કિમુતાત્ર તુ માદૃશેષુ

શેષાદ્રિનાથ! કરુણાં પ્રહિણુ પ્રસીદ ॥ ૮૨૯ ॥

प्रीतिस्स्वदारसुतबन्धुषु यादृशी स्यात्
तादृक्त्वयीलु यदि तां प्रवदन्ति भक्तिम् ।
श्रुत्येकवेधवपुषि त्वयि सा कथं वा
प्रादुर्भवत्सपदि ते करुण गतिर्मे ॥ ८३० ॥

यस्मिन् दया पतति ते वृषशैलनाथ !
धीमानयं स लृढयङ्गमभाषणेन ।
आकर्षणीलु सकलानपि मोदयन् सन्
द्विग्व्यापि कीर्तिविषयः परिपूज्यमानः ॥ ८३१ ॥

पतितानपि पामरान् शपाकान्
परपीडापरपाणिपाशघोरान् !
करुण तव कैतवेन केना-
प्युदघार्षीदत येन निर्भयोऽस्मि ॥ ८३२ ॥

घाटाकर्णो छिमगिरितटे पर्यटन् भूतवर्गैः
किं वा कर्म श्रुतिविहितमुद्भ्रान्तचित्तो व्यतानीत् !
साक्षाच्छ्रीमन्! स्वयमुपगतसत्तत्र तस्मै प्रदृश्य
स्वीयं रूपं तदभिमतमध्यन्वगृह्णाः कृपातः ॥ ८३३ ॥

विप्रं लुत्वा तमपि शकलीकृत्य गोविट् पवित्रे
न्यस्य क्षेत्रे पिशितमशिवं यातु पूतत्वबुद्ध्या !
प्रादात्तुल्यं यदुक्कुलमणो! विप्रमुज्ज्वलयन् सन्
अङ्गीयके तदपि य भवान् लुन्त! भक्ते कृपा ते ॥ ८३४ ॥

करुणावशवर्तिता मुरारे!
शरणायातजनार्तिकीर्तनेन ।
तनुते सततं भवन्तमार्तं
क्यनु ते भूमितले सुभानुभूतिः ॥ ८३५ ॥

सृष्टास्त्वया तरुलतोलपङ्कुजपुञ्जाः
नानाविधाद्भुतपतङ्गमृगेन्द्रकीटाः !
सर्वेऽपि मानुषकुते स तु नैव तेभ्यः
मर्त्येषु नाथ! करुण तव सन्निदृष्टा ॥ ८३६ ॥

दत्तं ज्ञानं प्रियहितमतिस्सत्यैकप्रवृत्तिः

વસ્તુષ્વેવં સુખકરમિદં દુઃખદં ત્વેતદિત્યં !
સત્યાયેવં તવ તુ કરુણામસ્મરન્તો મનુષ્યાઃ
આશાભ્રષ્ટા વિષયચપલાઃ કલેશિનઃ પર્યટન્તિ ॥ ૮૩૭ ॥

ચાતુર્વણ્યં નિજગુણમહત્કર્મસમ્ભાગશો ય-
ત્સૃષ્ટં તત્તદ્વિહિતનિયતાજીવિકં વેકુટેશ !
વ્યત્યસ્તં તત્કલિમલતલસ્પર્શિ વૈષમ્યપાત્રં
તસ્માદત્ર પ્રહિણુ કરુણામુદ્ધિર્ધુસ્ત્વદીયમ્ ॥ ૮૩૮ ॥

કૃત્યાકૃત્યવિવેકલેશવિકલા મત્યા મૃગાપેક્ષયા
ક્ષુદ્રા દ્રોહપરાઃ પરસ્વહરણે નિસ્સાધ્વસાસ્ત્વત્રપાઃ !
આશાપાશકૃતાત્મધર્ષિતજગન્નિન્દા વૃષાદ્વિપ્રભો!
ત્વત્પાદાબ્જપરાઙ્મુખાઃ ખલુ તતસ્સમ્પ્રોષય ત્વત્કૃપામ્ ॥ ૮૩૯ ॥

સર્પાદ્ભયં ન હિ યતો નિજરૂપતસ્તં
દૃષ્ટ્વા જનાઃ પરિહરન્તિ મુકુન્દ! દૂરાત્ ।
વિસ્મમ્ભદર્શિતસુહૃત્વવિલોભિતાસ્તે
નશ્યન્તિ હન્ત! શઠતઃ કરુણાં નિધેહિ ॥ ૮૪૦ ॥

વ્યાઘ્રાદયઃ પિશિતમાત્રકૃતે નૃશંસાઃ
કાન્તારવર્ત્મનિ ચરન્તિ તતો ભયં ન ।
દુષ્ટાઃ પરસ્વહરણાય સુહૃત્સ્વરૂપાઃ
દ્રુહ્યન્તિ માધવ! સ તે કરુણાં નિધેહિ ॥ ૮૪૧ ॥

વલ્મીકવજ્જગતિ હન્ત! બહિશ્શઠાસ્તે
દૃશ્યાત્મકા નનુ લસન્તિ તદન્તરઙ્ગમ્ ।
કો વેતિ વિપ્રિયપૃદાકુકરાલદંશં
ભિદ્યન્તિ સન્ત ઇહ તત્કરુણાં નિધેહિ ॥ ૮૪૨ ॥

કન્દર્પદર્પકૃતકર્પટકલ્પકાયો-
પ્યાશાવિશેષવિધૃતો વિષયપ્રણુઃ !
ત્વત્પાદપદ્મજયુગસ્મરણં કુતો મે
તત્પાહિ માં કરુણયા દુરિતાપહારિન્ ॥ ૮૪૩ ॥

સર્વેશ્વરત્વમભિદર્શિતમાધુદારં
દુર્યોધનપ્રભૃતયો દુરિતાકરાસ્તે ।
નૈવાપુરત્ર શરણં સશરા ભવન્તં

दूरीकृताः करुणया किमु ते मुकुन्त ॥ ८४४ ॥

सर्वज्ञता सकलशक्तिरपि त्वदीया

मादृग्विधेषु न छि कार्यकृदायताक्ष !

मय्यर्पयाद्ये चिररुढममत्वबुद्धौ

शौरे! दयां वशयितुं स तु मामुपायः ॥ ८४५ ॥

त्वत्पादसारसविषकृतलृटो जनास्तु

क्लेशाकरा ननु भवन्ति कुतो नितान्तम् ।

तेषां छितैकमनसा तनुषे किमेवं

जनन्ति नैव करुणां तव नाथ! मूढाः ॥ ८४६ ॥

यद्यद्धितं चिरतरार्जितपापराशि-

भ्रष्टात्मनां तदवलोक्य तनोषि शौरे!

चिन्ता किमत्र मम तावककिङ्कुरस्य

कारुण्यमात्रकुतुकी दिवसान् क्षिपामि ॥ ८४७ ॥

अज्ञेन नाथ! यद्वि कोऽपि मया पुमर्थः

प्रार्थ्येत स त्वलितदो भविता कदापि ।

त्वय्यर्पितात्मभर एव तदस्तशङ्कः

कालं क्षिपामि करुणैकचिराभिकाङ्क्षी ॥ ८४८ ॥

जात्या यश्चपय षड् प्रकृष्ट एव

स्यात्कर्म्मश्चपयविमर्शने स साधुः ।

यत्कर्म्म स्वविधिकृतं तनोति नान्ये

तस्मात्ते प्रलिङ्गु दयां वृषाद्रिनाथ ॥ ८४९ ॥

छिंसात्मकं जगद्विदं कलिकल्मषाढ्यं

क्षुद्रैर्जनैर्निश्चितमल्पमतिप्रगल्भैः ।

श्रीवेङ्कटेश! ननु सात्त्विकदुष्प्रवेश-

मेवं स्थितेऽस्मि भवदीयदयावलम्बः ॥ ८५० ॥

पापार्जनाय बलवो ननु सन्ति मार्गाः

सद्यस्सुखं स्फुरति पर्यटताञ्च तेषु ।

क्लेशावर्द्धं सुकृतकर्म ततो भवन्ति

पापात्मका भुवि जनाः करुणां निधेहि ॥ ८५१ ॥

તાતઃ કાપથગામિનં નિજસુતં સન્તાડયત્યઞ્જસા
માતા સાન્ત્વનતત્પરા કરપરામર્શાદ્ ભ્રવીતિ પ્રિયમ્ ।
તસ્માચ્છેષગિરીશ! ભીતહૃદયો વર્તે ભવત્સન્નિધૌ
કાક્ષે ત્વત્કરુણાં સુધીરહૃદયો ધોરાપરાધોડપ્યહમ્ ॥ ૮૫૨ ॥

વિષયગુણવિમર્શો પ્રાયશો નૈવ સૌખ્યં
યદિહ તદ્દુપભોગાજ્જર્ઝરીભૂતદેહાઃ !
સપદિ જરઠભાવં તે ભજન્તે મનુષ્યાઃ
તદ્દુપશમય ભોગે શ્રીશ! કાક્ષાં કૃપાતઃ ॥ ૮૫૩ ॥

ભોગાભિલાષિજનમાનસમદ્વિતીયં
લબ્ધ્યાધિકં યદભિકાક્ષ્ણતિ વસ્તુ ભોગ્યમ્ ।
ઇન્દ્રેડપિ દૃષ્ટચરમેતદહો! મુરારે!
તત્ક્ષાલયાશુ દયયા હૃદયં મદીયમ્ ॥ ૮૫૪ ॥

મારસ્તારાધિપસહચરશ્ચારયન્ ધીરવારં
દારોદારપ્રણયપરિરમ્ભોરુરમ્ભોરુસારં !
આરામારામમુરગધરાધીશ! કારુણ્યદૂરં
ધોરાસાવં રચયતિ ચિરાદ્ગૌરવારબ્ધચારમ્ ॥ ૮૫૫ ॥

કલેશે સત્યપિ હન્ત! ચેતનગણા દેહાવસાનં કુતો
વાર્ધક્યેડપ્યનુમન્વતે ન ગદભાગ્બાહ્યેન્દ્રિયે શ્રીપતે !
માયા તે વૃષશૈલનાથ! તનુતે જન્તૂસ્તથા સસ્પૃહાં-
સ્તદ્યાયે કરુણાં તવેહ પશુતો નીચોડપિ વાચા મુહુઃ ॥ ૮૫૬ ॥

ઉપર્યુપરિ માનસં સપદિ ચારયન્ પુણ્યવાન્
વિશેષસુખલિપ્સયા સુરપુરેડપિ માત્સર્યતઃ ।
સ ખિધતિ નિજાધિકપ્રથિતભોગભાગ્વીક્ષણાત્
વૃષાયલપતે! તતઃ પ્રહિણુ તે દયાં મોદદામ્ ॥ ૮૫૭ ॥

અનાથદીનાદિષુ તે દયા ક્ષિતૌ
મુકુન્દ! જાગર્તિ રિરક્ષયા સદા ।
ઇદન્તુ યુક્તં વિકલં પ્રસૂસ્સુતં
વિશેષદૃષ્ટિં દધતી રિરક્ષતિ ॥ ૮૫૮ ॥

સ્વભાવાનપાયઃ પ્રસિદ્ધો હિ વસ્તુ
ખતોડહં સ્વભાવં ન મુઞ્ચામિ શૌરે !

સ્વસકુલ્પતશ્ચેચ્છિલાનામિવાબ્ધૌ

સ્વભાવચ્યુતિસ્થ્યાત્કૃપાલો મમાપિ ॥ ૮૫૯ ॥

કામં સન્તુ ધનાધિકા ધવલિતપ્રોત્સેધસૌધાશ્રયાઃ

કિંવા તૈર્ભવદીયપાદવિમુખૈસ્સ્ત્રીવિભ્રમૈકોન્મુખૈઃ ।

કિન્તુ ત્વત્પદપદ્મચિન્તનપરૈર્ભિક્ષાત્તભિસ્સાશનૈઃ

દીનૈરસ્તુ સહાનુભૂતિરિહ મે શ્રીશાનુકમ્પાબલાત્ ॥ ૮૬૦ ॥

ભવદનુગ્રહવર્ધિતસમ્પદો

ભુવિ જનાઃ પ્રતિભાર્જિતબુદ્ધયઃ ।

ગુરુતિરસ્કૃતિગર્વિતમાનસાઃ

પ્રહિણુ તેષ્વપિ તે કરુણાં હરે ॥ ૮૬૧ ॥

કરણશુદ્ધિરહો! ભવિતા કથં

મનસિ વાચિ ચ કર્મણિ ભિન્નતા ।

યદિ ભવેદ્દૃષ્ટૌલવિભો! કૃપાં

પ્રહિણુ તન્મયિ શાઠ્યવિદૂષિતે ॥ ૮૬૨ ॥

કનકપર્વતકૂટગતોડપિ ય-

ન્નિજચિરન્તનકર્મવિપાકતઃ ।

સ લભતે સુખદુઃખપરમ્પરાં

તદિહ તે કરુણા ગતિરચ્યુત ॥ ૮૬૩ ॥

વિધિલલાટવિલેખનમાર્જનં

રચયિતું ભુવિ કોડપિ ન શક્નુયાત્ ।

સ તુ વિલોક્ય ચ કર્મ લિખેન્નૃણાં

તદિહ તે કરુણા ગતિરચ્યુત ॥ ૮૬૪ ॥

મનુજતા ખલુ જન્મિષુ દુર્લભા

તદપિ વિપ્રકુલેડયથ વૈષ્ણવે ।

જનનમચ્યુત! તે કૃપયા કદા-

પ્યત ઇહ ત્વયિ ભક્તિરપેક્ષ્યતે ॥ ૮૬૫ ॥

જનનનાશવશાઃ ખલુ ચેતનાઃ

કટુપરિભ્રમભડ્ગુરવિગ્રહાઃ ।

અશનપાનવિહારરતા હરે!

હ્યભિલષન્તિ કૃપાં તવ નૈવ તે ॥ ૮૬૬ ॥

ભગવન્નભિરક્ષિતું ચમિચ્છ-

સ્યવનૌ તં નનુ યોજયસ્યતન્દ્રમ્ ।

ભુજગાયલનાથ! મેઘયા દ્રા-

ઠ્ઠરુણા કારણમત્ર તેત્વહેતુઃ ॥ ૮૬૭ ॥

ત્વદધીનશરીરિસાધ્યમસ્મિન્

ભુવને કિં બત! વર્તતે મુરારે!

ભવતા ભુવનાન્તરપ્રવિષ્ઠે

સકલં ત્વત્કૃપયા વિચાલ્યતે હિ ॥ ૮૬૮ ॥

કાલુષ્યદૂષિતવપુર્જનસન્નિધાન-

માત્રેણ શુભ્રતનુરુદ્ધિજતે હિ લોકે ।

બાહ્યાન્તરાવિલમયૈર્મનુજૈર્વિતીર્ણ-

મડ્ગીકરોષિ ભગવન્! કરુણા વિચિત્રા ॥ ૮૬૯ ॥

પ્રકૃત્યનુગુણં ચલન્ત્યખિલજન્તવસ્સન્તતં

પ્રકૃત્યનુગતં ખલુ પ્રતિપદં તદાગસ્સ્વયં !

ભુજ્ઙગધરશેખર! ત્વમનવેક્ષ્ય દોષં નૃણાં

નિપાતય કૃપામૃતં ભવદપાઙ્ગસમ્પ્રાદિતમ્ ॥ ૮૭૦ ॥

યુગત્રયવિપર્યયઃ કલિયુગે ભવેદિત્યયે !

ત્વયૈવ નનુ કલ્પિતં તદિહ કોઽસ્તિ દોષો નૃણામ્ ।

યથેચ્છમવશા જના વિષયભોગતૃષ્ણાકુલાઃ

ચરન્તિ પશુવત્તતઃ પ્રહિણુ તે કૃપામચ્યુત ॥ ૮૭૧ ॥

વર્ધયત્યનિશમમ્બુજાક્ષ! ય-

ચ્છાસ્ત્રધીર્બુધમનસ્સમુન્નતિમ્ ।

નૈવ તે ચરણભક્તિકારિણી

તત્પ્રદેહિ દયયા ભવત્ સ્મૃતિમ્ ॥ ૮૭૨ ॥

કૃત્યં ત્યજન્તિ મનુજા ભુવનેત્વકૃત્યં

હર્ષાદ્ભજન્તિ સુલભં કિલ યત્ર સૌખ્યમ્ ।

જાનાતિ કઃ પરગતિં નિતરાં પરોક્ષાં

તત્તે કૃપાં પ્રહિણુ સત્યથબુદ્ધિદાત્રીમ્ ॥ ૮૭૩ ॥

લોકે વ્રતાદિનિયમાચરણે હિ યાદૃક્

कलेशस्सुभास्पदपदार्थसमाजनेऽपि !

तादृग्भवेन्न मनुते मनुजस्सुभोऽसुः

तत्ते विवेकजननीं करुणां निधेहि ॥ ८७४ ॥

कुर्वन्ति काम्यं भुवि कर्म मर्त्याः

कैङ्कर्यभुङ्क्ष्या भवतो न शौरे!

तस्माद्भवाराण्यगताश्चरन्ति

याये कृपां तेषु निपातयेति ॥ ८७५ ॥

सर्वे स्तुवन्तु भवतस्त्वपदान्मुञ्चैः

यद्दैत्यरावाणामुभारिनिशारणादि ।

त्वद्भवे भत! कियन्त धमे मुरारे!

कीटात्मकाः भलु तदत्र दयैककार्यम् ॥ ८७६ ॥

छिरायाक्षल्यै वराडस्वरूपं

जगद्गुरुमत्राभ्युपेयं कुतो वा ।

स्वसङ्कुल्पवध्येऽपि कीटे मुरारे!

कृपाकार्यमेतद्धि सर्वात्मकस्य ॥ ८७७ ॥

ओकस्य कीटसदृशस्य मुकुन्त! शत्रोः

ल्यै छिराण्यकशिपोर्नरसिंहरूपः ।

स्तम्भोद्गतो विलससि स्म नभायुधस्सन्

कारुण्यतो हरवरानुसमर्थनाय ॥ ८७८ ॥

सङ्कुल्पमात्रकृतसुस्थिरतापि भूमिः

पातालगेन कमठाकृतिना त्वयापि ।

अश्रान्तमेव मुरभिर्दृष्ट्रियते किमर्थं

कारुण्यकार्यमिदमप्यभिलाषनार्थम् ॥ ८७९ ॥

सर्वाङ्ग्य वेत्सि भगवन्! भुवनोदरस्थ-

नानाशरीरिचिरकर्मपरम्परां त्वम् ।

तत्प्रार्थये कुरु तथा करुणाविशेषात्

उज्जुवनं जनिमतां भविता यथा वा ॥ ८८० ॥

लोके दुर्भरभारभुग्नशिरसो भारापसाराद्यथा

सौम्यं सम्मनुते तथैव मनुजः कलेशापनोदादपि ।

नित्यानन्दमयस्य वर्षनिगलाज्जुवस्य डा! दृष्टशा

શ્રીશ! પ્રેષય કર્દમોદરમણિપ્રખ્યે દયાં ચેતને ॥ ૮૮૧ ॥

ચિત્રં ચિત્રં મહદિદમહો ! ચેતના દીર્ઘતૃષ્ણાઃ
કલેશાવાસા અપિ ગદમયા દુર્ગતા અપ્યજસ્રમ્ ।
જીર્ણસ્તુષ્ણ અપિય મરણાદ્ભીતભીતા મુરારે !
વર્તન્તે તત્ પ્રહિણુ કરુણાં હેયતાજ્ઞાનદાત્રીમ્ ॥ ૮૮૨ ॥

હૃદયસરસિજાશાસૌરભસ્સર્વતોડપિ
પ્રસરતિ વશયન્ સન્ માનુષં વેહુટેશ !
તદિહ કરુણયા ત્વં તન્મુખત્વં નિવાર્ય
ત્વદતુલયરણાબ્જામોદવશ્યં કુરુષ્વ ॥ ૮૮૩ ॥

અજસ્રં ત્વન્નામસ્મરણનિરતાન્ સાધુચરિતાન્
સ્વકાર્યેકાસક્તાનનિતરનિહિંસાન્વરગુણાન્ ।
વિના હેતું નિન્દન્ત્યતિકટુહૃદો દુષ્ટચરિતાઃ
કથં વોજજીવેયુસ્તવ તુ કરુણાં તેડ્યુત વિના ॥ ૮૮૪ ॥

કાર્યાન્તરપ્રવણચિત્તતયા કદાપિ
ત્વન્મન્દિરાન્તિકગતાન્નિજકાર્યસક્તાન્ ।
ઇચ્છાં વિનાપિ સફુદ્ગ્જલિબન્ધને વા
સગ્ધોદયાચ્યુત! દયામય! નાસ્તિકાંશ્ચ ॥ ૮૮૫ ॥

નિહીનકર્માપિ દુરધ્વચારોડ
ધ્વનલ્પપાપોડપ્યહિશૈલનાથ !
વિચિન્ત્ય તે તાં કરુણાં વિલજ્જો
રક્ષેતિ યાયે ધુરિ વૈર્યતસ્ત્વામ્ ॥ ૮૮૬ ॥

સ્વેચ્છાપ્રવૃત્તિકૃતદુર્જનદુષ્ટચેષ્ટાઃ
બાલા ભવન્તિ તદિદં સહજં કિલેહ ।
દૌષ્ઠ્યાનવેક્ષણગુણે કરુણો! વૃષાદ્રિ-
નેતુસ્તતોડસિ જગતાં જનની કિલ ત્વમ્ ॥ ૮૮૭ ॥

કારુણ્યમૂર્તિરપિ સંશ્રિતરક્ષકોડપિ
જીવાન્તરાવસથગોડપિ વૃષાદ્રિનાથ!
જીવસ્ય જીવનમહો! ભુવિ જીવ એવે-
ત્યેવં વ્યધાઃ કિમુચિતં તદિદં દયાયાઃ ॥ ૮૮૮ ॥

પ્રતિક્ષણમહં ક્ષિતૌ જઠરપોષણાયાદયઃ
ત્રિવિક્રમ! ભવત્યદસ્મરણમપ્યકુર્વન્નૃણામ્ ।
તિરસ્કૃતિસમુત્થિતામનુભવન્ વ્યથાં પ્રાણિમિ
શ્રિતાર્તિહર! તત્કૃપાં મયિ કુરુ પ્રપન્ને ક્ષણમ્ ॥ ૮૮૯ ॥

ગલિતેન્દ્રિયોઽપિ મલિનાશયસ્સદા
વિષયાનુભૂતિકૃતુકી કૃતોદયમ્ ।
અભિલાષમાત્રસુહિતો ભવત્યહો
મનુજસ્તદત્ર કરુણાં કુરુ પ્રભો ॥ ૮૯૦ ॥

લીલાવિભૂતિરિતિ કર્મસુ સર્વભાર-
મારોપ્ય ચેતનગણાન્ સુખદુઃખભાજઃ ।
પશ્યંસ્થિતોઽસિ મધુરસ્મિતકાન્તવક્ત્રઃ
શ્રીવેદુટાચલપતે! કવ ગતા કૃપા તે ॥ ૮૯૧ ॥

શ્રુતયો વદન્તિ ભવતો ગુણાન્ શુભાન્
ન ભવાન્ કદાપિ જનગોચરોઽસ્તિ ચ ।
કથમમ્બુજાક્ષ! ભવતિ ત્વયિ સ્થિરા
નનુ ભક્તિરત્ર કરુણામતઃ કુરુ ॥ ૮૯૨ ॥

શાખોપશાખનિગમપ્રતિપાદ્યમાનાઃ
અર્થાઃ પુનર્મનુજસંશયવર્ધકા હિ ।
નિર્ણૈતુમત્ર પરતત્ત્વમિદં બુધાશ્ચ
ક્લિશ્નન્તિ તત્કુરુ કૃપાં વૃષશૈલનાથ ॥ ૮૯૩ ॥

કૃષિમાતનોતિ વિધિવત્ કૃષીવલો
જલમુદ્ ન વૃષ્ટિમભિપાતયેદ્યદિ ।
કિમુ તેન તદ્વદિહ સાધકો પ્રતી
કરુણાં વિનૈવ ગતિભાગભવેત્થમ્ ॥ ૮૯૪ ॥

કરુણા યદિ વેદુટેશ! ન સ્યા-
ત્કિમુ કર્માદિભિરત્ર માનવાનામ્ ।
કરુણા યદિ પાતિતા તદાનીં
કિમુ કર્માદિભિરત્ર માનવાનામ્ ॥ ૮૯૫ ॥

ક્ષુદ્રા દદત્યચિરમેવ નિજેપ્સિતાર્થાન્
યદેવતાસ્તદિહ તા મનુજા ભજન્તિ ।

તાન્ ક્ષુદ્રસમ્પદભિલાષિતયા મુકુન્દ !
ભક્તાન્વિધેહિ કૃપયા ભવદ્કૃપિપદ્મે ॥ ૮૯૬ ॥

મૂઢપ્રાયે જગતિ ભગવન્! શકુરોપાસનેન
પ્રેષ્ઠ દૈવં કિમિતિ જનયન્ સંશયં માનવાનામ્ ।
ડોલારુઢં કલયસિ મનસ્તત્ત્વલબ્ધ્યુત્સુકાનાં
તત્ત્વાંશે તત્કુરુ કરુણયા બુદ્ધિદાર્દ્ય મુરારે ॥ ૮૯૭ ॥

આશાવિશેષપરિગુણિતસત્સ્વભાવાઃ
વિશ્વાસપાત્રમપિ હન્ત! સદાશ્રિતઽય્ય ।
હા! વઝ્યયન્તિ શઠતાકુટિલા મનુષ્યાઃ
તેષુ પ્રસીદ કૃપયા કુરુ સન્મર્તીસ્તાન્ ॥ ૮૯૮ ॥

સુમેષુ પન્નગસુચારનિર્ગલત્વં
સઞ્ચિન્ત્ય કો નુ મનુતે નિજરક્ષણે સ્વમ્ ।
સ્વાપૈકલીનહૃદયાન્ કૃપયાવસીતિ
મત્વા ભજન્તુ મનુજા નૃડરે! ભવન્તમ્ ॥ ૮૯૯ ॥

વક્ષસ્યમોઘમણિહારપરિષ્કૃતે તે
લક્ષ્મીસ્સદા વસતિ ભોગિગિરિપ્રભો ! યત્ ।
તન્મત્કૃતે પુરુષકારપરાનુકમ્પા
સમ્પાતિની યદહમાર્જિતકિલ્બિષોઽસ્મિ ॥ ૯૦૦ ॥

નિર્ભયોઽસ્મિ દુરિતાકરોઽપ્યહં નિર્ભરોઽસ્મિ કરુણાકરાચ્યુત !
ત્વદ્યાસ્ટિ જનની હિ વત્સલા માદૃશાવનનિબદ્ધકહ્લુણા ॥ ૯૦૧ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
નવમશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

૧૦. દશમશતકમ્

શ્રીઃ ।

શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।

શ્રીલક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।

શ્રીમદ્વેદાન્તદેશિકાય નમઃ ।

અથ દયાસહસ્રે દશમશતકમ્ ।

पद्माक्षं पद्मनाभं पतंगपतिपदं पूतपाथोदितत्वं
प्राप्तानेकावतारं श्रितदुरितलङ्घनं श्रीधरोदारदारम् ।
दिव्यैः पञ्चायुधैश्च प्रकटितविभवं नीलजुमूतकान्तं
शान्तं पीताम्बरन्तं मम य नयनयोर्दर्शयाधानुकम्पे ॥ ८०२ ॥

निर्विमो निर्विकारः भगवतिगमनस्त्वं क्व देवेश! गोमा
स्कीताघस्थेमधामा कुयुरितनिरतः क्वालमल्पार्थलिप्सुः ।
निर्लज्जोऽहं तथापि प्रणिपतनपरो भक्तिवेशं विनैव
त्रायस्वेतीह याये प्रगुणगुणनिधे! ते तु वीक्ष्यानुकम्पाम् ॥ ८०३ ॥

नाहं शक्तोऽस्मि रामावरजमुनिहृते त्वत्सपर्याविधौयत्
कर्तव्ये नित्यकर्मण्यपि जडलृढयो नैव निष्ठां वलामि ।
त्वद्भक्तानां मुरारे श्रुतिमधुरगिरां संश्रवे मे न सक्तिः
भक्तिर्नैव त्वदीये पदकमलयुगे तत्प्रतीक्षेऽनुकम्पाम् ॥ ८०४ ॥

निष्प्रत्यूहं विधातुं विधिवद्विह बुधैरप्यशक्तं सुकर्म
श्रीशार्ङ्गेकस्वरूपं विघटनपटुभिः पञ्चभूतैर्विकृष्टैः ।
चित्तं याज्यत्यमत्त क्षणमपि न भवेत्त्वत्पदध्यानसक्तं
शेषत्रायात्रादीप! प्रहिलु तव कृपां तत्समस्ताघलन्त्रीम् ॥ ८०५ ॥

पश्चात्तापोऽपि नोदित्यनुदिनमपि दुष्कर्मणामार्जनेऽपि
प्रायो जानन्ति कृत्यं सुकृतमिति कृतं लोभलाभाभिभूताः ।
सूनागारे पशूनां जननमिव कृतं निर्दयो धातुको यत्
तेषामुज्ज्वलनं ह! कथमिति नृदरे! वेद्मि नाहं कृपावो ॥ ८०६ ॥

यत्र क्वापि स्थितं मां विविधतनुजुषं प्राप्ततापत्रयज्य
श्रीमन् शेषाद्रिनाथ! त्वदरुणायराध्यानसक्तं वितन्वन् ।
तद्धानप्राप्तलब्धं विदलितलृढयध्वान्तमध्वावबोध-
त्वद्भक्त्याङ्घ्रिप्रसक्तं वितनु करुणया पापवर्मावगुप्तम् ॥ ८०७ ॥

धूर्तोऽयं मे विपक्षस्सुलृढयमिति यद्भेदमाकलय मौढ्यात्
मर्त्येषु स्वीयभावाप्रगुणितयरितो दुःखभाज्भोदभाक् स्याम् ।
संविमाश्वोरुगन्धे घुरि निजभुजयोश्छेदकेऽपि प्रभोदं
स्वस्वान्तत्वेकत्रुपं वितर करुणया मे भुजङ्गाद्रिनाथ ॥ ८०८ ॥

अेतत्कर्माभिनुत्रं हृलमिदमिति यत्सञ्चितेषु क्रमेण
अष्टा नेष्टेऽपि वक्तुं ह्यविरतकरुणात्कर्माणां भेदभाजम् ।

વ્યાસેનાપ્યુક્તમેતદ્ગતિરપિ બહુધાહો વિચિત્રેતિ તસ્માત્
શ્રીમન્ શેષાદ્રિનાથ! પ્રહિણુ તવ કૃપાં કર્મહન્ત્રીં જનેષુ ॥ ૮૦૯ ॥

સર્વજ્ઞોઽપિ પ્રકૃત્યા બહુવિધકુટિલકૂરકર્માભિષક્તાં-
સ્તત્તત્કર્માનુરૂપં તનુવિતરણતથેતનાન્યાતયેષ્વેત્ ।
કલેશપ્રાયે જગત્યપ્યનુભવશિથિલાસ્ત્વત્પદધ્યાનસક્તાઃ
ભૂયાસુસ્તે કથંવા વૃષશિખરિપતે! તત્કૃપાં પાતયાશુ ॥ ૮૧૦ ॥

બ્રહ્માણ્ડાન્તર્ગતાનાં વિવિધતનુજુષામન્તરાવિશ્ય તત્ત-
ત્તત્કર્મપ્રવૃત્યા વૃષશિખરિપતે! પ્રેરયત્રૈહિકેષુ ।
તાંસ્તાન્ દ્રન્ધ્રાભિષિક્તાનનવરતમપિ પ્રેક્ષમાણો વિભાસિ
સ્વીયં ભવ્યસ્વરૂપં પ્રકટય કૃપયા ભક્તિસમ્પ્રાપ્તિર્ણમ્ ॥ ૮૧૧ ॥

માતુર્ગર્ભિ વસન્સન્ પરવશવિચલત્પિણ્ડકશ્ચણ્ડપીડઃ
માત્રાભુક્તાત્રનાનારસપરિણમનપ્રાપ્તવૃદ્ધિસ્સ્વકોશે ।
જીવોઽયં સચ્ચિતાનાં ફલમનુભવિતું કર્મણાં જાયતે યત્
તસ્માદભ્યર્થયે ત્વાં પ્રહિણુ મયિ કૃપાં જન્મહન્ત્રીં કૃપાલો ॥ ૮૧૨ ॥

દત્વા શાસ્ત્રં નરેભ્યઃ પ્રકૃતિમપિ તથા તાવર્કીં કલ્પયન્સન્
આજ્ઞાચ્છેદીતિ રુષ્ટઃ ક્ષિપસિ વિષયગાન્ધાયથા મોહિતાંસ્તાન્ ।
યુક્તં કિં વા તવેદં સતતસુખધિયઃ ક્ષિપ્રસૌખ્યેષ્વસ્તે
માદ્રાક્ષીર્દોષમેષાં તદિહ કરુણયા રક્ષ શેષાદ્રિનાથ ॥ ૮૧૩ ॥

આહારસ્નાનભોગાદ્યખિલમપિ ય યન્માનુષો નિત્યમસ્યાં
મેદિન્યાં સાભિલાષં મુહુરનુભવતિ શ્રીનિવાસાત્મમિત્રૈઃ ।
ચિત્રં તત્તજ્જિહાસા ન હિ ભવતિ કદાપ્યેવમસ્ય ત્વદીયા
સા માયા કારણં તત્પ્રહિણુ તવ કૃપાં હેયતાજ્ઞાનદાત્રીમ્ ॥ ૮૧૪ ॥

માતશ્શેષાદ્રિનેતુર્હૃદયકમલજે! સાનુકમ્પેડનુકમ્પે !
તન્નાભીકૂપપદ્મપ્રભવશતધૃતેસ્સાહ્યકૃદ્ભાસિ નિત્યમ્ ।
યસ્માત્ત્વાં વીક્ષમાણસ્સ તુ સુજતિ ચિરાત્કર્મવીક્ષાનપેક્ષઃ
જન્તૂન્તાભિમન્તૂન્કલયસિ સતતં ત્વં યતશ્શ્રીશસક્તાન્ ॥ ૮૧૫ ॥

આકિઞ્ચન્યં ધનાદેઃ પ્રકટયિતુમહં ન ત્વયિ શ્રીશ ! સજ્જઃ
કૈકુર્યાભાવરૂપં તદિતિ નિગદિતું હન્ત! જિહ્વેમિ નાથ!
યસ્માદાશાવિશેષાદ્ધનગૃહસુતદારાદિવશ્યસ્તદર્થ
દુષ્કર્મપ્રાપ્તપાપસ્તદિહ તવ કૃપાં પાપહન્ત્રીં નિધેહિ ॥ ૮૧૬ ॥

येकत्र द्वेषिवर्गो धनसुतदयिताप्रेमभन्धः परत्र
स्कीताशान्यत्र नित्यं वृषशिभरिपते! पीडयन्त्येकदैव ।
अन्तः कामादिदोषाः बहुविधविषयव्यग्रताजग्धमेनं
दीनं मां पातु नित्यं निरुपमदुरिताकम्पमानं दया ते ॥ ८१७ ॥

स्यान्नामैतन्मुरारे! त्रिविधकटुमहातापसन्तप्यमाने
लोकेऽस्मिंस्त्वत्सपर्याव्यतिकरकरणोऽप्यन्तरायो मडान् छि ।
आस्तिष्ठयाधधतेत प्रकृतिवशतया पुण्यकर्मप्रतीपो
विघ्नस्स्यादेव तस्मात्सविनयमधुना त्वदयां प्रार्थयेऽहम् ॥ ८१८ ॥

ब्रह्माद्या देवता यच्छ्रुतिमधुरवयश्श्रोतुकाः पयोधेः
पारं प्राप्य स्तवैस्तैर्घटितकरपुटा भक्तिभाजस्स्तुवन्ति ।
मातश्श्रीशानुकम्पे! वृषशिभरितटे मर्त्यनेत्रैकपेयं
कृत्वा तं वेङ्कुटेशं परमपदमुदं दापयस्यैछिडेभ्यः ॥ ८१९ ॥

कारुण्यैकार्णवस्त्वं दशशिरसि कुतो नाकरोस्त्वदयां तां
ध्वाङ्गे यामातनोर्यत्प्राणिपतनपरस्स त्वयं नेति किं वा ।
गृध्रेशस्याभिडन्ता शरणाभुपजुषो यदया तन्न सक्ता
स्थाने भक्तापराधिष्यथि! भवसि कथं नाथ! कारुण्यमूर्तिः ॥ ८२० ॥

प्राचीनानल्पकर्मव्यतिकरजनितस्कीतदुःखोपभुङ्क्त्यै
तुच्छच्छागादियोनिष्वधिगतजननस्संसरन्नासमत्र ।
जातश्श्रीवैष्णवस्संस्तव तु करुणया दियदृशेऽध नाथ!
त्वद्भक्तानाञ्च सेवादृतमतिरभवन् धन्यधन्योऽस्म्यतोऽहम् ॥ ८२१ ॥

ग्राह्यस्तं गजेंद्रं परमपदगतो रक्षितुं हन्त! शक्तोऽ-
प्यारात्सङ्कल्पतो यद्वृषशिभरिभणो! पञ्चलेतीशपाणिः ।
आकर्षन्पीतयेवं स्वयमछिरिपुमप्यात्तवेगोऽभिनुन्नः
कारुण्येनाशु साक्षादिभपतिमगमस्तादृशं रक्ष तन्माम् ॥ ८२२ ॥

पाञ्चाली पञ्चपत्नी सपदि नृपसभे दृष्टदृष्टशासनेन
प्राकृष्टात्मांशुकां तां विविधवसनदस्वस्थलस्थोऽयस्सः ।
येवं वा नाथ! मां य प्रियवृषशिभरिन्! तत्र तिष्ठन्पुत्रावो!
संरक्षेत्यार्तयित्तस्त्वयि निहितभरः प्राञ्जलिः प्रार्थये त्वाम् ॥ ८२३ ॥

मातः किं वानुकम्पे! न दनुजसिपुणा कारयस्याश्रितार्थं

યન્માતુર્ગર્ભકોશે મૃતમપિ તનયં જીવયન્નુત્તરાયાઃ ।
કૌન્તેયેભ્યઃ પ્રમોદં વ્યતરદયમહો! ચોદિતો હિ ત્વયૈવ
શ્રીમાન્શેષાદ્રિનાથઃ પ્રકથય કિમિતોડપ્યસ્તિ વૈચિત્ર્યમન્યત્ ॥ ૯૨૪ ॥

વેદાધ્યાયી ન ધર્મપ્રવણસિતમના નાપિ તત્વપ્રવેત્તા
દ્રવ્યત્યાગી ન ચાહં ન નિજગુરુજનાસક્તચિત્તો ન શાન્તઃ ।
નાપ્યન્યકલેશદુઃખી ન પરધનજિહાસુસ્તથા નોપકારી
માતશ્રીશાનુકમ્પે! કથય જનમમું વલ્લભાયેદૃશં મામ્ ॥ ૯૨૫ ॥

આશાતૂદામભૂમા બહુવિધવિટપા ધાવયત્યાશુ દૂરં
ત્રૈલોક્યાગારસારપ્રસૂમરમનસં માં વૃષગ્રાવનાથ ।
તસ્માદેકત્ર તિષ્ઠંસ્તવપદયુગલધ્યાનસક્તઃ કથં વા
ભૂયાસં ભૂમિભાગે પ્રહિણુ મયિ કૃપાં તત્સદા સ્યેમદાત્રીમ્ ॥ ૯૨૬ ॥

માયાસમ્મોહિતાનાં ધુરિ યદિ નૃહરે! ગોચરસ્થ્યા જનાનાં
આશાપાશાભિનુત્રૈરહમહમિકયા પ્રાર્થ્યમાનશ્ચ તૈસ્સ્તૈઃ ।
સર્વજ્ઞાસ્સર્વશક્તોડપ્યહહ સપદિ દિઙ્મૂઢતાં પ્રાપ્ય તિષ્ઠેઃ
અપ્રત્યક્ષસ્તદેતાનવસિ કરુણયા પ્રાર્થિતાર્થપ્રદાયી ॥ ૯૨૭ ॥

અચાર્ણુપી સ્વકીયાં શ્રિયમતિશયિનીં દર્શયન્માપિનાગ્ચ
શ્રીમંસ્તાક્ષ્યાભિયાયિન્! સ્વયમતિમધુરાં મૂર્તિમધ્યાર્તિહન્ત્રીમ્ ।
તત્તત્કામાભિપૂર્ત્યૈ વિલસસિ શિખરે શેષશૈલસ્ય નિત્યં
કિં ભૂમસ્તેડનુકમ્પાં ભુવિ તુ કિમથવા ભાગ્યમેતજજનાનામ્ ॥ ૯૨૮ ॥

સ્વાનુષ્ઠાનં વિના યે પ્રવચનપટવો બોધયન્તીહ શાસ્ત્રં
ગોવક્ત્રવ્યાઘ્રકલ્પાસ્સહૃદયજનતાવગ્ચકાસ્સગ્ચિતાર્થાઃ ।
તેષાં જ્ઞાનોપદેશાત્કથમિવ ભવિતા શુદ્ધચિત્તો જનોડયં
શાસ્ત્રાનુષ્ઠાનસક્તાન્ વિરચય કૃપયા તાન્મુરારે! તદત્ર ॥ ૯૨૯ ॥

શેષાદ્રીશ! ત્વદીયસ્ફુટકમલપદધ્યાનધારૈકનિઘ્નં
સ્વાન્તં મે મોદમાનં ભવતુ કરુણયા પુણ્ડરીકાક્ષ! નિત્યમ્ ।
યદધ્યાનાદૈહિકાનાં બહુવિધવિષયપ્રાતભાજાં જનાનાં
દૂરીભૂયાદતન્દ્રા સહવસતિરિહ પ્રાયશશ્શોકહેતુઃ ॥ ૯૩૦ ॥

લક્ષ્મીસ્ત્વાં વિશ્વબન્ધું ભજતિ નિરુપમપ્રીતિબન્ધાનુબદ્ધા
ત્વગ્ચાસ્થ્યા ભૂવિલાસપ્રસરપરવશો વર્તસે નિઘ્રયેષ્ટઃ ।
નિત્યાવાસા દ્વયોસ્સા મનસિ ચ કરુણા સ્વાશ્રિતકલેશહન્ત્રી

सत्येवं चिन्तयेयं त्वयि निहितभरं श्रीश! दासः किमर्थम् ॥ ८३१ ॥

नानाजन्मप्रदानं प्रबलनिरवधिक्लेशदानं कुवृत्तिः
यद्यत्कारुण्यकार्यं तद्विड गुणनिधे! येतनानां जगत्याम् ।
क्लेशैः पापप्रणाशो भवति तदनु य श्रेष्ठवंशप्रसूतिः
भूयात्त्वत्पादपद्मप्रवणमतिरपि श्रीश! सत्सङ्ग बोधः ॥ ८३२ ॥

निस्सीमाश्चर्यकार्यप्रकटितविभवं मानुषाकारभवं
दिव्याकारं भवन्तं चिरदुरितगणध्वान्तरुद्धान्तराक्षाः ।
धिक्कुर्वन्तो मनुष्या निकटपरिथयान्नैव जानन्ति सेव्यं
शौरे! तन्मावतारं भुवि कुरु कृपया दृष्टमेतज्जगद्धि ॥ ८३३ ॥

भक्ताधीनत्वमर्याकृतिरिड भगवन्! शीतवातातपोत्थान्
क्लेशान् शश्वत्सिद्धिषुः प्रकृतिवशातया स्वानुकूलं कृतार्याम् ।
अङ्गीकुर्वन् स्मितास्यः प्रकटयसि हरे! श्रीपतेस्ते किमेतत्
स्वातन्त्र्यं कुत्र यातं भवसि करुणया याथवा लोकनिधः ॥ ८३४ ॥

नित्यानन्दात्मकोऽपि प्रकृतिविकृतिजद्वन्द्वसङ्घूर्णितक्षैः
स्वेच्छावृत्तिप्रवृत्तैश्चरिगाणविशीर्णात्मकैर्मानुषैस्त्वम् ।
नित्यग्याभ्यर्थ्यमानो वृषशिभरिपते! मन्त्रासाभिरामः
क्षान्त्यौदार्योरुकार्यं कलयसि करुणाप्रेर्यमाणो धरित्र्याम् ॥ ८३५ ॥

दोषो नैवैष नृणामिड कलिमहिमा तादृगित्यम्बुजक्ष ।
त्वं मन्वानस्सपर्या कलुषिजनकृतां सादरं स्वीकरोषि ।
कारुण्यैकाकरो हि प्रशमितदुरितस्संश्रितानां वृषाद्रौ
क्षान्त्यौदार्योरुकार्यं कलयसि सततं प्रार्थितार्थप्रदायी ॥ ८३६ ॥

पत्रं पुष्पं कलत्राभ्युपहृतमुदकं भक्तितोऽभीति शौरे ।
यत्प्रोक्तं तव्यं कर्तुं त्वयि मम न दृढा भक्तिरस्तीड तादृक् ।
सृष्टे वस्तु त्वया तद्भुवि करयुगतो भक्तिपूतं गृहीत्वा
तुभ्यं दत्तान्यमूनीत्युल्लङ्घ । गदितुमप्युद्धृतोऽलं विलज्जे ॥ ८३७ ॥

घोरारण्ये जटायुर्धृतकुण्डलापगणघस्मरे गृध्रवंशे
जातोऽपि स्वामिभक्तो जरठतनुरपि प्राणनिर्णिकृतरागः ।
पौलस्त्यौद्धत्युल्लङ्घिता रघुवरयरणन्यस्तमस्तोऽस्तमागात्
तादृङ् निष्ठा कथं स्यान्मयि तव करुणापात्रतां यल्लभेय ॥ ८३८ ॥

ભીષાસ્માન્માતરિશ્વા પવત ઇહ તથોદેતિ સૂર્યોઽપિ ભીષા
મૃત્યુર્ધાવત્યતન્દ્રો દ્રુહિણહરતુરાષાટ્ કિરીટાર્ચિતાફ્રે ।
એતત્સર્વં શરીરિપ્રકરપરિરિક્ષાકૃતં સર્વવેત્રા
કારુણ્યપ્રેરિતેન ત્રિભુવનવિભુના વેકુટેશ! ત્વયા હિ ॥ ૯૩૯ ॥

સમ્પ્રામાનેકભોગોઽપ્યસફુદિવ તવાનુગ્રહાદાશયૈવ
શ્રીમન્! શશ્વદ્ધનાર્થી ધનિજનસદનદ્વારસગ્ચારશીલઃ ।
ધિક્કારાશીર્ણકર્ણો નિરુપમહૃદયકલેશસન્દુષ્ટમાનો
મર્ત્યસ્થ્યાત્તેડનુકમ્પાં તદિહ નરહરે! નિક્ષિપાશાનિહન્ત્રીમ્ ॥ ૯૪૦ ॥

દુષ્ટે શિષ્ટોપદિષ્ટા ભવતિ હિ ફણિતિર્વૃષ્ટિવચ્ચોષરે ય-
ત્તહષ્ટા દુષ્ટમૈત્રી જગદિદમનિશં ઘુષ્ટદૌષ્ટ્યૈકનિષ્ઠમ્ ।
સુસ્યષ્ટાષ્ટાપદશ્રીરિયમપિ જગતી શારિસક્લોભદક્ષા
હ્યક્ષપ્રક્ષેપશિક્ષાક્ષુભિતકુકિતવા તત્ક્ષિપાત્રાનુકમ્પામ્ ॥ ૯૪૧ ॥

સાધૂનાં પ્રાયશોઽસ્મિન્ જગતિ પરિભવસ્સમ્ભવત્યલ્પચિત્તૈઃ
દુષ્ટૈસ્તન્મૌનમુદ્રાપરિહૃતજનતાસ્તે વિસૃષ્ટાભિમાનાઃ ।
ત્વન્નામધ્યાનતુષ્ટા દલપિહિતશલાટુપ્રતીકાશકાયાઃ
લીયન્તે કવાપિ તાદૃકિસ્થિતિમિહ કૃપયા દેહિ મહ્યં કૃપાલો ॥ ૯૪૨ ॥

વિષ્ણો! પૌષ્ણોઽસિ કોષ્ણૈઃ કતિપયકિરણૈર્વ્યાધિમુન્મૂલયન્સન્
કૈશ્વિત્તીક્ષ્ણૈઃ કરૈશ્વ પ્રવિતતજલધેરમ્બુ જીમૂતયન્સન્ ।
કાલગ્ચાકલ્પયન્સન્ પ્રયતવિધિકૃતે સર્વસાક્ષી નિયન્તા
ત્રય્યાત્માત્રપ્રદાતા નન્નુ તવ કરુણા હન્ત! વૈષમ્યમુક્તા ॥ ૯૪૩ ॥

કન્દર્પો દર્પદાતા જરઠમપિ મનોનોદનેનાનિનીષુઃ
કાન્તાભ્યર્ણં વિવર્ણં કિમુત! યુવજનેષ્વસ્ય ચેષ્ટાવિશેષે ।
જાનન્ત્યેતે યુવાનસ્સ્મરપરવશતાભ્રાન્તચિત્તાઃ પ્રમત્તાઃ
વિશ્વં કાન્તામયં તત્પરિહર કૃપયા મૌઢ્યમેતન્મુરારે ॥ ૯૪૪ ॥

દર્શં દર્શં મનુષ્યા યમસદનગતાન્નાણિનસ્સ્થૈર્યમાત્મ-
ન્યામન્વાના નિજાસોશશમદમરહિતાઃ દ્રોહલબ્ધાન્યવિત્તાઃ ।
આત્માનં પોષયન્તસ્સતતમપિ પરોઽર્હર્ણાસક્તચિત્તાઃ
કાલં સંયાપયન્તિ પ્રહિણુ તવ કૃપાં ત્વત્પદધ્યાનદાત્રીમ્ ॥ ૯૪૫ ॥

સૃષ્ટૌ યદ્વસ્તુ હેયં તદિહ જનિમતઃ કસ્યચિદ્ભોગ્યમેવ
પ્રાયશ્ચેદં હિ દૃષ્ટં કિટિરતિકલુષં હેયવસ્ત્વત્તિ ભોગ્યમ્ ।

त्याज्यं यद् ज्ञानिनां तद्विषयिपरवशानां भवेद्भोग्यभोग्यं
तस्माच्छ्री श्रीनिवास! प्रछिणु तव कृपां तेषु भूढात्मकेषु ॥ ८४६ ॥

संराड् भूत्वा समन्ताद्गुणनृपतिशिरोरत्नकोटीरनिर्य-
द्रोशिर्नीराजिताङ्घ्रिशशशधरसदृशश्चत्रमूर्धा कदाचित् ।
द्विदुभिः प्रभंशितस्सन्नतति निशि परागारकद्धारि भिस्सा-
भिक्षार्थी स्थेम किञ्चित्तद्विड न नृदरे! तेनुकम्पा स्थिरैका ॥ ८४७ ॥

यद्यद्रूपं मनोऽं कभश षड वयोव्युत्तमात्तत्कारलं
यद्यत्माद्यं स्वभोग्यं कभगलितरदालेस्तदुत्सार्यमेव ।
कान्तास्रगन्धभूषाद्यभिलमपि तथा स्याज्जिह्वासैकपात्रं
त्याज्यं भोग्यं न किञ्चित्तदभिलषत तां श्रीनिवासानुकम्पाम् ॥ ८४८ ॥

निर्धूताशेषपापोऽप्यनुसृतसुकृतस्तत्फलं यानुभोक्तुं
रम्भोर्वश्यादियोषापटुकुटिलकटाक्षैकपात्रं छि नाडे ।
भूयासं तत्कटाक्षं प्रछिणु मयि तथा चिन्तयन्त्यां कृतो यः
श्रीमन्! शेषाद्रिनाथ! त्वदतुलकरुणां काङ्क्षमाणोऽस्मि दीनः ॥ ८४९ ॥

यद्यद्भव्यं भविष्यत्यनुभवहृलदं प्रायशस्तत्तदेव
श्रीशानुध्याननिष्ठां कुत षड वयमप्याद्रियामो मुषेति ।
भूढा जल्पन्ति केचित्पदमलकरुणावैभवं नो विदुस्ते
त्वत्पादध्यानयोगाद्रयितमपि मल्लर्म तन्नश्यतीति ॥ ८५० ॥

वित्ते सत्यप्यदानादनुभवविरडाज्जयते दुर्गतस्सन्
दौर्गत्यात्पापकर्मण्यनुद्दिननिरतः पापतस्तुच्छजन्मा ।
तादृजन्मात्तदुःप्रसरणगलितस्वीयकर्मप्रवृत्तिः
तच्छेषग्रावनाथ! प्रछिणु तव कृपां दानबुद्धिप्रदात्रीम् ॥ ८५१ ॥

सा त्रय्याध्यादरात्पद्गुणगणगणानारब्धसर्वप्रयत्ना-
प्यैकैकस्यान्तमन्तस्सुखिरमननतोऽप्राप्य भिन्ना निवृत्ता ।
सत्यप्येवं दयाया निरवधिमलिमाकृष्यमाणा नितान्तं
स्मारंस्मारं विलीना भवति भवु सदा तन्मयी वेङ्कटेश ॥ ८५२ ॥

संवर्ते ज्ञानलीनाङ्गतकरणतयाप्यात्मरक्षावियुक्तान्
जुवांस्तान् संरिरक्षुश्शिशुरपि जठरे पोषयन्सावकाशे ।
सृष्टौ स्पष्टाङ्गकांस्तान्विसृजसि जठरात्सेन्द्रियान् ज्ञानबुद्धान्
श्रीमन्! शेषाद्रिनाथ! त्वदमितकरुणाकार्यमेतद्वि सर्वम् ॥ ८५३ ॥

युद्धान्ते प्रार्थिता या पवनतनुभुवा राक्षसीरुधेदनार्थं
पापानां वा शुभानां जननसमुचितानाञ्च कार्या कृपेऽह ।
निर्दोषी कोऽस्ति लोकेत्विति गदितवती सास्ति वक्षस्थले ते
निर्भीको घोरपापस्तदहमिह कृणुमाभृदीशास्मि दुष्टः ॥ ८५४ ॥

अर्थानामर्थितानां प्रवितरणादृते शेषशैले वसन्सन्
लक्ष्मीवक्षाः क्षमाक्षश्चयणवचनमात्रेण जनस्वभक्तम् ।
तत्कलेशञ्च क्षिपन्संस्तदुद्यमनिशं भावयस्यादराध-
न्मर्त्या जनन्ति नैव त्वदमलकरुणाकार्यमज्ञानतस्तत् ॥ ८५५ ॥

निन्दागर्भैर्वयोभिस्सुखरितजनतारुन्तुदैस्सप्रमोदं
पापात्मानो मनुष्यास्समयमपिलभ्युत्सुकास्ते क्षिपन्ति ।
आयुर्व्यर्थं नुदन्तः क्षणमपि भवतो नामसङ्कीर्तनार्थं
भुङ्क्ष्व नावर्तयन्ति प्रहिशु तव कृपां तेषु तद्रेकुटेश ॥ ८५६ ॥

नानावित्तापछारात्स्वयमिह धनिको जृम्भमाणामयस्सन्
स्वीयद्रव्योपभोगेऽप्यनभिमतमनास्तान्तनेत्रः क्षुधार्तः ।
तद्वित्तं भेषजार्थं वितरति भिषजे न त्वदर्थोपयुक्त्यै
पापं हि द्रव्यमूलं त्विति य न मनुते त्वद्या तत्र दूरे ॥ ८५७ ॥

त्वदासप्रेष्यदासप्रवरपदसरोजत्तभक्तिं कृपालो!
तन्वन्मामप्यमन्तुं विरय्य कृपया यत्प्रहृष्टो भवेस्त्वम् ।
त्वयागः क्षन्तुमर्हस्यपि तु भुवि भवदासवर्गे कृतं त-
त्क्षन्तुं शक्नोषि नैव प्रियवृषशिषरिन्! वर्तयैवं सदा माम् ॥ ८५८ ॥

अैश्वर्योन्मत्तचित्तास्त्रिदिवविभवतो विस्मृतत्वत्पदाब्जः
देवा अप्यात्मलाभप्रणिहितमनसो भक्तसृष्टापरधाः ।
प्राप्ते क्लेशे तदानीं त्वदमलकरुणां यायमाना लभन्ते
स्वास्थ्यं तत्तेऽनुकम्पा निरुपममहिमा शेषशैलाग्रदीप! ॥ ८५९ ॥

त्वद्ध्यानस्थापितासुं सवनधरणिजं जानकीं उन्त! राम ।
कोधान्धस्त्वद्गिरा द्वाग्धुतवडपतितां वीक्षमाणो व्यतिष्ठः ।
त्रैलोक्यप्रत्ययार्थं व्यवसितमुचितं किं क्व याता दया ते
दुष्टे ज्येष्ठजगद्यन्त्रिभुवनजननीं तां तथाप्यभ्यनिन्दत् ॥ ८६० ॥

उन्तुं तं सैन्यं यत्प्रकुपितविजयोदग्रसोऽग्रप्रतिज्ञां

सार्थं कर्तुं य कोटिधुमणिरुचिजुषा यङ्गराजेन नाडे ।
यञ्चत्सूर्यापिधानं प्रधनभुवि भवान्कारयामास शौरे ।
भक्तत्राणाय किं वा कलयसि कृपया नात्र चित्रं न किञ्चित् ॥ ८६१ ॥

उद्दिश्य श्वेतवाङं तपनतनुभुवा रक्षितां शक्तिमेकां
रक्षस्यक्षोभ्यदाक्ष्ये पवतनयजे पातयित्वा रञ्ज्याम् ।
जिष्णुं भक्ताग्रगण्यं रणभुवि विपदो मोययामासिथाडो ।
भक्तत्राणाय किं वा कलयसि कृपया नात्र चित्रं न किञ्चित् ॥ ८६२ ॥

उत्तुङ्गक्षमाभुदग्राद्गगनगमनतस्स्फीतशुभ्रांशुकस्सन्
लोकायैवं सुधांशुस्समुपदिशति यन्मानसान्माधवस्य ।
आविर्भूता दया साप्यलमिव तदियं शीतला क्लेशलञ्जरी
तद्वयं संश्रयध्वं वृषशिखरिपतेस्ताम्रतन्द्रा मनुष्याः ॥ ८६३ ॥

शश्वद्भोगानुभूत्याप्युपरतिरिङ नैवानुभूतौ पुनस्त-
त्काङ्क्ष। योज्ज्वलते यद्भुतधृतुतमुक्कल्पसङ्कुल्पतारा ।
अस्मिन् साक्षी ययातिस्तदनुद्दिनमलं कामकोपाभितप्तः
श्रीमन्! शेषाद्रिनाथ! त्वदमलकरुणां शीतलामत्र याये ॥ ८६४ ॥

स्वार्थत्वेनार्जितेषु प्रचुरतरधनेषूच्यश्ङ्गेऽपि सौधे
सेवाडेवाकभृत्येष्वपि नवरुचिरप्रवरत्नेषु मानी ।
प्रायस्स्वीयाङ्गमेये स्वपिति भलु तले कुक्षिमेयं रसात्रं
प्राम्रात्यन्यं परार्थं प्रकृतिविवशताकार्यमेतत्तृपालो ॥ ८६५ ॥

वैकुण्ठाद्व्यधाम्नोऽप्युरगशयनतोऽपीन्द्रिरासुन्दराङ्गं
नित्यानन्दस्वरूपं भवगलनगलत्प्राणिपीडापनुत्तै ।
मातर्धारेऽनुकम्पो! त्रिभुवनसरणिं दर्शयन्त्यानयस्य-
प्याराद्विभाग्यं तदेतत्तथयितुमलमस्म्यल्पचित्तो न दक्षः ॥ ८६६ ॥

सद्भिरसंसेव्यमानं कुमतिवनकुठारं मढाभाष्यकारं
श्रीमद्रामानुजार्यं गुरुवरमुरुडुध्वान्तविध्वंससूरम् ।
सन्दर्श्याज्ञाय मल्यं यदुपकृतिमतानीः कृपां किं ब्रवीमि
श्रीमंस्तथ्श्रीनिवास! प्रगुणगुणानिधे! निर्भयोऽस्म्यत्र पापः ॥ ८६७ ॥

क्षीराकूपारकन्या यदयलदयिता यस्य सर्वेश्वरत्वं
श्रीवत्सो यस्य वक्षस्यभिकनति तथा कौस्तुभो वैजयन्ती ।
यद्वाडो वैनतेयश्शयनमडिपतिर्धाम वैकुण्ठनाम

ત્વં શેષાદ્રૌ સ એવ પ્રવિલસસિ કૃપા હન્ત! મર્ત્યેષુ કીદૃક્ ॥ ૯૬૮ ॥

દુર્માર્ગવ્યાપૃતાનાં કટુકપટહૃદામન્યવિદ્રોહિણાઞ્ય
સ્વાધીનાત્યન્તશાન્ત સ્વવચનકરણાસક્તહિંસાપ્રદાનામ્ ।
સાહ્યપ્રોત્સાહકેસ્મિન્સતિ કલિપુરુષે સાર્વભૌમે મુરારે!
સન્તસ્ત્વદ્ધ્યાનસક્તાઃ કથમિવ નિવસેયુઃ કૃપાં તે વિનાત્ર ॥ ૯૬૯ ॥

પ્રામાણ્યેન ત્રયીં તાં નુ કતિચિદુરરીકૃત્ય યેધ્યામનન્તઃ
તદ્વ્યાખ્યાકૈતવાત્વાં ગુણિનમગુણિનં હન્ત । મિથ્યા જગચ્ચ ।
ઇત્યેવં વચ્ચયન્તિ પ્રિયવૃષશિખરિન્સૈઃ કલિભ્રષ્ટધીભિઃ
વ્યામેસ્મિન્ ભૂમિભાગે પરિહર વસતિં મે કૃપાલો કૃપાતઃ ॥ ૯૭૦ ॥

કૃત્યાકૃત્યાન્યદુષ્ટપ્રચુરભુવનતો ભીતભીતઃ પ્રસર્પ-
જજ્વાલાજાજવલ્યમાનજવલનપરિગતાગારવાસીવ વર્તે ।
શશ્વદ્રક્ષાપ્રતીક્ષઃ ક્ષણમપિ યુગવદ્ભાવયન્ભૂમિભાગે
શેષક્ષમાભૃત્ક્ષિતીશ । ત્વદમલકરુણાં કાઙ્ક્ષમાણઃ ક્ષમાર્થી ॥ ૯૭૧ ॥

ધર્મોયત્રાસ્તિ તત્ર પ્રવિલસતિ જયોપીતિ વાર્તાપિ મિથ્યા
પ્રાયો દૃષ્ટં કિલૈતલ્લિમલકલુષે તત્પ્રતીપોત્ર જેતા ।
પ્રત્યક્ષૈકપ્રમાણો ન યદનુમનુતે શાસ્ત્રવેદં પરોક્ષં
તસ્માચ્છ્રી શ્રીનિવાસ પ્રહિણુ તવ કૃપાં વેદવિશ્વાસદાત્રીમ્ ॥ ૯૭૨ ॥

શાસ્ત્રાનુષ્ઠાનહીના મુહુરભિદધતસ્સ્વીયવૈરાગ્યનિષ્ઠાં
સર્વેષ્વાસક્તચિત્તા જલકમલદલં સાધુ દૃષ્ટાન્તયન્તઃ ।
પૂર્વચાર્યોપદિષ્ટાં સરણિમતિગતાસ્સ્વેચ્છયા સચ્ચરન્તઃ
સન્તિ જ્ઞાનિત્વદૃમાઃ નનુ કથય કુતસ્તેષુ તે નાનુકમ્પા ॥ ૯૭૩ ॥

ત્વત્કૈદુર્યૈકતાનૈરહિપતિશયનસ્સૂરિભિર્ગીયમાનં
શૃણ્વન્યસ્સામગાનં સરસિજનિલયાવિદ્યુદ્ધૌતમાનઃ ।
ગામ્ભીર્યાવાસનેત્રઃ પ્રવિલસતિ યથાવાક્સદાધામ્નિ દિવ્યે
ભક્તાર્થ શેષશૈલે નિરવધિકૃપયૈવાચ્યરૂપસ્તથા સઃ ॥ ૯૭૪ ॥

દુર્વૃત્તક્ષીણપુણ્યઃ પુનરપિ નરકે સમ્પતન્દુઃખભાગી
શશ્વદ્ભોગાભિલાષી પ્રતિજનિ ભુવને પર્યટ્યેષ મર્ત્યઃ ।
જ્ઞાત્વૈતચ્છાસ્ત્રતોડયં સુકૃતકૃતમતિર્ભોગલબ્ધ્યા પ્રહૃષ્ટઃ
ભૂયાત્તચ્છ્રીનિવાસ! ત્વદમલકરુણાં પ્રેષયાત્ર પ્રસન્નઃ ॥ ૯૭૫ ॥

योगीन्द्रा ध्यानयोगाद्भवदनुभवतः कुल्लरोमाञ्चिताङ्गाः
आनन्दान्श्रुप्रदिग्धाश्शिथिलितलृट्या विस्मृतैतत्प्रपञ्चाः ।
कालं त्वानन्दरूपं भुवि परिकलयन्त्यैल्लिकांस्तुच्छयन्तः
श्रीमंस्तादृग्दशां मे वितर करुणया शेषशैलाग्रदीप ॥ ८७६ ॥

सर्वं द्वन्द्वात्मकं हि प्रतिभटसहितं यद्यपीह प्रकृष्टं
दृष्टैर्व्यालन्यते यज्जयति भुवि तथाप्यागमत्याज्यमेव ।
तस्मात्सत्कर्म लोके प्रयलति विरलं सन्ति सन्तोऽप्यतन्द्राः
अेवं तस्मिन्निवास! प्रछिणु तव कृपां सत्समृद्धिप्रदात्रीम् ॥ ८७७ ॥

योगाभ्यासैकनिष्ठोऽप्यधिगतलृट्यस्वस्थभावोऽपि दीर्घ-
प्राणायामावरुद्धश्चसनगतितरपि स्थेमसिद्धासनोऽपि ।
योगी तत्सिद्धकाले सुरपदविभवकृष्टचित्तो यियासुः
प्रभ्रष्टस्याद्या ते न यद्वि मधुसिपो! पूर्वसंस्कारवश्यः ॥ ८७८ ॥

श्रीमान्कूराधिनाथः पथिगतदयिताभीतिसन्नोदनार्थं
दूरे प्रक्षिप्य वस्त्रप्रपिण्डितकनकामत्रमत्रस्तयित्ताम् ।
व्यातन्वत्रभ्रवीत्तां न य यद्वि ममता तत्र भीर्नेति धीरः
तादृग्बुद्धिं मुरारे! वितर करुणया मे ममत्वाश्रयाय ॥ ८७९ ॥

ज्ञान्यग्न्याद्याज्ञवल्क्यादधिगतममतालीनतैकोपदेशः
तत्पृष्टाग्निप्रदग्धं स सपदि जनकस्सौधमाकर्ण्य धीरः ।
औदास्येनोपदेशे विनिहितलृट्यो मे न किञ्चित् प्रदग्धं
ज्ञानीत्यूये तथा मां कुरु तव कृपया भोगिराट् शैलनाथ ॥ ८८० ॥

स्नानानुष्ठानलीना मृगसखवसतिश्चाक्षरज्ञानशून्या
वार्धक्यक्लिष्टकार्याप्यवनिगतकृलान्वेषणायान्तयारा ।
भक्त्या तान्यर्पयित्वा धुमशिङ्गुलमणो! ते श्रमण्याप लर्षं
तस्या भक्तोर्ववांशोप्ययि न मयि विभो । तेऽनुकम्पा गतिर्मे ॥ ८८१ ॥

कान्तारे व्याघ्रभीतश्शरणाभुपगतो मर्कटं वृक्षसंस्थं
कश्चिन्मर्त्योऽभिगुप्तस्तुरुविटपतटे तेन निद्रालुमेनम् ।
कीशं तस्मै त्वदात्तत्र हि जगति नरात्स्वार्थिनो डा! कृतघ्नः
तस्मात्क्षीवेऽकुटेश! प्रछिणु तव कृपां सर्वसत्त्वाभिरामाम् ॥ ८८२ ॥

दीक्षाभङ्गा द्विजाभ्यास्सवडवनरतास्स्त्वां विदुर्नैव शौरे!
यज्ञाराध्यं बुधास्ते किमु कुलमपिलज्ञानतस्तद् गृह्णिष्यः ।

તુભ્યં યત્પાથસાદિ પ્રિયતમમનસૈવાર્પયામાસુરાત્
શાસ્ત્રજ્ઞાનેન કિં વા ન યદિ તવ કૃપા વેહુટક્ષમાભૃદીશ ॥ ૯૮૩ ॥

સ્માલિત્યં ગચ્છતસ્થાદિતિ નયમનુસૃત્યાપરાધાન્મદીયાન્
અજ્ઞાનોજ્જૃમ્ભિતાંસ્તાન્વૃષશિખરિપતે! ક્ષન્તુકામોઽસિ સત્યમ્ ।
ઇચ્છાપૂર્વં કૃતાનાં પ્રતિદિનમપિ ચોગ્રાગસાં મામકાનાં
ક્ષાન્તિસ્સા તે કથં વા તદહમિહ કૃપાં માતૃકલ્યાં તુ યાચે ॥ ૯૮૪ ॥

મત્તો જ્ઞાનં ત્વપોહસ્મરણમપિ તથેત્યભ્યુદીર્ણં ત્વયૈવ
શ્રીમન્! કોઽહં તથાત્વે નિખિલમપિ ભવત્સિદ્ધસહુલ્પનિઘ્નમ્ ।
તત્ત્વત્સહુલ્પનિઘ્નઃ પશુસદૃશગતિઃ ક્ષુત્પિપાસાભિભૂતઃ
સર્વત્રાપિ ભ્રમામિ પ્રહિણુ તવ કૃપાં માથવા મે ન કિચ્ચિત્ ॥ ૯૮૫ ॥

ગમ્ભીરામ્ભસ્સુજાતધુમણિકરપરામર્શકુલ્લામ્બુજાક્ષ !
ત્વત્કુલ્યાકલ્પનેત્રે પ્રવહતિ કરુણા સાપરાધેષ્વપીહ ।
તસ્માદભ્યર્થયે ત્વાં મયિ દુરિતમયે પાતયેત્યેકવારં
શ્રીમંસ્તાદૃક્કટાક્ષં મધુમથન! મમ પ્રાર્થનાં સ્વીકુરુ ત્વમ્ ॥ ૯૮૬ ॥

સૌશીલ્યં યત્ત્વયા તત્પ્રકટિતમિહ ગોપાલકૈસ્સેવિતેન
સ્વાતન્ત્ર્યં ક્વાપિ લીનં યદુવરકુલજાતસ્ય તે વેહુટેશ!
સહુલ્યં ત્વદ્ગુણાનાં વિકસનમપિ તત્કાલયોગ્યં તનોષિ
પ્રાયસ્સર્વત્ર નિત્યં તવ ખલુ કરુણા ત્વેકરૂપા વિચિત્રમ્ ॥ ૯૮૭ ॥

ભેદાભેદશ્રુતીનાં ઘટકનિગમતોવારયત્રર્થદૌસ્થ્યં
જીવાન્તર્યામિતાં તે સદખિલમિતિ ચો દર્શનાદર્શદર્શી ।
વ્યાથયે લક્ષ્મણાર્ય ગુરુવરમભજસ્તં કિમેતન્મુરારે!
સ્વં જ્ઞાતું ગુર્વપેક્ષા તવ ચ કિમથવા લોકમર્ત્યે કૃપાતઃ ॥ ૯૮૮ ॥

ઐશ્વર્યોદ્વિક્તચિત્તાઃ ક્ષણમપિ ન હિ માં સંસ્મરન્તીતિ મત્વા
દારિદ્યકલેશદાયી ભવદમલપદધ્યાનસક્તાન્વિતન્વન્ ।
પાપગ્રન્થ્યુજ્જિતાંસ્તાન્નુ ભુવિ તનુષે નૈવ જાનન્તિ તે તુ
ત્વત્કારુણ્યં જનેભ્યસ્સુકૃત વિતરણે બદ્ધદીક્ષં હિ નાથ ॥ ૯૮૯ ॥

નિત્યસ્સન્નિર્વિકારઃ પ્રકૃતિમનુસરન્ બાલ્યકૌમારચગ્ધ-
ત્તારુણ્યસ્થાવિરાન્તાસ્તદનુગુણગુણા ધારયન્સન્ દશાશ્ચ ।
રામત્વે યાદવત્વેઽધ્યનુભવરસિકો માનુષપ્રાપ્યભોગો
ભક્તાધીનો હ્યભૂસ્ત્વં વૃષશિખરિપતે! વચ્ચિ કિં તેઽનુકમ્પામ્ ॥ ૯૯૦ ॥

काचिद्वाणी त्रयीस्था त्रिपुररिपुनमस्यां वदत्यादराड्
काचिद्भोलीपाणेरपचितिमुचितां स्तौति वहेस्तथैव ।
अेवञ्चेदल्पबुद्धेः कथमिव न भवेच्छित्तयाञ्चल्यमस्मिन्
तत्ते तास्ता भजन्ति त्वदरुणचरणं नानुकम्पा न तेषु ॥ ८८१ ॥

सर्वान्तर्यामितान्ते भुवि मनसि जना भावयन्तो नमस्यां
कुर्वन्ते परेभ्यो जलधिरिव गतिर्यत्रदीनां भवेस्त्वम् ।
तस्या विस्मृत्य य त्वामथिरलघुकुलप्रोप्सवो देवतास्ताः
वन्दन्ते मन्दमेधास्तद्विड कुरु कृपां त्वत्सपर्यानुकूलाम् ॥ ८८२ ॥

साक्षाद्द्रष्टा यतीनां प्रभुवरगुरुणा ताञ्च वैकुण्ठगद्ये
प्रोक्तां सूक्तिं स्मरन्स्मरमपदमलावैभवध्यानयोगात् ।
सर्वं कालं क्षिपामि द्रुडिणमुपसुरागम्यदिव्यप्रदेशं
द्रष्टुं शक्तो मुकुन्द! त्वदमितकरुणापातमत्रान्तरा कः ॥ ८८३ ॥

वेदा निर्वेदवादा हुतभुगपि धृतं यक्षुषा नेक्षतेऽपि
व्यापादापादनेच्छा जगति य मनुजास्सज्जनाकल्पकल्याः ।
वन्द्या सन्ध्योपसत्या भगवदपचितिश्लोचनीया विधेयाः
त्वद्भक्ता उन्त! शौरे! यलति कलिबले त्वद्यैका गतिर्मे ॥ ८८४ ॥

अेका यद्धातृपीठं विदलयति तथा दृष्टिरन्या त्वदीया
सम्भुल्लं तन्नितान्तं मुकुलयति हरे! लोकमेवं कटाक्षैः ।
डासडासप्रवृत्तौ घटयति तत् अेवाडुरेतद्भुधेन्द्राः
द्रन्दायत्तं जगद्धीत्यनुपमकृपया मां कुरु द्रन्दमुक्तम् ॥ ८८५ ॥

यातायातातिभिन्ना अपि शठपवनाश्चक्रपूर्वस्मृतित्वात्
नूतत्वेनात्तदेडभ्रममुषितं बडूत्पत्तिडेयत्वमेधाः ।
जुवास्तेजस्वउपाअपि जगति लुठन्त्यम्बुजाक्षप्रतीक्षाः
शिक्षाढीना मुकुन्द । प्रडिणु तव कृपां येतनोज्जुवनार्थम् ॥ ८८६ ॥

भूर्धा त्वत्पादनत्यां नयनमपि भवद्रूपसन्दर्शने मे
जिह्वा त्वन्नामनुत्यां करयुगलमपि त्वत्पदायां विधौ य ।
पादौ त्वन्मन्दिराभ्यन्तरपरिसरार्णे ध्यानसक्तं मनस्स्युः
श्रीमन्! शेषाद्रिनाथ! त्वदमलकृपया प्रार्थयेत्वाभिदन्तु ॥ ८८७ ॥

धूर्तानां वञ्चकानां कपटकटुलुट्टामन्यथोषिज्जुषाञ्च

દ્રોહોદ્રિક્તાત્મકાનાં શ્રિતલ્લુદયારુન્તુદવ્યાહૃતીનામ્ ।
વાસો યત્રાસ્તિ તસ્મિન્ પરિહર કૃપયા મે સ્થિતિં દીનબન્ધો
શ્રીમન્! શેષાદ્રિનાથ! પ્રતિદિનમપિ તત્પ્રાર્થયે ત્વામિદન્તુ ॥ ૯૯૮ ॥

ત્વદ્દત્તાદ્ભોગભાગાદધિકતરસુખપ્રેક્ષયા મર્ત્યવર્ગઃ
કૃચ્છ્રાસાધ્યપ્રયત્નસ્સ્ખલતિ પતતિ ચાપ્રાપ્તકામોતિદુઃખી ।
યદ્ધાત્રા ફાલદેશે પરિલિખિતમતો નાધિકં પ્રાપ્સ્યતીતિ
પ્રાયો જાનાતિ નૈવ પ્રહિણુ તવ કૃપાં કામહર્ત્રી કૃપાલો ॥ ૯૯૯ ॥

શ્રીમદ્રામાનુજાર્યપ્રયતપદયુગધ્યાનતશ્ચિત્તશુદ્ધિઃ
તચ્છ્રીસૂક્ત્યર્થચિન્તાદ્વિગુણિતપુલકસ્યાસ્તુ મે કાલયાપઃ ।
તદ્ભક્તાનાં પદાબ્જેષ્વનિશમતરલા ભક્તિરઘ્યાવિરસ્તુ
શ્રીમન્ । એવં તનોતુ ત્વદમલકરુણા હેતુહીનાતિદીને ॥ ૧૦૦૦ ॥

શ્રીશાહેતુપ્રસાદસ્ફુરદુરુવિમલજ્ઞાનદૃષ્ટાચ્યુતસ્ય
સ્વાન્તધ્વાન્તોષણરશ્મેઃ કઠિનશઠરિપો ભૂમિભાગ્યાત્મકસ્ય ।
ત્રય્યન્તોદ્ધુષ્ટસારપ્રકટનરુચિરા દ્રાવિડામ્નાયગાથાઃ
ગાયન્ કાલં ક્ષિપેયં સતતમપિ યથા માં તથા વર્તયાત્ર ॥ ૧૦૦૧ ॥

ઇત્યં શ્રીનિગમાન્તદેશિકવરેણોક્તં વૃષાદ્રીશિતુઃ
સ્તોત્રં શ્રીવરવર્ણિનીમુખવરાદ્યો વા પઠત્યાદરાત્ ।
સમ્પદાયિ દયાસહસ્રમમલં શ્રીશાનુકમ્પાં સદા
સ પ્રાપ્નોતિ યદીક્ષિતં તદપિ યદ્તૈહિકામુષ્મિકમ્ ॥ ૧૦૦૨ ॥

શ્રીનિવાસાય સર્વાન્તર્વાસાય કરુણાત્મને ।
તન્માનસનિવાસાયૈ દયાયૈ આસ્તુ મડ્ગળમ્ ॥ ૧૦૦૩ ॥

ઇતિ શ્રીલક્ષ્મીદાસાધિષ્ઠિત વેદાન્તદેશિકપ્રણીતે દયાસહસ્રે
દશમશતકં સમ્પૂર્ણમ્ ।

ઇતિ સમાપ્તશ્ચાયં ગ્રન્થઃ ।
શ્રીમતે રામાનુજાય નમઃ ।
શ્રીમતે લક્ષ્મીદાસાય નમઃ ।
શ્રીમતે નિગમાન્ત દેશિકાય નમઃ ।

મુક્તકાનિ શ્રીલક્ષ્મીદાસકૃતાનિ

દ્રવ્યમૂલાનિ પાપાનિ હરત્રહિ મહીધરે ।

યોડનુગૃહ્ણતિ મર્ત્યાસ્તાન્ શ્રીનિવાસમુપાસ્મહે ॥ ૧ ॥

પટીરોશીર કાશ્મીર જન્મકર્પૂરવાસિતૈઃ ।

તીર્થૈશ્ચિશ્રયાભિષિક્તઃ શ્રી વેદુટેશો જયત્વસૌ ॥ ૨ ॥

શઙ્ખચક્રાહ્નિતઃ શ્રીમાન્ ભાષ્યકારસ્ય શિષ્યતામ્ ।

ભેજે ભુજઙ્ગશૈલે યઃ શ્રીનિવાસં નમામિ તમ્ ॥ ૩ ॥

પરાત્પરોડપિ સુલભઃ શેષાદ્રિશિખરે મુદા ।

યો રાજતે નમસ્તસ્મૈ શ્રીનિવાસાય મઙ્ગળમ્ ॥ ૪ ॥

પદ્માવતી સમેતાય શેષશૈલવિહારિણે ।

સર્વાભીષ્ટપ્રદાત્રેસ્થાત્ શ્રીનિવાસાય મઙ્ગળમ્ ॥ ૫ ॥

મઙ્ગળાનાં નિધિર્મુગ્ધા શ્રીનિવાસાનુવર્તિની ।

પાવયન્તી દૃશા મર્ત્યાન્ જીયાત્ પદ્માવતી સદા ॥ ૬ ॥

ભૂલતાચાલનેનૈવ દ્રન્ધ્રાત્મકમિદં જગત્ ।

કીડાર્થ કારયત્યૈ સ્થાત્ પદ્માવત્યૈ સુમઙ્ગલમ્ ॥ ૭ ॥

પદ્માવતીતિ વિખ્યાતા શ્રીનિવાસપ્રિયા ચ યા ।

પદ્માવાસા જગદ્રન્ધ્રા તસ્યૈ સ્યાન્મઙ્ગલં શ્રિયૈ ॥ ૮ ॥ - શ્રી લક્ષ્મીદાસઃ

- શ્રીરસ્તુ -

અષ્ટશક્તિવિશિષ્ટાય શિષ્ટેષ્ટાર્થપ્રદાયિને ।

દર્શયિત્રે પ્રપત્તિં સ્યાદ્વેદુટેશાય મઙ્ગળમ્ ॥ - શ્રી રામાનુજમુનિ

મધુરસ્મિતમાત્રેણ કૃતાશ્વાસમિવ શ્રિયા ।

અચ્ચિતોરસ્થલં દેવં શ્રીનિવાસમુપાસ્મહે ॥ - શ્રી ગોદાદેવી

Encoded and proofread by Mandayam Nayaka Ramanuja

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

